

COLLEGE VAN BEROEP VOOR HET HOGER ONDERWIJS

JURISPRUDENTIE

**College van Beroep
voor het hoger onderwijs**

2006

Inhoud register 2006

Trefwoordenregister
Artikelsgewijsregister
Zakenregister
Instellingenregister

Bureau van het
College van Beroep
voor het hoger onderwijs
Kamer P3 120
Prins Clauslaan 60
Postbus 20302
Tel: 070-3813044
Fax: 070-3813048
E-mail: CBHO@rechtspraak.nl
www.CBHO.nl

TREFWOORDENREGISTER

Trefwoord

Uitspraaknummer

A

Aanpassen cursusmateriaal	05/107
Adreswijziging	05/114, 06/004, 06/004.1
Advies decaan	06/012
Algemeen verbindend voorschrift	05/102, 06/017

B

Belang van volksgezondheid	06/018
Beleidsvrijheid	06/033
Bevoegdheid	05/096, 06/041, 06/046, 06/046.1
- bezwaar	06/013
Bevooroordeeldheid	06/016
Bijzonder karakter	06/007
Bijzonder rechtsmiddel	05/047.4
Bijzondere kwalificaties	06/033
Brievenbuslichting verschuiving tijdstip door carnaval	06/034
Burgerlijke en verblijfsrechtelijke status	06/049

C

Collegegeld	
- differentiatie	06/017
- instelling	05/102, 06/041, 06/049
- restitutie	05/094
- tarief	05/102, 06/017
Correlatie selectie & loting	06/035
Curriculum (engelstalig)	06/013
Cursusgeld	
- restitutie	05/107
- verlaging	05/107

D

Daadwerkelijk afstuderen	06/043.1
Datum poststempel	06/034
Decentrale selectie	05/111, 06/031, 06/033, 06/035
Deeltijd opleiding	05/102
Deskundige	06/016
Diffamerende werking	06/036
Directe werking	05/102
Discriminatie	06/049
Doelstelling rechtspersoon	06/007

E

EU-regelgeving	06/049
----------------	--------

F

Feiten	05/047.4
--------	----------

G

Gebrekkige kwaliteit leermiddelen	05/107
Gelijkheidsbeginsel	06/049
Grondwet	05/102, 06/017

H

Handgemeen	05/113
Heropening debat	05/047.4
Heroverweging	06/036
Herziening	05/047.4
Hoor- en wederhoor	05/113
Huismaatregelen/-regels	05/113, 06/046, 06/046.1

I

Inloting andere instelling	05/111
Inschrijving	06/001
- deelname tentamen	05/096
- gesloten systeem	06/018
- niet	05/114, 06/004, 06/004.1
- ongedaan maken	06/020
- student	06/001, 06/046, 06/046.1
- voorwaarden	05/107
Inschrijvingssystematiek	06/018
Interpretatie	06/012

K

Kortsluiting	06/004, 06/004.1
--------------	------------------

L

Leeftijdscriterium	06/041, 06/049
Leeftijdsgrens 30 jaar	06/017
Lotingsprocedure	06/035

M

Medische taalvaardigheid	06/016
Melding	06/012
Motivering	05/113, 06/012, 06/016, 06/018, 06/033

N

(Niet) - inschrijving	05/114
Nieuwe feiten	06/041
Nieuwe ontwikkelingen in rechtspraak	06/041

O

Omstandigheden	05/047.4, 06/001, 06/012, 06/041
Onbillijkheid van overwegende aard	05/094
Onderwijscapaciteit	06/001
Onderwijskarakter	06/007
Ongerechtvaardigde verrijking	06/041
Ontvankelijkheid	05/094
Ontzegging toegang	06/043.1
Onverschuldigde betaling	06/041
Overgangsrecht	05/102

P

Postbehandeling (adequate)	05/114, 06/004, 06/004.1
Postpropedeutische fase	05/111, 06/001, 06/016
Privaatrechtelijk beheersbehandeling	06/046, 06/046.1
Procesbelang	05/094, 06/035, 06/036
Publiek recht	06/041

R

Rechtsmiddelen/-voorlichting	06/013, 06/041
Restitutie	
- collegegeld	05/094

S

Schriftelijke vastlegging bevindingen	05/113
Spoedeisend belang	06/043.1
Studievertraging	06/012
Studentenorganisatieoverleg	06/007

T

Termijnoverschrijding	06/013, 06/034
Terugvordering	05/094
Tijdstip	
- indiening	06/020
Toegangsregeling	06/043.1
Toelatingsbewijzen – ruilen	05/111
Toelatingscommissie	06/016
Toezegging	
- bevoegdelijke gedane	06/020, 06/043.1

U

Uitoefening artsenpraktijk	06/018
Uitschrijving	05/094, 06/012
Uitzonderlijke prestaties	06/031
Universiteitsbeurs	05/094

V

Verbindendheid regelingen	06/017
Verdragsbepalingen	05/102, 06/017
Vertrouwensbeginsel	05/102, 06/017
Verzoek terug te komen op in rechte vaststaand besluit	06/041
Voorgeschreven termijn(en) instellen	06/041
Vooringenomenheid	06/016
Voorlopige voorziening	06/004.1, 06/043.1, 06/046.1

W

Wederprestatie	06/017
Wetsgeschiedenis	05/102, 06/017
Wetsinterpretatie	06/035
Wettelijke grondslag	06/018

Z

Zorgvuldige voorbereiding	05/113
---------------------------	--------

ARTIKELSGEWIJSREGISTER

Artikel

Uitspraaknummer

WHW

WHW hoofdstuk 7 titel 2	06/018
art. 7.32	06/036
art. 7.32 lid 1	06/018
art. 7.34	06/036
art. 7.37	05/107, 05/114, 06/004, 06/004.1
art. 7.37 lid 5	06/018
art. 7.37 lid 6	06/018
art. 7.42	05/094
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel c	06/020
art. 7.42 lid 1 aanhef en onderdeel e	06/020
art. 7.43 lid 1	05/102, 06/017, 06/041, 06/049
art. 7.43 lid 2	06/017, 06/041, 06/049
art. 7.44	05/102
art. 7.48	05/107
art. 7.50	05/107
art. 7.49	05/094
art. 7.51	06/012
art. 7.54	06/001, 06/016
art. 7.57a	05/111
art. 7.57e	06/031, 06/035
art. 7.57 e lid 1	06/033
art. 7.57 f	06/035
art. 7.57 f lid 5	05/111
art. 7.57h	05/113, 06/043.1
art. 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel d	05/096
art. 7.66	06/004, 06/004.1
art. 7.66 lid 1	05/096, 06/046, 06/046.1
art. 7.66 lid 1 onder b	06/041
art. 7.66 lid 2	06/043.1, 06/046, 06/046.1
art. 9.2	06/046, 06/046.1
art. 9.51 lid 2	06/046, 06, 046.1

Awb

art. 3:2	05/113
art. 6:7	06/013, 06/034
art. 6:8	06/013, 06/034
art. 6:11	06/013
art. 7:12	05/113
art. 8:81	06/004, 06/004.1, 06/043.1, 06/046, 06/046.1
art. 8:86	06/004, 06/004.1
art. 8:86 lid 1	06/046, 06/046.1
art. 8:88	05/047.4

Erasmus Universiteit Rotterdam

OER

art. 26	05/096
OER geneeskunde bijlage 6	
art. 6.2	06/016

Hogeschool INHOLLAND

Studiegids 2005-2006

art. 12 lid 1 en 5

05/114

art. 12 lid 7

06/004, 06/004.1

Open Universiteit

Inschrijvingsvoorwaarden

art. 9

05/107

art. 11

05/107

Radboud Universiteit Nijmegen

Beschrijving procedure decentrale toelating opleiding Tandheelkunde

06/033

Rijksuniversiteit Groningen

Afstudeerregeling 2001-2004

art. 4

06/012

Grondwet

art. 1

06/017

IVBPR

art. 26

06/017

IVESCR

art. 13 lid aanhef en onderdeel c

06/017

Richtlijn 2000/78/EG

06/017

Richtlijnen 2003/109/EG en 2004/38/EG

06/049

Uitvoeringsregeling RUG 2005-2006

art. 6 lid 2

06/017

WGBL

art. 7 lid 1, onderdeel c

06/017

Universiteit van Tilburg

Bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid

05/096

Bestuurs- en beheersreglement

art. 4.1

05/096

OER

art.26

05/096

Vrije Universiteit Amsterdam

Grondwet

art. 1

05/102

Handleiding Inschrijfformulier 1^e fase decentrale selectie 2006

onderdeel f en g

06/031

IVBPR

art. 26

05/102

IVESCR

art. 13 lid aanhef en onderdeel c

05/102

Regeling financiële ondersteuning studenten

art. 1

06/007

art. 14 lid 3

06/007

Statuten

art. 2

06/007

Zakenregister

05/047.4	24 januari 2006
05/094	24 januari 2006
05/096	8 maart 2006
05/102	24 januari 2006
05/107	8 maart 2006
05/111	27 maart 2006
05/113	27 maart 2006
05/114	27 maart 2006
06/001	30 mei 2006
06/004	3 april 2006
06/004.1	3 april 2006
06/007	30 mei 2006
06/012	22 juni 2006
06/013	18 oktober 2006
06/016	14 juli 2006
06/017	20 juli 2006
06/018	14 juli 2006
06/020	14 juli 2006
06/031	9 juni 2006
06/033	20 juni 2006
06/034	18 oktober 2006
06/035	6 juli 2006
06/036	18 oktober 2006
06/041	9 november 2006
06/043.1	17 augustus 2006
06/046	26 september 2006
06/046.1	26 september 2006
06/049	6 november 2006

INSTELLINGSREGISTER

<i>Instelling</i>	<i>Uitspraaknummer</i>
Erasmus Universiteit Rotterdam	06/013, 06/016
Fontys Hogescholen	06/43.1
Hogeschool INHOLLAND	05/113, 05/114. 06/004, 06/004.1, 06/036
Open Universiteit	05/107
Radboud Universiteit	05/047.4, 06/033, 06/046, 06/046.1
Rijksuniversiteit Groningen	05/094, 06/012, 06/017, 06/049
Universiteit van Amsterdam	06/001, 06/034
Universiteit Maastricht	06/041
Universiteit van Tilburg	05/096
Universiteit Utrecht	05/111, 06/018, 06/020
Vrije Universiteit Amsterdam	05/102, 06/007, 06/031, 06/035

Zaaknummer: 2005/047.4 (vervolg 2005/047)
Rechter(s): mrs. Loeb, Nijenhof, Lubberdink
Datum uitspraak: 24 januari 2006
Partijen: X
Trefwoorden: Bijzonder rechtsmiddel, feiten en omstandigheden, heropening debat, herziening,
Artikelen: Awb art. 8:88
Uitspraak: Afwijzing verzoek
Hoofdoverwegingen: 2.3. Feiten en omstandigheden, als bedoeld in artikel 8:88, eerste lid, van de Awb, heeft verzoeker aldus niet gesteld. Zijn ziekte, noch de beweegredenen om die ziekte niet aan zijn aanvraag om restitutie ten grondslag te leggen, kunnen als zodanig worden aangemerkt. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening is niet gegeven om een partij de gelegenheid te bieden het debat te heropenen, nadat is gebleken dat de wel aangevoerde feiten en omstandigheden niet tot het gewenste resultaat hebben geleid. Het verzoek moet worden afgewezen.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, verzoeker.

1. Procesverloop

1.1. Bij uitspraak van 24 oktober 2005 in zaak nr. CBHO 2005/047 heeft het College een beroep van verzoeker ongegrond verklaard.

1.2. Bij brief van 31 oktober 2005 heeft verzoeker om herziening van die uitspraak verzocht.

1.3. Van verweerder is op 6 december 2005 een geschrift ontvangen.

1.4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 december 2005. Daar heeft verzoeker zijn standpunt nader uiteengezet.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:88, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met artikel 7:66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, kan het College op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak herzien op grond van feiten of omstandigheden die hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak, bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijze niet bekend konden zijn, en waren zij het College eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden.

2.2. Aan het verzoek heeft verzoeker ten grondslag gelegd dat het College in de uitspraak, waarvan herziening, ten onrechte niet in aanmerking heeft genomen dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag uit zichzelf rekening had moeten houden met zijn ziekte.

2.3. Feiten en omstandigheden, als bedoeld in artikel 8:88, eerste lid, van de Awb, heeft verzoeker aldus niet gesteld. Zijn ziekte, noch de beweegredenen om die ziekte niet aan zijn aanvraag om restitutie ten grondslag te leggen, kunnen als zodanig worden aangemerkt. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening is niet gegeven om een partij de gelegenheid te bieden het debat te heropenen, nadat is gebleken dat de wel aangevoerde feiten en omstandigheden niet tot het gewenste resultaat hebben geleid. Het verzoek moet worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.5. Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

Het College wijst het verzoek af.

□

Zaaknummer: 2005/094
Rechter(s): mrs. Loeb, Nijenhof, Lubberdink
Datum uitspraak: 24 januari 2006
Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Collegegeld, onbillijkheid van overwegende aard, ontvankelijkheid, procesbelang, restitutie, uitschrijving, universiteitsbeurs, terugvordering
Artikelen: WHW 7.42, 7.49
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.4. Er is geen reden om verweerder te volgen in het betoog dat appellante op geen enkele wijze door gegrondverklaring van het beroep gebaat zou kunnen zijn. De terugvordering van de beurs, waartoe verweerder naar hij stelt, zou overgaan, is immers geen automatisme, maar vergt nadere besluitvorming.
2.5. In het in het beroep aangevoerde is evenwel geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de beëindiging van de inschrijving per 1 maart 2005 niet tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt, nu appellante haar beurs, waarin ook een bedrag voor het voldoen van het collegegeld is opgenomen, tot en met februari 2005 heeft ontvangen. Uitschrijving zonder terugvordering zou er toe leiden dat appellante, zonder dat daarvoor een rechtvaardiging zou bestaan, meer geld zou ontvangen dan andere studenten.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante, bijgestaan door de heer Z,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, te Groningen, verweerder, gemachtigde: mevr. mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij formulier, gedagtekend 6 januari 2005, door verweerder ontvangen op 12 januari 2005, heeft appellante verweerder verzocht haar uit te schrijven voor het resterend deel van het studiejaar 2005-2006.

1.2. Bij besluit van 8 maart 2005 heeft verweerder appellante per 1 maart 2005 uitgeschreven.

1.3. Bij besluit van 26 augustus 2005 heeft verweerder het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Bij brief, ingekomen bij het College op 27 september 2005 en aangevuld bij brief van 10 oktober 2005, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.5. Verweerder heeft 9 november 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 19 december 2005. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. In het bestreden besluit heeft verweerder onder meer het volgende aangevoerd:

"Nu (...) u het fellowship of de beurs tot en met februari 2005 heeft ontvangen en (...) daarin ook een bedrag voor de betaling van het collegegeld was opgenomen, constateerde de Commissie dat de beëindiging van de inschrijving per 1 maart 2005 in casu niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Ondanks de nalatigheid aan de zijde van de RUG, heeft u immers, min of meer toevalligerwijs, feitelijk geen financieel nadeel geleden. Gelet op het vorenstaande, is de Commissie van mening dat het bezwaarschrift ongegrond dient te worden verklaard."

Bij dat oordeel heeft verweerder zich aangesloten.

2.2. In beroep heeft appellante onder meer het volgende aangevoerd:

"(...) het College van Bestuur (...) is de mening toegedaan dat, omdat ik drie maanden extra beurs kan ontvangen, ik ook drie maanden langer collegegeld moest betalen. Ik ben het niet eens met hun standpunt dat de extra beurs hetzelfde was als in de periode waarin ik studeerde aan de RUG.

Dit heb ik ook begrepen uit de brief die ik ontvangen heb van GBB, Onderwerp "Decision of the Exam Committee," d.d. 1 December 2004, Ons kenmerk "GBB04-TM01." Hier staat dat "in order to allow you to make necessary arrangements to adjust your program we will provide the fellowship for another 2 months (December 2004 and January 2005)." Dit impliceert dat het doel van de beurs veranderd is.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"(...)

Wij verzoeken u het beroep van appellante (...) niet-ontvankelijk te verklaren vanwege het ontbreken van een procesbelang.

Appellante geeft zelf in haar beroepschrift aan dat er voor haar geen financiële consequenties zijn verbonden aan het feit dat de inschrijving met ingang van 1 maart 2005 is beëindigd.

Appellante heeft tijdens de behandeling van haar bezwaarschrift door de Commissie voor de Beroep- en Bezwaarschriften (Awb-commissie) op 13 juni 2005 ter zitting aangegeven dat zij tot en met februari 2005 een beurs van de universiteit heeft ontvangen. Buitenlandse studenten die staan ingeschreven bij de RUG, kunnen onder bepaalde voorwaarden een beurs ontvangen om te kunnen voorzien in het levensonderhoud en om het collegegeld te betalen. Appellante heeft een dergelijke beurs ontvangen.

Het verstrekken van een beurs door de RUG is gekoppeld aan de inschrijving van een student aan de RUG; indien de inschrijving wordt beëindigd, vervalt de grondslag voor het verstrekken van een beurs. Door het verlengen van de periode dat appellante in aanmerking kwam voor een beurs is appellante juist de (financiële) ruimte gegeven om te onderzoeken welke mogelijkheden appellante nog had om een opleiding te kunnen volgen.

Dit betekent dat appellante geen procesbelang heeft bij het instellen van het beroep."

2.4. Er is geen reden om verweerder te volgen in het betoog dat appellante op geen enkele wijze door gegrondverklaring van het beroep gebaat zou kunnen zijn. De terugvordering van de beurs, waartoe verweerder naar hij stelt, zou overgaan, is immers geen automatisme, maar vergt nadere besluitvorming.

2.5. In het in het beroep aangevoerde is evenwel geen grond te vinden voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de beëindiging van de inschrijving per 1 maart 2005 niet tot een onbillijkheid van overwegende aard leidt, nu appellante haar beurs, waarin ook een bedrag voor het voldoen van het collegegeld is opgenomen, tot en met februari 2005 heeft ontvangen. Uitschrijving zonder terugvordering zou er toe leiden dat appellante, zonder dat daarvoor een rechtvaardiging zou bestaan, meer geld zou ontvangen dan andere studenten.

2.6. Op grond van het bovenstaande, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/096
Rechter(s):	mrs. Olivier, De Rijke-Maas, Lubberdink
Datum uitspraak:	8 maart 2006
Partijen:	X tegen Universiteit van Tilburg
Trefwoorden:	Bevoegdheid, inschrijving deelname tentamen
Artikelen:	WHW art. 7.61 lid 1 aanhef en onderdeel d, 7.66 lid 1; OER art. 26 Bacheloropleidingen Rechtsgeleerdheid UvT; Bestuurs- en beheersreglement UvT art. 4.1
Uitspraak:	Onbevoegd
Hoofdoverwegingen:	2.6. De beslissing die bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid, van WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het gaat hier om een administratieve handeling, de inschrijving voor deelname aan een tentamen in de zin van Titel 1 en niet om de inschrijving in de zin van Titel 3 van hoofdstuk 7 van de WHW, de inschrijving bij een instelling als student door het instellingsbestuur. De inschrijving bij de universiteit van appellant als zodanig is ook niet in geschil. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van een beroep, gericht tegen de beslissing van 9 juni 2005 en derhalve evenmin van de beslissing op het bezwaar tegen die beslissing.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg te Tilburg, verweerder,
gemachtigden: mr. C.P.J.M. van der Ven en mevr. drs. W.L.M. de Koning - Martens, beiden werkzaam bij
verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij mondelinge beslissing van 9 juni 2005 is appellant de inschrijving geweigerd tot deelname aan het tentamen Verbintenissenrecht B op 13 juni 2005.

1.2. Bij brief, ingekomen bij verweerder op 21 juni 2005, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 22 augustus 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 30 september 2005, beroep ingesteld. Bij brief, ingekomen bij het College op 15 november 2005, heeft appellant de gronden van het beroep overgelegd.

1.5. Verweerder heeft op 27 december 2005 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2006. Daar heeft verweerder bij monde van zijn gemachtigden zijn standpunt nader toegelicht. Appellant is niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het College ziet zich ambtshalve geplaagd voor de vraag of het bevoegd is van het beroep kennis te nemen.

2.2. Ingevolge artikel 7.66, eerste lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs (WHW) oordeelt het College bij uitsluiting over het beroep dat door de betrokkene is ingesteld tegen:

- a. beslissingen genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk met het oog op inschrijving,
- b. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van dit hoofdstuk, en
- c. beslissingen van het instellingsbestuur, genomen op grond van artikel 7.57h.

Artikel 7.61, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de WHW luidt als volgt:

"Een betrokkene kan beroep instellen bij het college van beroep voor de examens tegen:

(...)

d. beslissingen, niet zijnde besluiten van algemene strekking, genomen op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 2 van dit hoofdstuk, met het oog op toelating tot examens."

2.3. Ingevolge artikel 26 van de Onderwijs- en Examenregeling van de Bacheloropleidingen van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Tilburg kan tegen beslissingen betreffende de toelating tot examens door de desbetreffende student beroep worden ingesteld bij het college van beroep voor de examens van de universiteit

2.4. Ingevolge artikel 4.1 van het Bestuurs- en beheersreglement van de Universiteit van Tilburg kan degene die door een beschikking van een universitair bestuursorgaan rechtstreeks in zijn belang is getroffen beroep instellen bij het naast hogere orgaan dan wel in geval de beschikking is genomen door het College van Bestuur, een bezwaarschrift indienen bij dit college, in geval tegen die beschikking geen andere voorziening open staat.

2.5. Het College stelt vast dat de mondelinge beslissing van 9 juni 2005 namens verweerder is genomen.

2.6. De beslissing die bij de beslissing op bezwaar in stand is gelaten valt niet aan te merken als een beslissing, als bedoeld in artikel 7:66, eerste lid, van WHW, waartegen beroep bij het College openstaat. Het gaat hier om een administratieve handeling, de inschrijving voor deelname aan een tentamen in de zin van Titel 1 en niet om de inschrijving in de zin van Titel 3 van hoofdstuk 7 van de WHW, de inschrijving bij een instelling als student door het instellingsbestuur. De inschrijving bij de universiteit van appellant als zodanig is ook niet in geschil. Het College is derhalve niet bevoegd kennis te nemen van een beroep, gericht tegen de beslissing van 9 juni 2005 en derhalve evenmin van de beslissing op het bezwaar tegen die beslissing.

2.7. Het College verstaat dat de secretaris het beroepsschrift ter verdere behandeling doorzendt aan het college van bestuur van de Universiteit van Tilburg.

2.8. Het College ziet aanleiding om, nu verweerder appellant ten onrechte verwezen heeft naar dit College, de Universiteit van Tilburg op grond van artikel 8:74, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen tot het vergoeden aan appellant van het door appellant betaalde griffierecht.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.10. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart zich onbevoegd van het beroep kennis te nemen;
- II. bepaalt dat de Universiteit van Tilburg aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37 (zegge: zevenendertig euro) vergoedt.

□

Zaaknummer:	2005/102
Rechter(s):	mrs. Loeb, Nijenhof, Lubberdink
Datum uitspraak:	24 januari 2006
Partijen:	X tegen de vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Algemeen verbindende voorschriften, deeltijd opleiding, differentiatie collegegeld, directe werking, Grondwet, karakter collegegeldtarief, overgangsrecht, verdragsbepalingen, vertrouwensbeginsel, wetsgeschiedenis
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 1, 7.44; Grondwet art. 1; IVESCR art. 13 lid 2 aanhef en onderdeel c; IVBPR art. 26
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.4. Het College heeft de door appellante aan de orde gestelde rechtsvragen eerder beantwoord in zijn uitspraak van 10 februari 2004, in zaak nr. CBHO 2003/032, ter voorlichting van partijen aangehecht. Uit de overwegingen van die uitspraak, waarbij het College blijft, vloeit voort dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam te Amsterdam, verweerder, gemachtigde: mevr. drs. A.M. van Donk, werkzaam bij verweerders universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 1 augustus 2005 heeft appellante verweerder verzocht haar in te schrijven en het deeltijdcollegegeld over het studiejaar 2005/2006 alsnog vast te stellen op € 1.200,00.

1.2. Bij brief van 4 augustus 2005 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

1.3. Bij brief van 14 augustus 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Op 12 september 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij brief van 16 oktober 2005, binnengekomen bij het College op 19 oktober 2005, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 1 december 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 december 2005. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen.

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 12 september 2005 de volgende overweging ten grondslag gelegd:

"Artikel 7.43, lid 1 van de WHW bepaalt wie in aanmerking komt voor de betaling van het wettelijk collegegeld. Degenen die niet binnen het bereik van lid 1 vallen, betalen een door het instellingsbestuur (College van Bestuur) vast te stellen collegegeld dat ten minste het wettelijk collegegeld bedraagt.

Naast andere voorwaarden zijn de leeftijd, te weten jonger dan dertig jaar, en de voltijdse inschrijving in een opleiding voorwaarden om in aanmerking te komen voor het wettelijk collegegeld. De leeftijd is dus expliciet als voorwaarde in de wet opgenomen.

Met ingang van het studiejaar 2003-2004 heeft ons college besloten de collegegelden voor verschillende groepen studenten te verhogen. Onder meer is dit gebeurd voor de studenten van dertig jaar en ouder.

Het betalen van hogere collegegelden voor studenten die geen aanspraak kunnen maken op het wettelijk collegegeld is niet nieuw. Ten tijde dat voor studenten de inschrijvingsduur bepalend was voor de betaling van het wettelijk collegegeld kenden de universiteiten voor andere groepen studenten ook een afwijkend collegegeld. Destijds is bij de wijziging naar de huidige wettelijke regeling dat onderscheid verdwenen, met als belangrijkste argument dat er zeer weinig studenten van ouder dan dertig jaar waren ingeschreven, zodat de uitvoeringslasten relatief zwaar waren. De invoering van de bachelor-masterstructuur, de internationalisering van het onderwijs en de gedachten over "een leven lang leren" waardoor de groep studenten die ouder dan dertig jaar thans aanzienlijk is gegroeid, hebben er toe geleid dat het beleid met betrekking tot de collegegelden moest worden herzien.

Daarnaast hebben de universiteiten te maken met forse bezuinigingen. Zo heeft het kabinet Balkende I een efficiencykorting opgelegd van 4%. Het kabinet Balkende II heeft een aanvullende bezuiniging van 2% opgelegd. Deze overheidsmaatregelen hebben geleid tot diverse en forse bezuinigingen in de faculteiten en in het Bureau van de Universiteit. Daarbij is de keus gemaakt om het onderwijs en onderzoek zo veel mogelijk te ontzien. De collegegelden zijn echter een relevante factor in het vaststellen van een sluitende begroting.

De Vrije Universiteit is niet langer in staat om kostendekkend onderwijs te bieden als zij geen gebruik maakt van de wettelijke mogelijkheden om te differentiëren in de hoogte van de collegegelden. Het heffen van een hoger collegegeld voor studenten van dertig jaar en ouder levert inkomsten op die wij hard nodig hebben om de kwaliteit van ons onderwijs te kunnen handhaven.

De Vrije Universiteit vermag niet in te zien op welke wijze haar collegegeldbeleid de Nederlandse kenniseconomie zou tegenwerken. Ook de andere zaken die u in uw brief van 12 augustus naar voren brengt, zien wij niet als een bezwaar, omdat ze niets toevoegen aan hetgeen wij ten overstaan van de Commissie Gelijke Behandeling en in onze brief van 21 juli naar voren hebben gebracht."

2.2. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Als overwegingen hiervoor voert de VU aan dat:

1. Dit in overeenstemming met de inhoud van de wet is. De VU beroept zich op beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van het collegegeld. Met uitzondering van het wettelijk collegegeld.
2. Dat zij dit reeds eerder heeft gedaan (1996).
3. Dat andere instellingen voor wetenschappelijk onderwijs het grotendeels ook doen, uitgezonderd diegenen die nauwelijks 30+ studenten hebben.

T.a.v. punt 1:

- De VU beroept zich op beleidsvrijheid om aan 30+ studenten meer collegegeld te vragen. Die beleidsvrijheid kan nooit bedoeld zijn, om onderscheid te maken op grond van alleen leeftijd. Dat is nl. een overtreding van regel 1 van de grondwet. Als dit in de wet opgenomen is betekent dit leeftijddiscriminatie.
- Ouderen moeten meer betalen dan jongeren voor dezelfde studie. Welk doel dient dit beleid? Dertig plussers weren van de universiteit? Of geld aan ze verdienen? Maar dan zou inkomen als criterium moeten gelden. Mensen een tweede kans op een studie onthouden, of in ieder geval de drempel ervoor verhogen? Het is mij niet duidelijk. Dat de universiteit met bezuinigingen heeft te maken zou niet moeten betekenen dat zij hun begroting sluitend maken over de rug van de 30 plussers.
- Deze maatregel staat haaks op maatschappelijke ontwikkelingen. Los van leeftijd zou iedereen in de toekomst in verschillende levensfasen moeten kunnen studeren. Zie ook het actieplan 'een leven lang leren' van het ministerie van onderwijs Cultuur en Wetenschappen.

T.a.v. punt 2 en 3:

- Dat u reeds eerder deze maatregel heeft ingevoerd (1996), mag geen argument zijn op zichzelf en dat anderen het ook doen al helemaal niet.
- Het aantal wel of niet aanwezige 30+ studenten zou niet een overweging moeten zijn om te discrimineren met betrekking tot collegegelden. Het zet de deur open voor allerlei vormen van ongelijke behandeling."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Voor studenten jonger dan 30 jaar die voltijds onderwijs volgen voert de overheid een sociaal beleid met als doelstelling het waarborgen van de toegankelijkheid van het voltijds onderwijs voor iedere jongere. Dit sociale beleid heeft tot gevolg dat universiteiten van studenten jonger dan 30 jaar niet meer collegegeld mogen vragen dan het van overheidswege vastgesteld tarief, het zogenaamde wettelijke collegegeld. Met dit beleid garandeert de overheid de toegang tot het volgen van onderwijs voor jongeren.

Op studenten die ouder dan 30 jaar zijn, is dit beleid niet van toepassing. Universiteiten hebben wettelijk de ruimte gekregen om, naast andere, ook voor deze groep studenten zelf het collegegeld vast te stellen, mits dit, voor een voltijdse opleiding, minimaal het wettelijke collegegeld bedraagt. Er is dus een van overheidswege opgelegd onderscheid tussen studenten die jonger zijn dan 30 jaar en studenten die ouder zijn dan 30 jaar. Feitelijk worden studenten die jonger dan 30 jaar zijn gefaciliteerd om hen op geen enkele wijze de toegang tot onderwijs om financiële redenen te belemmeren.

Het beleid van de VU om aan studenten die ouder zijn dan dertig jaar een hoger collegegeld te vragen is in overeenstemming met de wet. Instellingen van het wetenschappelijk onderwijs hebben beleidsvrijheid met betrekking tot de vaststelling van het collegegeld, met uitzondering van het wettelijke collegegeld.

Artikel 7.43, lid 1 van de WHW bepaalt wie in aanmerking komt voor de betaling van het wettelijke collegegeld. Degenen die niet binnen het bereik van lid 1 vallen, betalen een door het instellingsbestuur (College van Bestuur) vast te stellen collegegeld dat ten minste het wettelijke collegegeld bedraagt.

Naast andere voorwaarden zijn de leeftijd, te weten jonger dan dertig jaar, en de voltijdse inschrijving in een opleiding voorwaarden om in aanmerking te komen voor het wettelijke collegegeld. De leeftijd is dus expliciet als voorwaarde in de wet opgenomen.

Met ingang van het studiejaar 2003-2004 heeft ons college besloten de collegegelden voor verschillende groepen studenten te verhogen. Onder meer is dit gebeurd voor de studenten van dertig jaar en ouder.

Het betalen van hogere collegegelden voor studenten die geen aanspraak kunnen maken op het wettelijke collegegeld is niet nieuw. Ten tijde dat voor studenten de inschrijvingsduur bepalend was voor de betaling van het wettelijke collegegeld kenden de universiteiten voor andere groepen studenten ook een afwijkend collegegeld. Destijds is bij de wijziging naar de huidige wettelijke regeling dat onderscheid verdwenen, met als belangrijkste argument dat er zeer weinig studenten van ouder dan dertig jaar waren ingeschreven, zodat de uitvoeringslasten relatief zwaar waren. De invoering van de bachelor-masterstructuur, de internationalisering van het onderwijs en de gedachten over "een leven lang leren" waardoor de groep studenten die ouder dan dertig jaar thans aanzienlijk is gegroeid, hebben er toe geleid dat het beleid met betrekking tot de collegegelden moest worden herzien.

Daarnaast hebben de universiteiten te maken met forse bezuinigingen. Zo heeft het kabinet Balkenende I een efficiëncykorting opgelegd van 4%. Het kabinet Balkenende II heeft een aanvullende bezuiniging van 2% opgelegd. Deze overheidsmaatregelen hebben geleid tot diverse en forse bezuinigingen in de faculteiten en in het Bureau van de Universiteit. Daarbij is de keus gemaakt om het onderwijs en onderzoek zo veel mogelijk te ontzien. De collegegelden zijn echter een relevante factor in het vaststellen van een sluitende begroting.

De Vrije Universiteit is niet langer in staat om kostendekkend onderwijs te bieden als zij geen gebruik maakt van de wettelijke mogelijkheden om te differentiëren in de hoogte van de collegegelden. Het heffen van een hoger collegegeld voor studenten van dertig jaar en ouder levert inkomsten op die wij hard nodig hebben om de kwaliteit van ons onderwijs te kunnen handhaven."

2.4. Het College heeft de door appellante aan de orde gestelde rechtsvragen eerder beantwoord in zijn uitspraak van 10 februari 2004, in zaak nr. CBHO 2003/032, ter voorlichting van partijen aangehecht. Uit de overwegingen van die uitspraak, waarbij het College blijft, vloeit voort dat het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/107
Rechter(s):	mrs. Olivier, De Rijke - Maas, Lubberdink
Datum uitspraak:	8 maart 2006
Partijen:	X tegen Open Universiteit Nederland
Trefwoorden:	aanpassingen van het cursusmateriaal, gebrekkige kwaliteit van de leermiddelen, restitutie cursusgeld, inschrijvingsvoorwaarden, verlaging van het cursusgeld
Artikelen:	WHW artikelen 7.37, 7.48 en 7.50; inschrijvingsvoorwaarden art. 9 en 11
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.8. De inschrijvingsvoorwaarden voorzien niet in de mogelijkheid van verlaging van het cursusgeld in geval van aanpassingen van het cursusmateriaal die de cursist zelf dient aan te brengen. Naar het oordeel van het College staat het een instellingsbestuur gelet op de artikelen 7.37, 7.48 en 7.50 in onderlinge samenhang bezien niet vrij in een regeling een dergelijke mogelijkheid in het leven te roepen. Collegegeld, waarmee het cursusgeld op één lijn gesteld moet worden, zal immers evenmin geheel of gedeeltelijk gerestitueerd kunnen worden indien sprake is van gebrekkige kwaliteit van de leermiddelen.

Uitspraak in de zaak van:

X, wonende te Y, appellant

en

het college van bestuur van de Open Universiteit Nederland te Heerlen, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J.F.A. Engels, werkzaam bij verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Op 13 maart 2005 heeft appellant verweerder verzocht hem restitutie van cursusgeld te verlenen voor de cursus Inleiding Privaatrecht (RO2132).

1.2. Bij besluit van 23 maart 2005 is namens verweerder daarop afwijzend beslist. Bij brief van 27 maart 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 26 mei 2005 heeft verweerder zijn besluit van 23 maart 2005 gehandhaafd. Bij brief van 25 juni 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 21 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar van 25 juni 2005 ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 8 november 2005, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 5 december 2005 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 januari 2006. Daar heeft verweerder bij monde van zijn gemachtigde zijn standpunt nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Aan zijn verzoek heeft appellant ten grondslag gelegd dat hij zijn cursusmateriaal zelf moest bijwerken.

2.2. Verweerder heeft in zijn afwijzende beslissing overwogen dat:

"Op grond van het in uw brief van 27 maart 2005 vermelde deelt het College van Bestuur u het volgende mee. Aanvullingen op een cursus zijn niet ongebruikelijk en het is vandaar niet redelijk om van de Open Universiteit Nederland te verwachten dat een vergoeding (in de vorm van prijsverlaging) wordt betaald voor verwerking van deze aanvullingen. We willen met de aanvullingen zo goed mogelijk de actualiteit volgen. Aanvullingen op de bestaande cursus middels de brief Cursusspecifieke informatie is dan de beste oplossing."

2.3. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Wij stellen vast dat van de zijden van de Open Universiteit Nederland uw brief van 13 maart 2005, waarin u heeft aangegeven het verschuldigde cursusgeld ad € 445,- niet te willen betalen en een prijsverlaging ad € 150,- redelijk te vinden, is behandeld als een verzoek om (gedeeltelijke) restitutie. Aangezien er geen medische redenen aan het verzoek ten grondslag liggen, is ingevolge het bepaalde in artikel 9 van de inschrijfvoorwaarden het verzoek afgewezen. Achteraf beschouwd ware het beter geweest om uw brief als een verzoek om prijsverlaging te behandelen."

2.4. In beroep heeft appellant aangevoerd dat:

"Middels haar schrijven van 23 maart 2005 wordt door de OU beargumenteerd dat een dergelijke restitutie alleen in geval overmacht (waaronder wordt verstaan een ernstige ziekte) wordt verleend en daarvan is in dit dossier inderdaad geen sprake.

(...)

ook indien van tevoren bekend zou zijn geweest, dat de verzorging van het cursusmateriaal dermate onvoldoende zou zijn, zou de cursus zijn besteld: deelname aan de cursus is vereist indien men de propedeuse Nederlands Recht wil behalen. Dit neemt niet weg dat de OU voldoende verzorgd lesmateriaal dient af te leveren en dat zij is gehouden tot schadevergoeding als zij dat niet doet."

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Ten aanzien van de verzorging van het cursusmateriaal heeft de Commissie in haar advies het volgende overwogen: "Daarnaast moet geconstateerd worden dat het materiaal, door gebruikmaking van de errata, zoveel mogelijk compleet en bij de tijd is gehouden, hetgeen uiteindelijk de studenten ten goede komt, wanneer ze na het doorlopen van de cursus de kennis in de praktijk ten uitvoer willen brengen." (productie 4 onder punt B.3). Deze constatering is door verweerder in zijn bestreden besluit overgenomen (zie productie 1). Verweerder voegt hieraan toe dat met name cursussen op het gebied van Nederlands recht voortdurend aan veranderingen onderhevig zijn ingevolge wetgeving en jurisprudentie. Het is dan ook voor verweerder niet (financieel) doenlijk om telkenmale een herziene cursus te produceren."

Onder verwijzing naar de uitspraak van uw College van 14 maart 2002, zaaknummer CBHO 2001/122 is verweerder van mening dat in het onderhavige beroep geen sprake is van een uitzonderlijk geval dat aanleiding vormt om een financiële tegemoetkoming te verlenen. Op grond van het vorenstaande verzoekt verweerder uw College het onderhavige beroep van appellant ongegrond te verklaren."

2.6. Ingevolge artikel 9 van de Inschrijvingsvoorwaarden (hierna: de Regeling) kan bijvoorbeeld in geval van ziekte tot restitutie worden overgegaan. Niet in geschil is dat deze situatie zich niet voordoet.

2.7. Artikel 11 van de Regeling luidt als volgt:

"In alle gevallen de inschrijving betreffend waarin deze voorwaarden niet, niet duidelijk of niet naar billijkheid voorzien, kan door of namens het College van bestuur een beslissing worden genomen."

2.8. De inschrijvingsvoorwaarden voorzien niet in de mogelijkheid van verlaging van het cursusgeld in geval van aanpassingen van het cursusmateriaal die de cursist zelf dient aan te brengen. Naar het oordeel van het College staat het een instellingsbestuur gelet op de artikelen 7.37, 7.48 en 7.50 in onderlinge samenhang bezien niet vrij in een regeling een dergelijke mogelijkheid in het leven te roepen. Collegegeld, waarmee het cursusgeld op één lijn gesteld moet worden, zal immers evenmin geheel of gedeeltelijk gerestitueerd kunnen worden indien sprake is van gebrekkige kwaliteit van de leermiddelen.

2.9. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/111
Rechter(s):	mrs. Martens, Mollee, Borman
Datum uitspraak:	27 maart 2006
Partijen:	X tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden:	Deelname selectieprocedure propedeutische fase, inloting andere instelling in een eerder studiejaar, ruilen toelatingsbewijzen, toelating postpropedeutische fase
Artikelen:	WHW art. 7.57a, 7.57f lid 5
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.5. (...) Appellante dient, om de opleiding in Utrecht te gaan volgen, ingeschreven te worden voor de propedeutische fase in Utrecht. Omdat voor deze opleiding een toelatingsbeperking geldt en de selectieprocedure, bedoeld in artikel 7.57a, derde lid, onder a, WHW van toepassing is, heeft verweerder zich terecht gebonden geacht aan artikel 7.57f, vijfde lid, WHW. Ingevolge deze bepaling kan aan de selectieprocedure niet worden deelgenomen door degene die voor de opleiding in enig studiejaar was ingeschreven aan een andere instelling. Omdat appellante eerder was ingeschreven voor geneeskunde in Groningen en dus niet toelaatbaar was tot de selectieprocedure waarvan zij voor inschrijving in Utrecht afhankelijk zou zijn, heeft verweerder terecht geoordeeld dat hij appellante niet kon inschrijven. Het College verwijst in dit verband naar hetgeen is gesteld in de Memorie van Toelichting bij de wijziging van de WHW, TK 1997-1998, 25 947, nr. 3, blz. 14 onder verwijzing naar de Memorie van toelichting TK vergaderjaar 1996-1997, 25 225, nr. 3, blz. 3: (...) De door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden, hoe begrijpelijk ook, kunnen aan het voorgaande niet afdoen. 2.6. Verweerder heeft er nog op gewezen dat wel de mogelijkheid bestaat van toelating tot de postpropedeuse, nadat appellante in Groningen haar propedeuse heeft gehaald, mits alsdan aan de daaraan gestelde criteria wordt voldaan. Bovendien kan appellante gebruik maken van de mogelijkheid van ruiling van bewijzen van toelating met een andere student, die anders dan appellante wel

aan de Rijksuniversiteit Groningen wenst te studeren en niet aan die van verweerder.

Uitspraak in de zaak van:

ir. X, wonende te Y, appellante, bijgestaan door mevrouw mr. S.M. Peeters,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder,
gemachtigden: mevrouw M.W. Batteljee en mevrouw dr. I.E. Thunnissen, beiden werkzaam bij
verweerdere universiteit.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 27 juni 2005 heeft appellante verweerder verzocht haar toe te laten tot het eerste jaar van de studie geneeskunde met ingang van het studiejaar 2005-2006.

1.2. Bij besluit van 17 augustus 2005 heeft de voorzitter van de toelatingscommissie geneeskunde dat verzoek afgewezen.

1.3. Bij brief van 24 augustus 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 28 oktober 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij brief van 3 december 2005, binnengekomen bij het College op 6 december 2005, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 13 januari 2006 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 februari 2006. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 12 september 2005 de volgende overweging ten grondslag gelegd:

"U hebt een verzoek gedaan om toelating tot de propedeuse van de opleiding Geneeskunde aan onze universiteit. Aangezien dit een zgn. numerus fixus opleiding is, zijn hierop speciale toelatingsregels van toepassing, zoals genoemd in paragraaf 4a van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW). Artikel 7.57f lid 5 van de WHW luidt: 'Aan de selectieprocedure kan niet worden deelgenomen door degene die voor een opleiding is ingeschreven of in enig studiejaar was ingeschreven en inschrijving wenst voor dezelfde opleiding aan een andere instelling.'

Aangezien u in 1996 bent toegelaten tot de studie geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen en ook daadwerkelijk het hele studiejaar 1996/1997 was ingeschreven, is dit artikel op u van toepassing en kan de Universiteit Utrecht u niet tot haar opleiding toelaten. Het feit dat u destijds niet daadwerkelijk met de studie geneeskunde bent begonnen, doet hieraan niet af."

2.2. In beroep heeft appellante het volgende doen aanvoeren:

"Op de in mijn bezwaarschrift d.d. 24 augustus jl. genoemde argumenten wordt niets gesteld in de beslissing van het College van Bestuur; deze argumenten gelden nog steeds. Ik heb urgente psychische, medische en sociale redenen die het gaan halen van de Propedeuse in Groningen praktisch onmogelijk maken. Voor het volgen van de studie ben ik aangewezen op de Universiteit Utrecht; deze biedt voor mij de oplossing voor de urgente psychische en sociale redenen die de studie in Groningen onmogelijk maken. Tevens bleek er tijdens de hoorzitting op 11 oktober jl. onduidelijkheid te bestaan over het aantal plaatsen dat beschikbaar is voor specifieke gevallen, zoals bijvoorbeeld ook vluchtelingen met een relevante achtergrond. Een van de aanwezige juristen had het over een aanzienlijk groter aantal door de universiteiten te verdelen plaatsen dan de vertegenwoordigster van de Toelatingscommissie en gaf aan dat ik daarvoor in aanmerking zou komen. Ook hierover is niets gesteld in de beslissing van het College van Bestuur.

Mijn uitzonderlijke situatie vraagt om een brede kijk op de zaken. Ervan uitgaande dat het doel van artikel 7.57f lid 5 van de WHW is om te voorkomen, dat studenten die niet slagen voor hun Propedeuse in een bepaalde stad het in een andere stad opnieuw gaan proberen, is het artikel niet op mijn situatie van toepassing. Daarom wil ik u vragen de beslissing van het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht te heroverwegen zodat ik toch in Utrecht geplaatst kan worden en spoedig kan starten met de door mij zo begeerde opleiding."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Verder vermeldt de WHW in artikel 7.57f lid 5 nog: 'aan de selectieprocedure kan niet worden deelgenomen door degene die voor een opleiding is ingeschreven of in enig studiejaar was ingeschreven en inschrijving wenst voor dezelfde opleiding aan een andere

instelling". Dit artikel is van toepassing op studies waarop een beperking eerste inschrijving op grond van beschikbare onderwijs capaciteit van toepassing is (artikel 7.53 lid 3). De studie geneeskunde is zo'n studie. Bepalend is dus het ingeschreven zijn, niet de daadwerkelijke deelname aan het onderwijs. Appellante was ingeschreven in Groningen en kan daarom niet nogmaals voor dezelfde opleiding in Utrecht worden geplaatst."

2.4. Vaststaat dat appellante met bewijs van toelating tot de opleiding geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Groningen voor het studiejaar 1996-1997 voor het studiejaar 2005-2006 toelating verzoekt tot de propedeutische fase van de opleiding geneeskunde bij de Universiteit Utrecht.

2.5. Het College overweegt als volgt.

Appellante dient, om de opleiding in Utrecht te gaan volgen, ingeschreven te worden voor de propedeutische fase in Utrecht. Omdat voor deze opleiding een toelatingsbeperking geldt en de selectieprocedure, bedoeld in artikel 7.57a, derde lid, onder a, WHW van toepassing is, heeft verweerder zich terecht gebonden geacht aan artikel 7.57f, vijfde lid, WHW. Ingevolge deze bepaling kan aan de selectieprocedure niet worden deelgenomen door degene die voor de opleiding in enig studiejaar was ingeschreven aan een andere instelling. Omdat appellante eerder was ingeschreven voor geneeskunde in Groningen en dus niet toelaatbaar was tot de selectieprocedure waarvan zij voor inschrijving in Utrecht afhankelijk zou zijn, heeft verweerder terecht geoordeeld dat hij appellante niet kon inschrijven.

Het College verwijst in dit verband naar hetgeen is gesteld in de Memorie van Toelichting bij de wijziging van de WHW, TK 1997-1998, 25 947, nr. 3, blz. 14 onder verwijzing naar de Memorie van toelichting TK vergaderjaar 1996-1997, 25 225, nr. 3, blz. 3: "(...) In het toegevoegde achtste lid [thans artikel 7.57f lid 5] wordt de mogelijkheid van een nieuwe loting uitgesloten voor hen die eerder voor een bepaalde opleiding waren ingeschreven en die dezelfde opleiding aan een ander instelling wensen te starten. De bepaling brengt aldus tot uiting dat degene die na loting een bewijs van toelating of een voorlopig bewijs van toelating hebben gebruikt voor inschrijving voor een bepaalde opleiding aan een bepaalde instelling, zich nadien niet meer kunnen aanmelden voor loting voor dezelfde opleiding aan een andere instelling. Daarmee is niet uitgesloten dat betrokkene via ruil inschrijving aan een andere opleiding kan verwezenlijken, noch dat hij of zij in de postpropedeutische fase van instelling wisselt, indien de andere instelling dit, met gebruikmaking van artikel 7.54a van de WHW, niet heeft uitgesloten. De bepaling sluit, dit tot slot, ook niet uit dat een student na een kortere of langere studieonderbreking zich opnieuw laat inschrijven voor de opleiding aan de instelling waaraan hij of zij voor die opleiding ingeschreven is geweest. Aan een dergelijke (her)inschrijving stelt de wet, gelet op het bepaalde in de artikelen 7.37, derde lid, en 7.53, eerste lid, van de WHW, geen beperkingen."

De door appellante naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden, hoe begrijpelijk ook, kunnen aan het voorgaande niet afdoen.

2.6. Verweerder heeft er nog op gewezen dat wel de mogelijkheid bestaat van toelating tot de postpropedeuse, nadat appellante in Groningen haar propedeuse heeft gehaald, mits alsdan aan de daaraan gestelde criteria wordt voldaan. Bovendien kan appellante gebruik maken van de mogelijkheid van ruiling van bewijzen van toelating met een andere student, die anders dan appellante wel aan de Rijksuniversiteit Groningen wenst te studeren en niet aan die van verweerder.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2005/113
Rechter(s):	mrs. Martens, Mollee, Borman
Datum uitspraak:	27 maart 2006
Partijen:	X tegen hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden:	Handgemeen, huis- en ordemaatregelen, hoor- en wederhoor, motivering, schriftelijke vastlegging bevindingen, zorgvuldige voorbereiding,
Artikelen:	WHW art. 7.57h; Awb 3:2 en 7:12
Uitspraak:	Geground
Hoofdoverwegingen:	2.7. In de gedingstukken bevindt zich geen verslag van het gesprek dat op 14 juni 2005, voorafgaand aan het besluit tot ontzegging van de toegang, heeft plaatsgevonden. Dit geldt ook ten aanzien van de hoorzitting die op 24 oktober 2005 naar aanleiding van het bezwaarschrift heeft plaatsgevonden.

Het besluit tot handhaving van de maatregel beroept zich voorts op "nader onderzoek". Ook hiervan zijn de bevindingen niet gedocumenteerd en dus voor appellant niet kenbaar. Van het gesprek met de heer De Deugd op 14 juli 2005 is evenmin een verslag gemaakt, evenmin als van hun gesprek op 18 augustus 2005.

Een en ander getuigt van een onzorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit. Zeker met het oog op een mogelijke rechterlijke procedure is het van belang dat verweerder de bevindingen waar hij zich ter onderbouwing van zijn besluit op beroept, schriftelijk vastlegt. In het bijzonder is van belang dat verweerder zich in sterke mate beroept op nader onderzoek na 14 juni 2005, welk onderzoek blijkens het besluit van 30 juni 2005 bestond uit het horen van getuigen en/of betrokkenen. Tot de gedingstukken behoort echter enkel een per e-mail aan de school toegezonden verklaring van de heer Z, de persoon waarmee appellant in conflict was geraakt, op welke verklaring appellant nimmer heeft kunnen reageren. Dit betekent dat aan appellant een ingrijpende maatregel is opgelegd op grond van tegen hem afgelegde verklaringen, terwijl hem onbekend was wat de inhoud hiervan was en wie deze hebben afgelegd.

Nu de argumenten die appellant tegen het bestreden besluit aanvoert voor een belangrijk deel neerkomen op een andere lezing van hetgeen is voorgevallen, hetgeen door hem ook is onderbouwd met verklaringen van ter plaatse aanwezige getuigen, en de houdbaarheid van de opgelegde maatregel afhangt van de precieze gang van zaken, waarbij niet op voorhand valt uit te sluiten dat deze anders is geweest dan door verweerder is aangenomen, dient het besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd.

Uitspraak in de zaak van:

de heer X, wonende te Y, appellant,
gemachtigde: mr. S.L. Mertens-Vrede, advocaat te Oosterhout,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND [vestiging Rotterdam] te Den Haag, verweerder,
gemachtigde: mevrouw mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerders hogeschool te Rotterdam.

1. Procesverloop

1.1. Op 8 juni 2005 is appellant naar aanleiding van een handgemeen als ordemaatregel met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van de Hogeschool INHOLLAND te Rotterdam ontzegd.

1.2. Bij besluit van 30 juni 2005 heeft de directeur van de School of Law te Rotterdam appellant met ingang van 30 juni 2005 tot aanvang van blok 2 van het studiejaar 2005-2006 de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Hogeschool INHOLLAND te Rotterdam ontzegd.

1.3. Bij brief van 19 juli 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 17 november 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij brief van 23 december 2005, binnengekomen bij het College op 27 december 2005, heeft appellant daartegen beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 6 februari 2006 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 februari 2006. Daar hebben appellant en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 30 juni 2005 de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"Op 8 juni 2005 is uw cliënt betrokken geweest bij een vechtpartij op de Rotterdamse vestiging van Hogeschool INHOLLAND. Uw cliënt is toen direct de toegang tot het gebouw ontzegd. Op 14 juni 2005 is uw cliënt door de School gehoord. Namens de School waren aanwezig mevrouw N. Donker en mevrouw B. Eykan. Vervolgens is er een nader onderzoek gedaan. De betrokken partijen zijn gehoord en het rapport van de beveiliging is bestudeerd.

Naar aanleiding van de bevindingen op 8 juni 2005 en hetgeen is gebleken tijdens de hoorzitting en het nader onderzoek heeft de hogeschool op 30 juni 2005 het besluit genomen uw cliënt met directe toegang tot aan blok 2 te schorsen.

Gezien de verklaringen van de beveiligingsbeambte, hetgeen uw cliënt tijdens de hoorzitting op 14 juni 2005 heeft verklaard, hetgeen door de andere betrokkenen c.q. getuigen is verklaard en hetgeen tijdens de hoorzitting d.d. 24 oktober 2005 naar voren is gekomen, is volgens ons genoegzaam gebleken dat uw cliënt op 8 juni 2005 onacceptabel gedrag heeft vertoond. Uw cliënt is door de beveiligingsbeambte vechtend aangetroffen met Z. die een wond aan zijn gezicht heeft opgelopen.

Uit nader onderzoek is gebleken dat Z. uw cliënt heeft aangesproken. Hierop volgde een woordenwisseling welke uitliep op een vechtpartij. Uw cliënt geeft tijdens de hoorzittingen d.d. 14 juni en 24 oktober jl. aan dat niet hij maar de heer Z. is begonnen met de vechtpartij. Bij brief van 3 november 2005 heeft u twee getuigenverklaringen overlegd waaruit volgt dat uw cliënt niet is begonnen met de vechtpartij.

Op 14 juni 2005 heeft op uw aandringen een gesprek tussen u en de heer H. de Deugd plaatsgevonden. U verzocht de heer De Deugd de schorsing te heroverwegen. De heer De Deugd heeft toen aangegeven dat hij daarover pas wilde nadenken nadat uw cliënt spijt zou hebben betuigd over het gebeurde. Uw cliënt heeft op 18 augustus mondeling spijt betuigd aan de heer De Deugd in bijzijn van mevrouw S. Lucassen. Uw cliënt heeft aangegeven spijt te hebben van hetgeen heeft plaatsgevonden op 8 juni 2005. Verder wilde uw cliënt geen nadere toelichting geven. De heer De Deugd heeft uw cliënt gevraagd wat garandeert dat geen herhaling van het gebeurde zal plaatsvinden. Uw cliënt antwoordde dat hij zijn studie wil afronden en verder niet meer op het gebeurde wil ingaan.

De heer De Deugd heeft vervolgens bij brief van 23 augustus 2005 besloten de schorsing niet te wijzigen. De heer de Deugd achtte de spijtbetuiging van uw cliënt onvoldoende. Zoals in de brief staat vermeld heeft uw cliënt in weinig bewoordingen zijn spijt betuigd en wenste hij geen verdere toelichting te geven over het gebeurde. Wel gaf hij aan spijt te hebben betuigd omdat hij zijn studie wenst af te ronden.

Op grond van het voorgaande zijn wij van mening dat het besluit om uw cliënt de toegang tot het gebouw te ontzeggen zeer zorgvuldig en in alle redelijkheid is genomen. Uw cliënt was betrokken bij een vechtpartij. Dat uw cliënt niet de aanleiding van de vechtpartij zou zijn geweest is voor ons niet relevant. Uw cliënt bevindt zich in een gebouw van een hogeschool waar dagelijks honderden studenten en medewerkers aanwezig zijn. Het is voor ons onacceptabel dat onze studenten, medewerkers en/of andere personen geconfronteerd kunnen worden met een vechtpartij c.q. zich daardoor onveilig kunnen voelen. Wij zijn verantwoordelijk voor de veiligheid van al onze studenten, medewerkers en/of andere personen die zich in onze gebouwen bevinden. Volgens ons had uw cliënt ook de keuze kunnen maken om weg te lopen van de vechtpartij en de beveiliging te waarschuwen.

De gevolgen van de sanctie achten wij niet onevenredig zwaar. Voor de periode van 30 juni 2005 tot aanvang blok 2 is gekozen omdat een kortere sanctie weinig effect zou hebben in verband met de zomervakantie van half juli tot en met half augustus. In deze periode vinden namelijk geen onderwijsactiviteiten plaats."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende doen aanvoeren:

"Gezien de belangen van cliënt, het doel en de gevolgen van de sanctie is het genomen besluit onzorgvuldig en in strijd met de wettelijke motiveringsplicht. De onzorgvuldigheid valt af te leiden uit het niet dan wel onvoldoende afwegen van de belangen terwijl de motivering van de opgelegde sanctie er slechts op neerkomt dat deze gericht is op "het sorteren van effect in verband met onderwijsactiviteiten". Voorts heeft de inhoudelijke behandeling en de beslissing op het bezwaar dusdanig lang op zich laten wachten dat het ongewenste nadeel voor cliënt onvermijdelijk was en schade is ontstaan."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Feit blijft dat appellant vechtend is aangetroffen met een persoon die een wond aan zijn gezicht heeft opgelopen. Volgens onderzoek door verweerster bleek dat appellant de aanleiding van de vechtpartij was. Hiervoor verwijs ik u naar bijlage 3 en de verklaring van de heer Z., de andere persoon die bij de vechtpartij was betrokken, zie bijlage 9. Overigens is het voor verweerster niet van belang of appellant al dan niet de aanleiding zou zijn geweest van de vechtpartij. Verweerster kan het zich niet permitteren om vechtpartijen toe te staan in haar gebouw en hanteert derhalve een strikt beleid. Verweerster heeft de veiligheid voor studenten en medewerkers hoog in het vaandel staan. Volgens verweerster had appellant ook de keuze kunnen maken om weg te lopen van de vechtpartij en de beveiliging te waarschuwen. De redenering van appellant dat de sanctie er slechts op gericht is op "het sorteren van effect in verband met onderwijsactiviteiten" komt verweerster dan ook onbegrijpelijk over.

Verweerster ontkent dan ook met klem dat haar besluit onzorgvuldig is en in strijd met de wettelijke motiveringsplicht is."

2.4. Het College overweegt als volgt.

Ingevolge artikel 7.57h van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur voorschriften geven en maatregelen nemen met betrekking tot de goede gang van zaken in de gebouwen en terreinen van de instelling. Die maatregelen kunnen inhouden dat aan degene die de bedoelde voorschriften heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk voor de tijd van ten hoogste een jaar wordt ontzegd.

2.5. Vaststaat dat in het gebouw van de hogeschool een handgemeen heeft plaatsgevonden, waarbij appellant tegen een medestudent lichamelijk geweld heeft gebruikt en hem heeft verwond. De medestudent heeft daarvoor medische hulp moeten inroepen.

2.6. Het College dient te beoordelen of de opgelegde maatregel in overeenstemming is met het uitgangspunt dat het besluit waarbij deze wordt opgelegd voldoende zorgvuldig is voorbereid, evenredig is met de ernst van de gedraging waarvoor zij wordt opgelegd en voldoende rekening houdt met de omstandigheden waaronder de gedraging heeft plaatsgevonden.

2.7. In de gedingstukken bevindt zich geen verslag van het gesprek dat op 14 juni 2005, voorafgaand aan het besluit tot ontzegging van de toegang, heeft plaatsgevonden. Dit geldt ook ten aanzien van de hoorzitting die op 24 oktober 2005 naar aanleiding van het bezwaarschrift heeft plaatsgevonden. Het besluit tot handhaving van de maatregel beroept zich voorts op "nader onderzoek". Ook hiervan zijn de bevindingen niet gedocumenteerd en dus voor appellant niet kenbaar. Van het gesprek met de heer De Deugd op 14 juli 2005 is evenmin een verslag gemaakt, evenmin als van hun gesprek op 18 augustus 2005.

Een en ander getuigt van een onzorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit. Zeker met het oog op een mogelijke rechterlijke procedure is het van belang dat verweerder de bevindingen waar hij zich ter onderbouwing van zijn besluit op beroept, schriftelijk vastlegt. In het bijzonder is van belang dat verweerder zich in sterke mate beroept op nader onderzoek na 14 juni 2005, welk onderzoek blijkens het besluit van 30 juni 2005 bestond uit het horen van getuigen en/of betrokkenen. Tot de gedingstukken behoort echter enkel een per e-mail aan de school toegezonden verklaring van de heer Z., de persoon waarmee appellant in conflict was geraakt, op welke verklaring appellant nimmer heeft kunnen reageren. Dit betekent dat aan appellant een ingrijpende maatregel is opgelegd op grond van tegen hem afgelegde verklaringen, terwijl hem onbekend was wat de inhoud hiervan was en wie deze hebben afgelegd.

Nu de argumenten die appellant tegen het bestreden besluit aanvoert voor een belangrijk deel neerkomen op een andere lezing van hetgeen is voorgevallen, hetgeen door hem ook is onderbouwd met verklaringen van ter plaatse aanwezige getuigen, en de houdbaarheid van de opgelegde maatregel afhangt van de precieze gang van zaken, waarbij niet op voorhand valt uit te sluiten dat deze anders is geweest dan door verweerder is aangenomen, dient het besluit wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht te worden vernietigd.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep gegrond worden verklaard.

2.9. Verweerder dient, binnen zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen met in achtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

2.10. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ad € 37,- te vergoeden.

2.11. Op grond van artikel 8:75, tweede lid, van de Awb veroordeelt het College verweerder in de proceskosten. Overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht bedragen deze € 644,- voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand en € 20,- voor reiskosten.

2.12. Een en ander leidt tot de volgende beslissing.

3. Beslissing

Het College:

verklaart het beroep gegrond;

I. vernietigt het bestreden besluit 17 november 2005;

II. bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit neemt met in achtneming van deze uitspraak;

III. bepaalt dat de verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 37,- (zegge: zevenendertig euro) vergoedt;

IV. veroordeelt verweerder in de proceskosten € 644,- (zegge: zeshonderdvierenzestig euro) en wijst de Hogeschool INHOLLAND te Den Haag aan als de rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden.

□

Zaaknummer: 2005/114
 Rechter(s): mrs. Martens, Mollee, Borman
 Datum uitspraak: 27 maart 2006
 Partijen: X tegen hogeschool INHOLLAND
 Trefwoorden: Adreswijziging, (niet) inschrijving, (adequate) postbehandeling,
 Artikelen: WHW art. 7.37; Studiegids 2005-2006 Hgs. INHOLLAND art. 12 lid 1 en 5
 Uitspraak: Ongegrond
 Hoofdoverwegingen: 2.5. Vaststaat dat appellant vóór 1 oktober 2005 geen enkele actie ter inschrijving heeft ondernomen en pas op 28 oktober 2005 een bedrag ter grootte van het collegegeld voor het studiejaar 2005-2006 heeft voldaan. Tevens staat vast dat verweerder de aan appellant gerichte post met betrekking tot de inschrijving heeft gezonden aan het bij hem toen bekende adres, dat appellant laatstelijk had opgegeven. Appellant had verzuimd tijdig een adreswijziging aan verweerder door te geven.
 2.6. Het College is van oordeel dat verweerder, mede gelet op artikel 12, vijfde lid, van het Studentenstatuut, de gevolgen van het niet tijdig doorgeven van een adreswijziging voor rekening van appellant mocht laten. Nog daargelaten dat van appellant mag worden verwacht dat hij zich spontaan op de hoogte stelt van de op hem rustende verplichtingen met betrekking tot herinschrijving, is het aan zijn eigen toedoen te wijten dat attenderingen van verweerder op het verzuim appellant niet hebben bereikt. Verweerder is dus terecht niet overgaan tot inschrijving van appellant.

Uitspraak in de zaak van:

de heer X, wonende te Y, appellant,
 gemachtigde: mr. P.J. van der Gaast - de Geus, advocaat te Bergen,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND [vestiging Haarlem] te Den Haag, verweerder,
 gemachtigde: mr. drs. J. Bekker, werkzaam bij verweerders hogeschool te Haarlem.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 25 oktober 2005 is appellant namens verweerder meegedeeld dat hij niet kan worden ingeschreven voor het studiejaar 2005-2006.

1.2. Bij brief van 25 oktober 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 16 november 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Bij brief van 23 december 2005, binnengekomen bij het College op 27 december 2005, heeft appellant daartegen beroep ingesteld. Bij brief van 30 december 2006 zijn nog nadere stukken ingestuurd.

1.5. Verweerder heeft op 6 februari 2006 een verweerschrift ingediend.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 februari 2006. Daar hebben appellant en verweerder bij monde van hun gemachtigden hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 16 november 2005 de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"In uw bezwaarschrift geeft u te kennen dat u "feitelijk" op een ander adres woont dan bij de administratie van de hogeschool bekend is. U erkent dat u geen adreswijziging hebt toegestuurd. Bij uw bezoeken aan uw oude adres hebt u geen navraag gedaan naar post die voor u bestemd is, noch is door de huidige bewoners aan u de post doorgestuurd.

Pas nadat u niet meer kon inloggen op het netwerk van de hogeschool, als gevolg van het ontbreken van een geldige collegekaart, hebt u navraag gedaan. Op grond daarvan hebt u bij uw oude adres de door de hogeschool toegezonden herinneringen aangetroffen. De oorspronkelijke inschrijf- en machtigingsformulieren zouden echter niet door u zijn ontvangen.

Vervolgens hebt u op 16 oktober 2005 het verlangde collegegeld overgemaakt op een rekeningnummer van de hogeschool dat niet meer voor dit doel wordt gebruikt.

De studentenadministratie heeft geconstateerd dat aan u vier brieven zijn gestuurd, waarin u herinnerd werd aan de noodzaak de genoemde formulieren in te leveren. Ook als u inderdaad niet het oorspronkelijke inschrijfformulier, dan wel machtiging zou hebben ontvangen, had het op uw weg gelegen deze te achterhalen naar aanleiding van de herinneringsbrieven.

Het overmaken van het collegegeld op een wijze die niet is voorgeschreven en geruime tijd na de cruciale datum 1 oktober 2005, leidt niet alsnog tot een geldige inschrijving."

2.2. In beroep heeft appellant het volgende doen aanvoeren:

"Behalve het gebrek aan proportionaliteit brengt [naam appellant] ook het navolgende naar voren.

Toen [naam appellant] niet meer kon inloggen op het netwerk van de hogeschool werd hem duidelijk dat die beperking veroorzaakt werd doordat hij niet officieel was ingeschreven en betaling van het collegegeld niet had plaats gevonden. Onmiddellijk heeft hij actie ondernomen, o.a. door de post op te halen aan het oude adres. Bij geen van de herinneringen zat een kopie van een machtigingsformulier of een kopie van het inschrijvingsformulier, hetgeen toch voor de hand had gelegen. [naam appellant] houdt dus nadrukkelijk staande dat de oorspronkelijke inschrijf- en machtigingsformulieren ontbraken. Zijn verzoek om nieuwe formulieren te mogen ontvangen werd hem geweigerd.

Toen [naam appellant] wilde betalen bleek een bij [naam appellant] bekende rekening met nummer 519737 niet in gebruik te zijn. Toen heeft hij overboeking laten doen op een rekening met nummer 160930642 dat overigens vermeld staat op het briefpapier van INHOLLAND Haarlem. Afboeking heeft plaats gevonden op 28 oktober 2005. INHOLLAND Haarlem heeft tot op de dag van vandaag het door [naam appellant] betaalde collegegeld behouden."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"De formulieren en de herinneringsbrieven zijn gestuurd naar het adres dat appellant aan de hogeschool had verstrekt. In zijn bezwaarschrift heeft appellant erkend dat hij zijn nieuwe adres niet bekend heeft gemaakt aan de studentenadministratie (zie artikel 12 lid 5 Studiegids, productie 1, en herinschrijfformulier, tweede bullet, productie 2). Het komt het College van Bestuur voor dat het risico van dit nalaten bij appellant berust.

Appellant is uiteindelijk pas gaan handelen, toen hij half oktober 2005 niet meer bleek te kunnen inloggen op het netwerk van de hogeschool. Aan appellant zou toen zijn geweigerd hem alsnog de herinschrijfformulieren te verstrekken. Omdat dit verzoek geruime tijd na 1 oktober 2005 is gedaan, is de weigering consistent met het beleid van het College van Bestuur. Appellant heeft vervolgens naar zijn zeggen op 16 oktober 2005 (zo blijkt uit zijn bezwaarschrift van 25 oktober 2005, productie 6) het collegegeld overgemaakt op een hem bekend rekeningnummer van de hogeschool, zonder navraag te doen bij de studentenadministratie. Omdat dit nummer niet juist meer bleek te zijn, heeft hij het bedrag vervolgens op een ander rekeningnummer van de hogeschool gestort dat echter niet in gebruik is bij de studentenadministratie van de hogeschool. Op 28 oktober wordt het collegegeld afgeboekt door de afdeling Financiën. Het bedrag is overigens inmiddels teruggeboekt.

Door het storten van het collegegeld, geruime tijd na de deadline van 30 september 2005 voldoet appellant niet aan de nadere regels, zoals vastgesteld door het College van Bestuur ex artikel 7.33 lid 1 WHW. Hij heeft zich immers niet tijdig ingeschreven als student, daar het collegegeld te laat is betaald, op een wijze die niet is voorgeschreven via een rekeningnummer dat niet voor dit doel in gebruik is. Evenmin heeft appellant tijdig het herinschrijfformulier ingeleverd."

2.4. Artikel 12, eerste en vijfde lid, van het Studentenstatuut luidt – voor zover hier van belang – als volgt:

"(...) Deze inschrijving per 1 februari staat niet open voor degenen die hebben verzuimd vóór 1 september aan de voorwaarden voor de reguliere inschrijving te voldoen. Bij verzuim valt in het bijzonder te denken aan het niet op tijd betalen van het collegegeld. Van verzuim is geen sprake als per 1 september geen inschrijving kon plaatsvinden omdat bijvoorbeeld (...).

5. Adreswijzigingen dienen door diegene die is ingeschreven tijdig en schriftelijk, met vermelding van de ingangsdatum van het nieuwe adres, aan de dienst Studentenadministratie te worden doorgegeven."

2.5. Vaststaat dat appellant vóór 1 oktober 2005 geen enkele actie ter inschrijving heeft ondernomen en pas op 28 oktober 2005 een bedrag ter grootte van het collegegeld voor het studiejaar 2005-2006 heeft voldaan. Tevens staat vast dat verweerder de aan appellant gerichte post met betrekking tot de inschrijving heeft gezonden aan het bij hem toen bekende adres, dat appellant laatstelijk had opgegeven. Appellant had verzuimd tijdig een adreswijziging aan verweerder door te geven.

2.6. Het College is van oordeel dat verweerder, mede gelet op artikel 12, vijfde lid, van het Studentenstatuut, de gevolgen van het niet tijdig doorgeven van een adreswijziging voor rekening van appellant mocht laten. Nog daargelaten dat van appellant mag worden verwacht dat hij zich spontaan op de hoogte stelt van de op hem rustende verplichtingen met betrekking tot herinschrijving, is het aan zijn eigen toedoen te wijten dat attenderingen van verweerder op het verzuim appellant niet hebben bereikt. Verweerder is dus terecht niet overgaan tot inschrijving van appellant.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2006/001
Rechter(s): mrs. Loeb, Nijenhof, De Rijke - Maas,
Datum uitspraak:: 30 mei 2006
Partijen: X tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Inschrijving, onderwijscapaciteit, persoonlijke omstandigheden, postpropedeutische fase
Artikelen: WHW art. 7.54
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.4. Wegens de beperkte onderwijscapaciteit bij de opleiding geneeskunde heeft verweerder besloten geen studenten toe te laten tot een hoger cursusjaar die niet eerder aan de UvA waren ingeschreven. Indien de onderwijscapaciteit dat toelaat kan verweerder in individuele gevallen, wanneer er sprake is van bijzondere, zeer dringende persoonlijke omstandigheden, daarvan ontheffing verlenen.
2.5. Vaststaat dat appellant niet eerder aan de Universiteit van Amsterdam was ingeschreven.
2.6. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat de onderwijscapaciteit van de opleiding juist toereikend is voor de eigen ingeschreven studenten. Het College heeft geen aanleiding om niet aan te nemen dat deze stelling juist is.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 18 januari 2005 heeft appellant verweerder verzocht toegelaten te worden tot de post-propedeutische fase van de opleiding geneeskunde.

1.2. Bij besluit van 11 april 2005 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

1.3. Bij brief van 20 mei 2005 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 15 december 2005 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 6 januari 2006, beroep ingesteld. De gronden van het beroep zijn aangevuld bij brief van 3 februari 2006.

1.6. Van verweerder is op 10 april een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 april 2006, waar verweerder, vertegenwoordigd door mr. P.M.C. Berkhoff, werkzaam in dienst van de universiteit, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

"In het bestreden besluit wordt er vanuit gegaan dat ten tijde van het primaire besluit de onderwijscapaciteit van de postpropedeutische fase van de opleiding geneeskunde zeer beperkt was. Daarvan is evenwel geen inzicht verschaft, bijvoorbeeld aan de hand van cijfermatige onderbouwing. Die "constatering" wordt mitsdien betwist en bestreden."

2.2. Bij besluit van 6 juli 1995 heeft het College van Bestuur criteria vastgesteld, aan de hand waarvan beoordeeld wordt, in welke bijzondere gevallen inschrijving voor de postpropedeutische fase van de opleiding Geneeskunde opengesteld is. Voor zulke inschrijving is volgens het besluit slechts aanleiding indien de onderwijscapaciteit van de opleiding, toereikend is.

2.3. Art. 7.54 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek luidt – voor zover hier van belang – als volgt: “Het instellingsbestuur kan, indien het van oordeel is dat de onderwijscapaciteit, die voor de postpropedeutische fase van een opleiding, waarvoor een beperking van de eerste inschrijving is vastgesteld, niet toereikend is voor een onbeperkte inschrijving, besluiten inschrijving voor de postpropedeutische fase van die opleiding te weigeren aan hen, die niet reeds ingeschreven zijn geweest aan die aan de instelling verbonden opleiding.”

2.4. Wegens de beperkte onderwijscapaciteit bij de opleiding geneeskunde heeft verweerder besloten geen studenten toe te laten tot een hoger cursusjaar die niet eerder aan de UvA waren ingeschreven. Indien de onderwijscapaciteit dat toelaat kan verweerder in individuele gevallen, wanneer er sprake is van bijzondere, zeer dringende persoonlijke omstandigheden, daarvan ontheffing verlenen.

2.5. Vaststaat dat appellant niet eerder aan de Universiteit van Amsterdam was ingeschreven.

2.6. Verweerder heeft onweersproken gesteld dat de onderwijscapaciteit van de opleiding juist toereikend is voor de eigen ingeschreven studenten. Het College heeft geen aanleiding om niet aan te nemen dat deze stelling juist is.

2.7. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, heeft verweerder terecht geweigerd appellant in te schrijven voor de post-propedeutische fase van de opleiding geneeskunde en moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/004 en 004.1
Rechter(s):	mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak:	3 april 2006
Partijen:	X tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden:	Adreswijziging, kortsluiting, (niet) inschrijving, (adequate) postbehandeling, voorlopige voorziening
Artikelen:	WHW art. 7.37, 7.66; Awb 8.81, 8.86; Studiegids 2005-2006 Hogeschool INHOLLAND art. 12 lid 1, 5 en 7
Uitspraak:	Ongegrond; afwijzing Voorlopig Voorziening
Hoofdoverwegingen:	2.8. Het betoog van appellante dat zij het inschrijfpakket en de herinneringsbrieven niet heeft ontvangen en derhalve niet tijdig aan de inschrijvingsvoorwaarden kon voldoen, omdat zij een ander adres heeft opgegeven, kan niet tot het door haar gewenste resultaat leiden. Het is de verantwoordelijkheid van appellante zorg te dragen voor een adequate postbehandeling. Niet gebleken is dat appellante daaraan heeft voldaan. De voorzitter volgt verweerder en verwijst daartoe naar de vast jurisprudentie van het College dienaangaande. Het niet aan de juiste instantie binnen de instelling van verweerder doorgeven van adreswijzigingen dient voor risico en rekening van appellante te blijven.

Uitspraak in de zaak van:

mevrouw X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND [vestiging Rotterdam] te Den Haag, verweerder, gemachtigde: mevr. mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerders hogeschool.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 25 oktober 2005 is namens verweerder geweigerd appellante in te schrijven voor het studiejaar 2005-2006, wegens het niet tijdig voldoen aan de inschrijvingsvoorwaarden.

1.2. Bij brief van 1 november 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 19 december 2005 is namens verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 24 januari 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brief van 2 maart 2006 heeft appellante de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

1.6. Van verweerder zijn op 14 maart 2006 nadere stukken en een verweerschrift ontvangen.

1.7. De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 maart 2006. Daar hebben appellante in persoon en verweerder bij monde van zijn gemachtigde hun standpunten nader toegelicht.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Aan het bestreden besluit zijn onder meer de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

"De Hogeschool heeft u begin mei een herinschrijfpakket toegezonden. Tevens heeft de school u op 9 juli, 12 augustus, 3 september en 17 september herinneringsbrieven verstuurd waarin u werd geattendeerd op het feit dat uw inschrijving nog niet in orde was. Uiteindelijk zijn van u zowel het herinschrijfformulier als de machtiging niet tijdig ontvangen.

U geeft in uw bezwaarschrift aan dat u de herinneringsbrieven nooit heeft ontvangen, omdat u gedurende de periode van 1 oktober 2004 tot en met 30 augustus 2005 uw stage aan het voltooien was in Suriname. U stelt dat u voor vertrek tijdig uw verblijfsadres in Suriname heeft doorgegeven aan de administratie van de School of Social Work en aan uw begeleiders. U stelt dat u niet is geadviseerd om deze adreswijziging tevens aan de Studentenadministratie door te geven.

Tevens geeft u aan dat u ook van de doorstuurservice van TPG Post gebruik heeft gemaakt. Daarnaast is het adres wat ten tijde van uw verblijf in Suriname bij de Hogeschool bekend stond, het postadres van een vriendin van u. (...)

Tijdens de hoorzitting heeft u verklaard op 30 augustus 2005 te zijn teruggekeerd in Nederland. Vanaf begin september bent u weer naar school gegaan. U stelt vanaf het begin van het schooljaar tot de eerste week van november niet van de school te hebben vernomen. Ook het besluit d.d. 25 oktober 2005 van de Studentenadministratie heeft u naar eigen zeggen niet ontvangen. Blijkens intern onderzoek is dit besluit op 25 oktober verzonden naar het adres wat op dat moment van u bekend was, namelijk het adres van uw vriendin, waar u op dat moment ook naar eigen zeggen verbleef in afwachting van uw eigen woonruimte.

Hoewel de inschrijving voor 1 september 2005 had moeten hebben plaatsgevonden, bent u tot en met 1 oktober 2005 in de gelegenheid gesteld om aan uw inschrijf- en betalingsverplichting te voldoen.

De student is uiteindelijk zelf verantwoordelijk voor het laten registreren van het juiste adres bij de Hogeschool. Studenten mogen wat dat betreft bekend worden verondersteld dat adreswijzigingen bij de Studentenadministratie worden doorgegeven. Tevens bent u een ouderejaars student, van wie mag worden verwacht dat zij bekend zijn met de geldende procedures. Verder heeft u op geen enkel moment na uw terugkeer in Nederland informatie ingewonnen omtrent de status van uw inschrijving, ondanks het feit dat u daar een maand de tijd voor heeft gehad. U heeft derhalve niet genoegzaam aangetoond dat u voldoende moeite heeft genomen om uw inschrijving tijdig in orde te krijgen. Tot slot acht de Hogeschool het zeer onwaarschijnlijk dat geen enkele herinnering onzerzijds u niet heeft weten te bereiken, ondanks de vele maatregelen die u genomen heeft om uw post op het juiste adres te krijgen."

2.3. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"Ik geef toe dat ik als oudejaarsstudent op de hoogte moet zijn van de gang van zaken en tijdig het een en ander diende te verifiëren. De reden waartoe dit hoogstwaarschijnlijk niet is geschied, nogmaals wil ik benadrukken dat van enig opzet geen sprake is, is dat bij de start van het nieuwe collegejaar ik besloot om vanwege persoonlijke redenen uit te wijken naar een andere instelling. Door mijn opleidingscoördinator en docenten, ben ik benaderd en bemoedigd te blijven bij uw instelling, waar ik dan ook gehoor aan heb gegeven.

Hoewel ik mij in grote lijnen kan vinden in de meeste van de argumenten van het College van Bestuur van de Hogeschool, wil ik mij tot u wenden met het vriendelijk doch dringend verzoek mij alsnog clementie te verlenen mij te mogen inschrijven voor het studiejaar 2005-2006 met het oog de studie dit studiejaar te mogen afronden, mede gelet op het feit dat ik slechts vijf maanden verwijderd ben van mijn afstuderen."

2.4. Ter ondersteuning van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft appellante aangevoerd dat versnelde behandeling geboden is in verband met het gestarte onderzoek voor haar scriptie in het laatste studiejaar.

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"De hogeschool heeft in haar besluit op bezwaar overwogen dat zij appellante voldoende heeft geïnformeerd over de inschrijvoorwaarden. Door middel van een inschrijfpakket en 4 herinneringsbrieven heeft de hogeschool appellante er aan herinnerd dat zij zich nog niet had ingeschreven. In deze brieven stonden de consequenties van te late inschrijving duidelijk vermeld. Zowel het inschrijfpakket als de 4 herinneringsbrieven zijn door de studentenadministratie verstuurd naar het bij de studentenadministratie bekende correspondentieadres van appellante, namelijk [adres appellante] te Y. Appellante voert aan dat zij de betreffende brieven niet heeft ontvangen. De brieven zijn ook niet aangekomen op het adres van haar vriendin, welk adres door appellante aan de TPG verhuisservice zou zijn doorgegeven.

Appellante heeft geen adreswijziging doorgegeven aan de studentenadministratie conform de daarvoor geldende procedure zoals vermeld in de studiegids (artikel 12 lid 5 studiegids 2005-2006 zie bijlage 6). In dit artikel staat duidelijk vermeld dat adreswijzigingen tijdig en schriftelijk dienen te worden doorgegeven aan de dienst studentenadministratie.

Appellante stelt dat zij haar adres in Suriname heeft doorgegeven aan de stagebegeleider en deze heeft haar niet geadviseerd om dit adres door te geven aan de studentenadministratie. Volgens de hogeschool is het de taak van een stagebegeleider om appellante te begeleiden bij haar stage en niet haar te wijzen op de juiste gang van zaken rondom het doorgeven van adreswijzigingen. Die regels betreffende adreswijzigingen staan vermeld in de Studiegids en studenten worden geacht bekend te zijn met wat in de Studiegids is vermeld. Dat appellante op de hoogte was van het feit dat adreswijzigingen aan de studentenadministratie dienen te worden doorgegeven blijkt uit een eerdere adreswijziging die appellante in november 2003 heeft doorgegeven aan de studentenadministratie, zie bijlage 7.

Voor wat betreft de TPG verhuisservice voert de hogeschool aan dat appellante geen bewijs heeft kunnen overleggen dat zij daadwerkelijk haar post heeft door laten sturen naar het adres van haar vriendin aan [adres vriendin] te Y. Volgens de hogeschool is het aan appellante om op een correcte wijze te regelen dat voor haar bestemde post tijdens haar afwezigheid haar op enige manier bereikt. Nu appellante de postbezorging niet op een correcte manier heeft geregeld, komt dit voor rekening en risico van appellante. Ook in het geval dat de fout bij de TPG post verhuisservice zou blijken te liggen, komt dit voor rekening en risico van appellante."

2.6. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.37, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, wordt - voor zover hier van belang - niet tot inschrijving overgegaan dan nadat het bewijs is geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan.

Artikel 12 van verweerdere Studiegids (hierna, de regeling) luidt - voor zover thans van belang - als volgt:

"1. De inschrijving (als student of extraneus) voor een opleiding dient uiterlijk voor 1 september van het betreffende studiejaar te geschieden overeenkomstig de regels in dit instellingsspecifieke deel van de studiegids en die in de inschrijfformulieren en de bijgevoegde overige documentatie.

(...)

5. Adreswijzigingen dienen voor diegene die is ingeschreven tijdig en schriftelijk, met vermelding van de ingangsdatum van het nieuwe adres, aan de dienst Studentenadministratie te worden doorgegeven.

(...)

7. Tot de inschrijving wordt niet overgegaan dan nadat op tijd het bewijs is overgelegd dat het verschuldigde collegegeld dan wel het examengeld is voldaan of wordt voldaan door middel van de bij Hogeschool INHOLLAND in gebruik zijnde machtiging voor de betaling door afschrijving. (...)"

2.7. De voorzitter overweegt als volgt. Vast staat dat verweerder het (her)inschrijfpakket in juni 2005, dat wil zeggen tijdig, aan appellante heeft toegezonden en in de herinneringsbrief van 3 september 2005 uitdrukkelijk heeft gesteld dat de inschrijvingsbescheiden uiterlijk 15 september 2005 aan verweerder toegezonden dienden te worden.

2.8. Het betoog van appellante dat zij het inschrijfpakket en de herinneringsbrieven niet heeft ontvangen en derhalve niet tijdig aan de inschrijvingsvoorwaarden kon voldoen, omdat zij een ander adres heeft opgegeven, kan niet tot het door haar gewenste resultaat leiden.

Het is de verantwoordelijkheid van appellante zorg te dragen voor een adequate postbehandeling. Niet gebleken is dat appellante daaraan heeft voldaan. De voorzitter volgt verweerder en verwijst daartoe naar de vast jurisprudentie van het College dienaangaande. Het niet aan de juiste instantie binnen de instelling van verweerder doorgeven van adreswijzigingen dient voor risico en rekening van appellante te blijven.

2.9. Al hetgeen appellante overigens heeft aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

2.10. Nu appellante uiterlijk 1 oktober 2005 niet het bewijs heeft geleverd dat het verschuldigde collegegeld is voldaan, kon verweerder niet anders dan weigeren over te gaan tot inschrijving van appellante, zoals hij bij het in bezwaar gehandhaafde besluit heeft gedaan.

2.11. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak en het beroep ongegrond te verklaren. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer:	2006/007
Rechter(s):	mrs. Loeb, Nijenhof, De Rijke-Maas
Datum uitspraak:	30 mei 2006
Partijen:	Stichting Rechtswinkel Amsterdam tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Bijdrage aan het onderwijskarakter, doelstelling rechtspersoon, (bijzonder karakter) studentenorganisatie overleg met faculteiten
Artikelen:	Regeling financiële ondersteuning studenten art. 1 en 14 lid 3; statuten art. 2
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.4. Verweerder heeft appellante terecht niet aangemerkt als een studentenorganisatie, als bedoeld in de Regeling. Ingevolge haar doelstelling zet appellante zich in voor juridische hulp aan sociaal- en/of economische zwakkeren. Dat is geen doelstelling die primair op de studie gericht is. Ook kan daaruit niet zonder meer worden geconcludeerd dat de activiteiten in het belang van de studie zijn. Dat een aantal studenten, naar gesteld, tot de economisch zwakkeren gerekend zou kunnen worden en/of de studenten de activiteiten van appellante van belang achten, heeft verweerder geen Aanleiding hoeven geven tot een ander oordeel. 2.5. Verweerder heeft appellante voorts evenmin hoeven aanmerken als een studentenorganisatie met een bijzonder karakter, als bedoeld in artikel 14, derde lid van de Regeling, nu appellante weliswaar mogelijk een waardevolle bijdrage levert aan de vorming van studenten van één faculteit, maar daarmee nog geen bijdrage aan het onderwijskarakter van de universiteit. Daarbij is mede van belang dat niet is gebleken van omschreven doelstellingen, bestuurlijke afspraken of andere vormen van overleg met faculteiten over de inhoud van die bijdrage.

Uitspraak in de zaak tussen:

de stichting Stichting Rechtswinkel Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, appellante,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 1 april 2005 heeft appellante verweerder verzocht haar aan te merken als erkende studentenorganisatie, als bedoeld in het tweede lid van artikel 13 van de Regeling financiële ondersteuning studenten 2002.

1.2. Bij besluit van 18 juli 2005 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

1.3. Bij brief van 16 augustus 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 20 december 2005 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 1 februari 2006, beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 16 maart 2006 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 april 2006, waar appellante, vertegenwoordigd door J. Petit, J.J. Reefhuis en E.G. Viscione en verweerder, vertegenwoordigd door mevr. drs. A.M. van Donk, werkzaam in dienst van de universiteit, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 20 december 2005 berust op de overweging dat – samengevat – appellante geen activiteiten uitvoert die geheel of voornamelijk zijn gericht op studenten van de Vrije Universiteit, nu haar doelstelling niet is gericht op studenten van de Vrije Universiteit en/of andere instellingen van hoger onderwijs en haar activiteiten niet voornamelijk worden uitgevoerd ten behoeve van die studenten. Appellante heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat zij een bijzondere studentenorganisatie is die een relevante bijdrage levert aan het onderwijskarakter van verweerders universiteit, aldus dat besluit.

2.2. In beroep heeft appellante het volgende aangevoerd:

"De Vrije Universiteit heeft in haar Regeling FOS criteria gesteld voor de aanmerking van een studentenorganisatie. De Rechtswinkel dient te worden beschouwd als een organisatie zoals beschreven in artikel 14 lid 1. Mocht zij naar de mening van het College van beroep voor het hoger onderwijs hier echter niet aan voldoen, dan voldoet zij toch in ieder geval aan het in artikel 14 lid 3 jo, artikel 15 lid 2 gestelde.

Het College stelt dat de Rechtswinkel ook niet kan worden aangeduid als een bijzondere studentenorganisatie die een relevante bijdrage levert aan het onderwijskarakter van de Vrije Universiteit als omschreven in artikel 14 lid 3 van de Regeling FOS. Het College voert hiertoe aan dat de Rechtswinkel haar activiteiten niet op verzoek of in nauw overleg met de faculteit uitvoert. De Rechtswinkel ontkent dit niet, maar stelt dat dit niets afdoet aan de waarde van de bijdrage aan het onderwijskarakter. (...)"

2.3. Artikel 1 van de Regeling financiële ondersteuning studenten (hierna: de Regeling) luidt – voor zover thans van belang – als volgt:

"De omstandigheden op grond waarvan een aanspraak op financiële ondersteuning ontstaat zijn uitsluitend:

(...)

g. het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie, (...) mits de organisatie is erkend op voet van het bepaalde in artikel 14. (...)"

Artikel 14 van de Regeling luidt – voor zover thans van belang – als volgt:

"1. De leden van het bestuur van een studentenorganisatie komen in aanmerking voor financiële ondersteuning, indien

(...)

c. de activiteiten van de organisatie studiegericht zijn dan wel in het kader van de studie van belang zijn, voor met name de studenten van de Vrije Universiteit;

d. het aantal betalende leden van de organisatie voldoet aan het bepaalde in artikel 15 lid 2;

e. het gemiddelde tijdsbeslag van de bestuursfunctie tenminste 20 uur per week per bestuurslid bedraagt.

(...)

3. In bijzondere gevallen kan het bestuur van een studentenorganisatie met een bijzonder karakter, waarmee een aanzienlijke tijdsinvestering is gemoeid en die een relevante bijdrage levert aan het onderwijskarakter van de Vrije Universiteit, eveneens een verzoek om financiële ondersteuning indienen (...)."

Artikel 2, eerste lid, van de statuten van appellante luidt – voor zover thans van belang – als volgt:

"De stichting heeft ten doel: het bieden van zo toegankelijk mogelijke juridische hulp aan sociaal- en/of economische-zwakkeren. (...)

2.4. Verweerder heeft appellante terecht niet aangemerkt als een studentenorganisatie, als bedoeld in de Regeling. Ingevolge haar doelstelling zet appellante zich in voor juridische hulp aan sociaal- en/of economische-zwakkeren. Dat is geen doelstelling die primair op de studie gericht is. Ook kan daaruit niet

zonder meer worden geconcludeerd dat de activiteiten in het belang van de studie zijn. Dat een aantal studenten, naar gesteld, tot de economisch zwakkeren gerekend zou kunnen worden en/of de studenten de activiteiten van appellante van belang achten, heeft verweerder geen aanleiding hoeven geven tot een ander oordeel.

2.5. Verweerder heeft appellante voorts evenmin hoeven aanmerken als een studentenorganisatie met een bijzonder karakter, als bedoeld in artikel 14, derde lid van de Regeling, nu appellante weliswaar mogelijk een waardevolle bijdrage levert aan de vorming van studenten van één faculteit, maar daarmee nog geen bijdrage aan het onderwijskarakter van de universiteit. Daarbij is mede van belang dat niet is gebleken van omschreven doelstellingen, bestuurlijke afspraken of andere vormen van overleg met faculteiten over de inhoud van die bijdrage.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/012
Rechter(s):	mrs. Martens, Olivier, Borman
Datum uitspraak:	22 juni 2006
Partijen:	X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Advies decaan, bijzondere omstandigheden, (taalkundige) interpretatie, melding, motiveringsplicht, studievertraging, uitschrijving
Artikelen:	WHW art. 7.51; Afstudeerregeling 2001-2004 artikel 4
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdoverwegingen:	2.8. Het College constateert dat de studentendecaan in het "Overzicht Aanvraag" naar aanleiding van de melding van 17 december 2003 een vertraging tengevolge van een depressie en de ziekte van Pfeiffer erkent, waarvan de lengte wordt geschat op "29". Blijkens het "Overzicht Aanvraag" naar aanleiding van de melding van 23 juni 2004 doen beide ziektepatronen zich tot op zekere hoogte nog steeds voor. Uit een en ander valt op te maken dat een melding die verweerder als tijdig zou hebben aangemerkt - en die dus zou hebben moeten plaatsvinden naar aanleiding van de uitslag van het tentamen statistiek b dat werd afgenomen op 31 maart 2004 en waarvan de uitslag in de loop van april 2004 bekend werd - nooit eerder dan in de loop van april 2004 zou hebben kunnen leiden tot een uitschrijving. Dit betekent dat de tekortkoming die appellante wordt voorgehouden niet meebrengt dat in het studiejaar 2003-2004 een aanzienlijke vertraging is opgelopen, die niet had kunnen worden weggenomen door een uitschrijving ter uitvoering van een advies na tijdige melding. Onder deze omstandigheden komt het volledig weigeren van afstudeersteun het College onevenredig voor. Bij gebreke van enige redengeving om toch tot een dergelijke weigering over te gaan, dient het bestreden besluit wegens strijd met het motiveringsbeginsel te worden vernietigd. Bij de nieuw te nemen beslissing op bezwaar dient verweerder tevens aandacht te besteden aan de vraag of het reëel is te veronderstellen dat appellante, had zij wel tijdig gemeld, mogelijk geadviseerd zou zijn om zich uit te schrijven. Indien vast zou staan dat dit appellante hoe dan ook niet zou zijn geadviseerd, dan valt een weigering van afstudeersteun met het enkele uitblijven van een tijdige melding immers niet te rechtvaardigen.

Uitspraak in de zaak tussen:

Mevrouw X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij niet gedagtekend formulier, bij verweerder binnengekomen op 4 april 2005, heeft appellante verweerder verzocht om haar financiële ondersteuning te verlenen uit het Afstudeerfonds.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 24 juni 2005 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 28 juli 2005, binnengekomen bij verweerder op 1 augustus 2005, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 3 januari 2006 heeft verweerder, het bezwaar van appellante ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellante bij brief, ingekomen bij het College op 14 februari 2006, beroep ingesteld.

1.6. Van verweerder is op 20 april 2006 een verweerschrift ontvangen.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 mei 2006, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mevr. mr. E. van Schaik, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Appellante heeft aan haar verzoek ten grondslag gelegd, dat zij de studentendecaan tijdig heeft geïnformeerd omtrent de voortgang van haar studie.

2.2. Verweerder heeft in zijn afwijzende beslissing - zakelijk weergegeven - overwogen dat appellante niet tijdig melding heeft gemaakt van de vertraging bij een studentendecaan, opdat deze zou kunnen adviseren de inschrijving te beëindigen.

2.3. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"De Commissie heeft overwogen dat op het meldingsformulier van de studentendecaan d.d. 17 december 2003 de volgende studieplanning wordt vermeld: u doet in maart 2004 de vakken statistiek b en gespreksvoering, waarna nog biopsychologie, persoonlijkheidspsychologie en geschiedenis volgen. Op het meldingsformulier staat verder dat als dit niet is gelukt, u direct na afloop van het betreffende vak met de studentendecaan mailt. U haalde het vak statistiek b in maart niet, maar wachtte met dit te melden aan de studentendecaan tot 21 juni 2004 zodat u tevens de uitslag van het vak persoonlijkheidspsychologie wist. Een student dient op grond van artikel 4 van de Afstudeerfondsregeling 2001-2004 de adviezen van de studentendecaan op te volgen. De schriftelijk op het meldingsformulier d.d. 17 december 2003 vastgelegde afspraak is eenduidig. Er is niet meer na te gaan wat mondeling is besproken tussen de studentendecaan en u. U heeft een ernstige studievertraging opgelopen ter hoogte van 50 EC. Gelet op het vorenstaande, meent het College dat u via de mail contact had moeten opnemen met de studentendecaan zodra de uitslag van het tentamen statistiek b van maart 2004 bekend was. Nu u heeft gewacht tot 21 juni 2004 alvorens de studentendecaan op de hoogte te brengen van uw studieresultaten, heeft u naar de mening van het College niet voldaan aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning uit het Afstudeerfonds."

2.4. In beroep heeft appellant het volgende aangevoerd:

"Op 17 december 2005 heeft mevrouw Saskia Plass in haar toelichting geschreven dat [z]e in januari [start] met het volgen van college en wil tot in maart statistiek b en gespreksvoering doen. Daarna volgen nog biopsychologie, persoonlijkheidspsychologie en geschiedenis. Als dit niet is gelukt, dan mailt de studente direct na afloop van het betreffende vak met studentendecaan (mijn cursivering). In een mondelinge toelichting op haar advies heeft mevrouw Plass mij gezegd dat ze graag op de hoogte van mijn uitslagen wilde blijven."

Het College en de Commissie menen dat de formulering van het advies slechts op een manier te lezen is en dat ik door mij niet aan de advisering van mevrouw Plass te houden, mijn recht op financiële bijstand verspeeld heb. Het College heeft hierbij niet voldoende gewicht gegeven aan het argument dat nu het advies van de decaan van doorslaggevend belang is voor het recht op bijstand, aandacht geschonken moet worden aan de bedoeling van de decaan. Reeds in het bezwaarschrift is aangevoerd dat het onredelijk is, tegen te werpen dat de student onmiddellijk contact op moet nemen met de decaan. Immers naar aanleiding van mijn gesprek met de decaan mocht ik redelijkerwijs aannemen dat de enige verplichting die voor mij gold was, dat ik de decaan tijdig op de hoogte zou brengen van mijn studieresultaten. Ik mocht vertrouwen op hetgeen de decaan mij mededeelde. De decaan denkt daar kennelijk hetzelfde over nu zij op 23 juni 2004, dus na de datum waarop ik haar op de hoogte stelde van mijn tentamenuitslagen, nog adviseerde om mij niet uit te schrijven. Het College heeft onvoldoende gemotiveerd op welke grond geen belang heeft gegeven aan de expliciete advisering van decaan van 23 juni."

2.5. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"Het woordje 'direkt' is niet willekeurig vermeld door de studentendecaan. Appellante zou 2 vakken in maart 2004 doen. Daarna volgde nog enkele vakken. Het advies van de studentendecaan is dan ook bewust op deze wijze geformuleerd, hetgeen door de studentendecaan is bevestigd aan verweerder. Met appellante is ons College van mening dat het de bedoeling van decaan was, dat

ze tijdig op de hoogte zou worden gesteld. Tijdig is in dit geval direct - dit blijkt uit de expliciete en eenduidige woordkeuze van de decaan. Appellante heeft pas op 21 juni 2004 een e-mail gestuurd; dit is aan het einde van het 2^e semester. Om het financiële risico zo veel mogelijk te beperken, moet de studentendecaan tijdig in de gelegenheid worden gesteld de student te adviseren over het beëindigen van de inschrijving. Appellante heeft de decaan deze mogelijkheid ontnomen door zich eerst tegen het einde van het studiejaar te melden. Appellante heeft het gehele studiejaar maar 10 EC gehaald, maar gelet op de wettelijke wachttijd tot uitschrijven had een advies tot beëindiging van de inschrijving in juni geen zin meer."

2.6. Artikel 4 van de Afstudeerregeling 2001-2004 luidt – voor zover hier van toepassing – als volgt:

"In geval van studievertraging door overmacht moet de student (...) zich onverwijld melden bij de studentendecaan van het studentenadviesbureau Groningen (STAG) (...), teneinde te overleggen over te nemen maatregelen om de studievertraging zo veel mogelijk te beperken. Een voorwaarde voor financiële ondersteuning is dat hij/zij adviezen van de studentendecaan (...), opvolgt. "

De toelichting en het advies van de studentendecaan van 17 december 2003 luidt – voor zover hier van toepassing – als volgt:

"(...) Studente is nu weer 'in de lift'. Ze start in januari met het volgen van colleges en wil tot in maart statistiek b en gespreksvoering doen. Daarna volgen nog (...). Als dit niet is gelukt, dan mailt de studente direkt na afloop van het desbetreffende vak met de studentendecaan: (...). Eventuele herkansingen in augustus worden buiten beschouwing gelaten.

(...)

Advies: Niet uitschrijven"

De toelichting en het advies van de studentendecaan van 23 juni 2004 luidt – voor zover hier van toepassing – als volgt:

"(...) Als er in het komend studiejaar nog steeds studievertraging wordt verwacht/is ontstaan op grond van bijzondere omstandigheden, dan meldt zij zich direkt bij de studentendecaan.

(...)

Advies: Niet uitschrijven"

2.7. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante in het studiejaar 2003-2004 ziek was. Voorts staat vast dat appellante ondanks haar ziekte aan het onderwijs heeft deelgenomen.

2.8. Het College constateert dat de studentendecaan in het "Overzicht Aanvraag" naar aanleiding van de melding van 17 december 2003 een vertraging tengevolge van een depressie en de ziekte van Pfeiffer erkent, waarvan de lengte wordt geschat op "29". Blijkens het "Overzicht Aanvraag" naar aanleiding van de melding van 23 juni 2004 doen beide ziektepatronen zich tot op zekere hoogte nog steeds voor. Uit een en ander valt op te maken dat een melding die verweerder als tijdig zou hebben aangemerkt - en die dus zou hebben moeten plaatsvinden naar aanleiding van de uitslag van het tentamen statistiek b dat werd afgenomen op 31 maart 2004 en waarvan de uitslag in de loop van april 2004 bekend werd - nooit eerder dan in de loop van april 2004 zou hebben kunnen leiden tot een uitschrijving. Dit betekent dat de tekortkoming die appellante wordt voorgehouden niet meebrengt dat in het studiejaar 2003-2004 een aanzienlijke vertraging is opgelopen, die niet had kunnen worden weggenomen door een uitschrijving ter uitvoering van een advies na tijdige melding. Onder deze omstandigheden komt het volledig weigeren van afstudeersteun het College onevenredig voor. Bij gebreke van enige redengeving om toch tot een dergelijke weigering over te gaan, dient het bestreden besluit wegens strijd met het motiveringsbeginsel te worden vernietigd. Bij de nieuw te nemen beslissing op bezwaar dient verweerder tevens aandacht te besteden aan de vraag of het reëel is te veronderstellen dat appellante, had zij wel tijdig gemeld, mogelijk geadviseerd zou zijn om zich uit te schrijven. Indien vast zou staan dat dit appellante hoe dan ook niet zou zijn geadviseerd, dan valt een weigering van afstudeersteun met het enkele uitblijven van een tijdige melding immers niet te rechtvaardigen.

2.9. Het beroep is dus gegrond en het bestreden besluit dient wegens strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb te worden vernietigd. Verweerder dient een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak. Daartoe zal het College een termijn stellen.

2.10. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb, dient verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ad € 38,- te vergoeden.

2.11. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 3 januari 2006;
- III. draagt verweerder op binnen 6 weken na de verzending van deze uitspraak met inachtneming daarvan een nieuw besluit te nemen;
- IV gelast dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 38,-- (zegge: achtendertig euro) vergoedt ;
- V. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 39,90 (zegge: negenendertig euro en negentig cent).

□

Zaaknummer: 2006/013
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, De Rijke-Maas,
Datum uitspraak: 18 oktober 2006
Partijen: X tegen Erasmus Universiteit Rotterdam
Trefwoorden: Engelstalig curriculum, (verschoonbare) termijnoverschrijding, zo spoedig mogelijk bezwaar na bekend worden bezwaar mogelijkheid, rechtsmiddelenvoorlichting
Artikelen: Awb art. 6:7, 6:8 en 6:11
Uitspraak: Gegrond
Hoofdoverwegingen: 2.5. Gelet op wat door appellante is aangevoerd, acht het College de termijnoverschrijding verschoonbaar nu appellante zo spoedig mogelijk nadat zij op de hoogte is geraakt van de mogelijkheid om bezwaar te maken, dat bezwaar ook daadwerkelijk heeft gemaakt. Daarnaast merkt het College op dat appellante een geheel Engelstalig curriculum volgt, waarbij ook het contact en correspondentie tussen partijen Engelstalig is. Verweerder verzendt echter ook in het Nederlands gestelde brieven en besluiten, waardoor niet uit te sluiten is dat verwarring en vertraging kan optreden aan de zijde van appellante.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief, door verweerder ontvangen op 25 februari 2005, heeft appellante verweerder verzocht om restitutie van een jaar collegegeld dan wel haar hetzelfde collegegeld in rekening te brengen als studenten uit de EU-landen.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 18 maart 2005 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 23 juni 2005, bij verweerder ingekomen op 30 juni 2005, heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 19 januari 2006, heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.5. Tegen dit besluit heeft appellante bij faxbericht van 28 februari 2006 bij het College beroep ingesteld.

1.6. Bij brief van 2 mei 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 september 2006, waar appellante in persoon, bijgestaan door mevr. mr. J. Th. Mulder, advocaat te Rotterdam, is verschenen. Verweerder is met kennisgeving niet verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Als gevolg van het bepaalde in artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), gelezen in verbinding met artikel 6:8, eerste lid, van de Awb, dient een bezwaarschrift ingediend te worden binnen zes weken na de dag, waarop het besluit aan belanghebbende is toegezonden of uitgereikt.

2.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de bezwaartermijn ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege, indien niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

2.3. Appellante heeft, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS van 1 maart 2006, nr. 200503783/1), betoogd dat de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Zij heeft daartoe aangevoerd dat de rechtsmiddelenvoorlichting onder het primaire besluit ontbrak en dat zij zo spoedig mogelijk, nadat zij van de studentendecaan op 22 juni 2005 had gehoord dat het maken van bezwaar mogelijk was, bezwaar heeft aangetekend.

2.4. Uit de gedingstukken en uit wat ter zitting naar voren is gebracht, staat vast dat het bezwaar dat appellante bij verweerder heeft gemaakt, is ingediend met overschrijding van evengenoemde termijn, welke afliep op 29 april 2005. Tevens staat vast dat de rechtsmiddelenvoorlichting aan het besluit van 18 maart 2005 ontbreekt.

2.5. Gelet op wat door appellante is aangevoerd, acht het College de termijnoverschrijding verschoonbaar nu appellante zo spoedig mogelijk nadat zij op de hoogte is geraakt van de mogelijkheid om bezwaar te maken, dat bezwaar ook daadwerkelijk heeft gemaakt. Daarnaast merkt het College op dat appellante een geheel Engelstalig curriculum volgt, waarbij ook het contact en correspondentie tussen partijen Engelstalig is. Verweerder verzendt echter ook in het Nederlands gestelde brieven en besluiten, waardoor niet uit te sluiten is dat verwarring en vertraging kan optreden aan de zijde van appellante.

2.6. Gelet op het vorenstaande had niet-ontvankelijkverklaring daarom achterwege moeten blijven. Het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking.

2.7. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7:66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door haar betaalde griffierecht € 38,- te vergoeden.

2.9. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 19 januari 2006;
- III. bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na deze uitspraak opnieuw op het bezwaar beslist;
- IV. gelast dat verweerder aan appellante het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 38,- (zegge: achtendertig euro) vergoedt;
- V. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten, vast te stellen op een bedrag van € 702,29 (zegge: zevenhonderdtwee euro en negenentwintig cent), voor door derdeberoepsmatig verleende rechtsbijstand, kosten tolk en reiskosten;
- VI. wijst de Erasmus Universiteit Rotterdam aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

□

Zaaknummer:	2006/016
Rechter(s):	mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak:	14 juli 2006
Partijen:	X tegen Erasmus universiteit Rotterdam
Trefwoorden:	Bevooroordeeldheid, deskundige, medische taalvaardigheid met patiënten, motivering, toegang post-propedeutische fase, toelatingscommissie, vooringenomenheid,

Artikelen:	WHW art. 7.54; OER geneeskunde bijlage 6 art. 6.2
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoorwelingen:	2.5. Het betoog van appellant dat de toelatingscommissie met vooringenomenheid tot zijn afwijzend advies is gekomen, faalt. Het College overweegt daartoe dat de door appellant aangevoerde omstandigheden dat deze commissie reeds eerder een advies over appellant heeft uitgebracht en dat een van de leden van de commissie niet tijdens het gehele gesprek aanwezig is geweest, niet de conclusie rechtvaardigen dat de adviescommissie ten opzichte van appellant bevooroordeeld zou zijn. 2.6. Het betoog van appellant dat het besluit onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd, faalt eveneens. Het College overweegt daartoe dat het oordeel van de toelatingscommissie, dat ten grondslag ligt aan het bestreden besluit, wat inhoud en wijze van totstandkoming betreft niet als kennelijk onjuist of onzorgvuldig kan worden aangemerkt. Het College merkt daartoe op dat de deskundige in de commissie op het gebied van medische taalvaardigheid in de omgang met patiënten bij haar voorgaande negatieve adviezen is gebleven. Voorts is aan het College niet gebleken dat appellant na eerdere afwijzingen door de toelatingscommissie concrete actie heeft ondernomen om zijn taalvaardigheid te verbeteren. Dat appellant betrokken is bij medisch onderzoek en daarbij onder meer in het Nederlands communiceert doet daaraan niet af, nu de omgang met patiënten een andere vorm van communicatie vereist. Ook het feit dat appellant, zoals hij stelt, in staat is tot het lezen van Nederlandse literatuur toont niet aan dat appellant over de vereiste taalvaardigheid beschikt en dat het oordeel van de toelatingscommissie hieromtrent onjuist is geweest.

Uitspraak in de zaak tussen:

de heer X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Erasmus Universiteit Rotterdam, gevestigd te Rotterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 14 september 2005 is namens verweerder afwijzend beslist op het verzoek om toelating tot de verkorte opleiding geneeskunde.

1.2. Bij brief van 27 september 2005, ingekomen bij verweerder op 29 september 2005, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt

1.3. Bij besluit van 19 januari 2006 heeft verweerder het gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 26 februari 2006, bij het College ingekomen op 1 maart 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brief van 30 mei 2006 heeft verweerder de op de zaak betrekking hebbende stukken ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juni 2006, waar appellant in persoon, vertegenwoordigd door mr. J.L. Hofdijk, advocaat te Den Haag, en verweerder, vertegenwoordigd door mr. drs. W.A. Kleinjan en prof. dr. T.A.W. Splinter, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op, onder meer, de volgende overwegingen, ontleend aan het advies van de Adviescommissie voor de bezwaarschriften:

"Verweerder heeft aangegeven dat het aantal aanmeldingen het aantal beschikbare opleidingsplaatsen overtreft. De toelatingscommissie van de faculteit heeft gesprekken gevoerd met de kandidaten en vervolgens 7 kandidaten geselecteerd voor de verkorte opleiding.

De commissie kan zich verenigen met de inrichting van de procedure om te komen tot selectie van kandidaten – welke procedure het karakter heeft van een sollicitatie – en de wijze waarop aan die procedure door de toelatingscommissie van het Erasmus MC invulling is gegeven.

De commissie maakt uit de stukken op dat appellant zijn bewering dat de toelatingscommissie bevooroordeeld was heeft gebaseerd op het feit dat de toelatingscommissie in dezelfde samenstelling appellant al tweemaal eerder heeft afgewezen. Naar het oordeel van de commissie dient een dergelijke aantijging als in casu, dat een toelatingscommissie vooringenomen beoordeelt op meer bewezen en/of aannemelijke gronden te berusten dan door appellant zijn aangevoerd. De commissie volgt appellant dan ook niet in zijn stelling dat de toelatingscommissie vooringenomen was."

2.2. In beroep heeft appellant aangevoerd dat hij zich niet met het besluit van verweerder van 19 januari 2006 kan verenigen, omdat hij zijn bezwaar gegrond acht, waarbij hij tevens stelt dat de adviescommissie bevooroordeeld is.

2.3. Artikel 7.54, eerste lid van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Het instellingsbestuur kan, indien het van oordeel is dat de onderwijscapaciteit, die voor de postpropedeutische fase van een opleiding, waarvoor een beperking van de eerste inschrijving is vastgesteld, niet toereikend is voor een onbeperkte inschrijving, besluiten inschrijving voor de postpropedeutische fase van die opleiding te weigeren aan hen, die niet reeds ingeschreven zijn geweest aan die aan de instelling verbonden opleiding."

Ingevolge artikel 6.2 van bijlage 6 van de onderwijs- en examenregeling Geneeskunde 2005-2006 (hierna: de Regeling) luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"Toelating tot het onderwijs van de Faculteit voor de verkorte opleiding geneeskunde geschiedt op grond van een artsdiploma van een land buiten de Europese Unie, waarvan de Afdeling Diplomawaardering van NUFFIC de beoordeling "Toelating tot het 4^e studiejaar of hoger van de studie geneeskunde" heeft gegeven, alsmede het getuigschrift van het staatsexamen Nederlands als Tweede Taal (NT2) of de interuniversitaire toets (ITN) via een beschikking van het College van Bestuur, na beoordeling door de Examencommissie van vooropleiding en werkervaring van de kandidaat. Toetsen en een sollicitatiegesprek kunnen deel uitmaken van deze beoordeling."

2.4. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat het volgende vast. De verkorte opleiding geneeskunde aan verweerders faculteit geneeskunde is aan te merken als een post-propedeutische fase van de opleiding geneeskunde. Appellant bezit een artsdiploma van een land buiten de Europese Unie. Wegens de beperkte onderwijscapaciteit voor toelating bij de verkorte opleiding geneeskunde heeft verweerder besloten niet eerder tot inschrijving over te gaan dan na beoordeling van kandidaten door de toelatingscommissie van de faculteit geneeskunde op onder meer medische taalvaardigheid in de omgang met patiënten. Appellant heeft voor de derde maal een verzoek tot toelating, cq tot het studiejaar 2005-2006, ingediend.

2.5. Het betoog van appellant dat de toelatingscommissie met vooringenomenheid tot zijn afwijzend advies is gekomen, faalt. Het College overweegt daartoe dat de door appellant aangevoerde omstandigheden dat deze commissie reeds eerder een advies over appellant heeft uitgebracht en dat een van de leden van de commissie niet tijdens het gehele gesprek aanwezig is geweest, niet de conclusie rechtvaardigen dat de adviescommissie ten opzichte van appellant bevooroordeeld zou zijn.

2.6. Het betoog van appellant dat het besluit onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd, faalt eveneens. Het College overweegt daartoe dat het oordeel van de toelatingscommissie, dat ten grondslag ligt aan het bestreden besluit, wat inhoud en wijze van totstandkoming betreft niet als kennelijk onjuist of onzorgvuldig kan worden aangemerkt. Het College merkt daartoe op dat de deskundige in de commissie op het gebied van medische taalvaardigheid in de omgang met patiënten bij haar voorgaande negatieve adviezen is gebleven. Voorts is aan het College niet gebleken dat appellant na eerdere afwijzingen door de toelatingscommissie concrete actie heeft ondernomen om zijn taalvaardigheid te verbeteren. Dat appellant betrokken is bij medisch onderzoek en daarbij onder meer in het Nederlands communiceert doet daaraan niet af, nu de omgang met patiënten een andere vorm van communicatie vereist. Ook het feit dat appellant, zoals hij stelt, in staat is tot het lezen van Nederlandse literatuur toont niet aan dat appellant over de vereiste taalvaardigheid beschikt en dat het oordeel van de toelatingscommissie hieromtrent onjuist is geweest.

2.7. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer: 2006/017
Rechter(s): mrs. Martens, Olivier, Borman
Datum uitspraak: 20 juli 2006
Partijen: X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden: Algemeen verbindende voorschriften, differentiatie collegegeld, directe werking, Grondwet, karakter collegegeldtarief, leeftijdsgrens 30 jaar, verbindendheid regelingen, verdragsbepalingen, vertrouwensbeginsel, wederprestatie, wetsgeschiedenis,
Artikelen: WHW art. 7.43 lid 1 en 2; Grondwet art. 1; IVESCR art. 13 lid 2 aanhef en onderdeel c. IVBPR art. 26; Richtlijn 2000/78/EG; Uitvoeringsregeling RUG 2005-2006 art. 6 lid 2; WGBL art. 7 lid 1, onderdeel c
Uitspraak: ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.5 Het door verweerder gemaakte onderscheid naar leeftijd is aan te merken als een gerechtvaardigd onderscheid als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder c, van de WGBL. Het College overweegt hiertoe dat er geen aanleiding is te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in casu in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat. Op grond van de WHW wordt voor studenten tot 30 jaar een lager tarief in rekening gebracht om redenen die door wetgever in de parlementaire geschiedenis tot uitdrukking zijn gebracht. Dat de wetgever door vanuit deze overwegingen een gegarandeerd tarief te bieden aan jonge studenten instellingen de mogelijkheid zou hebben ontnomen om een in beginsel normaal te achten tarief in rekening te brengen aan ouderen voor wie de wetgever een dergelijke garantie niet heeft willen bieden, is een gevolgtrekking waartoe de bepalingen van de WGBL en de Richtlijn ter uitvoering waarvan deze strekt, niet dwingen.

Uitspraak in de zaak tussen:

mevrouw X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 22 augustus 2005 heeft appellante verweerder verzocht het collegegeld over het studiejaar 2004-2005 en 2005/2006 alsnog vast te stellen op € 1.476,- respectievelijk € 1.496,-.

1.2. Bij brief van 20 september 2005 heeft verweerder dat verzoek afgewezen.

1.3. Bij brief van 15 oktober 2005 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Op 25 januari 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Bij faxbericht van 6 maart 2006, bij brief binnengekomen bij het College op 7 maart 2006, heeft appellante daartegen beroep ingesteld.

1.6. Verweerder heeft op 21 april 2006 een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 mei 2006, waar appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door zijn gemachtigde mevr. mr. E. van Schaik, zijn verschenen.

2. Overwegingen.

2.1. Verweerder heeft aan het bestreden besluit van 25 januari 2006 de volgende overweging ten grondslag gelegd:

"De Commissie heeft overwogen dat in artikel 7.43, tweede lid, van de WHW is bepaald dat studenten die de leeftijd van 30 jaar hebben bereikt het instellingscollegegeld verschuldigd zijn en dat dit ten minste het bedrag aan het wettelijk collegegeld bedraagt.

Ons College is op grond van voornoemd artikel bevoegd een instellingscollegegeld vast te stellen dat hoger is dan het wettelijk collegegeld. In de Uitvoeringsregeling RUG 2005-2006 is vastgelegd dat het instellingscollegegeld € 1.968 bedraagt. U heeft de leeftijd van 30 jaar bereikt, zodat u het instellingscollegegeld verschuldigd bent.

De CGB [Commissie Gelijke Behandeling] is van mening dat het onderscheid in leeftijd voor wat betreft de collegegeld-differentiatie, zoals bedoeld in artikel 7.43, tweede lid, van de WHW, alleen is toegestaan indien hiervoor een objectieve rechtvaardiging bestaat. Ons College sluit zich, voor wat betreft de motivering voor het hogere collegegeldtarief voor studenten van 30 jaar en ouder, aan bij die van de wetgever zoals dit is verwoord in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel dat heeft geleid tot wijziging van artikel 7.43 van de WHW.

De CGB is een adviesorgaan en geen rechtsprekend orgaan en kan geen bindende uitspraken doen.

De Commissie heeft gemeend dat het bezwaarschrift zich richt tegen het individuele besluit van ons College om u als student aan de RUG in te schrijven tegen betaling van het instellingscollegegeld. De Commissie meende daarom dat het bezwaarschrift, nu het niet is gericht tegen de Uitvoeringsregeling RUG, niet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Hierbij merkte de Commissie op dat volgens ons College uw verzoek dat betrekking heeft op het studiejaar 2004-2005 niet vanwege overschrijding van de termijn voor het indienen van het bezwaar niet niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Daarnaast heeft de Commissie gemeend dat de discretionaire bevoegdheid van ons College om een instellingscollegegeld vast te stellen hoger dan het bedrag aan wettelijk collegegeld, conform het bepaalde in artikel 7.43, tweede lid, van de WHW, niet ter beoordeling van de Commissie is. Het bepaalde in artikel 6, tweede lid, van de Uitvoeringsregeling RUG 2005-2006 is niet in strijd met de WHW.

De Commissie merkte verder op dat de uitspraak van de CGB haar niet heeft kunnen overtuigen van het vermeende ongeoorloofde onderscheid in leeftijd. De Commissie heeft gemeend dat de motivering van ons College om het betreffende onderscheid in leeftijd te maken, leidt tot een redelijke en objectieve rechtvaardiging voor dit onderscheid, waarbij zij verwijst naar de uitspraak die het CBHO op 10 februari 2004 heeft gedaan in een soortgelijke zaak."

2.2. Uit de overgelegde stukken blijkt dat appellante uitsluitend beroep instelt tegen de vaststelling van haar instellingscollegegeld voor de studiejaren 2004-2005 en 2005-2006, waartegen zij - zakelijk weergegeven - aanvoert dat verweerder geen objectieve rechtvaardiging geeft voor het leeftijds-onderscheid bij de vaststelling van het instellingscollegegeld. Voorts voert appellante aan dat verweerder daarbij tevens in strijd handelt met Richtlijn 2000/78/EG, artikel 13, tweede lid, van het IVESCR en de Wet gelijke behandeling op grond van leeftijd bij arbeid (hierna ook: WGBL). Zij verwijst daartoe naar oordeel 2005-96 van de Commissie Gelijke Behandeling.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"In beginsel staat het universiteiten vrij om de hoogte van het instellingscollegegeld zelf te bepalen. Met artikel 7.43 lid 1 heeft de wetgever beoogd de toegang tot het hoger onderwijs voor een bepaalde groep studenten te waarborgen, door een wettelijk vastgesteld collegegeldtarief te bepalen voor studenten tot 30 jaar en voor bepaalde groepen buitenlandse studenten, onafhankelijk van de financiële positie van hun ouders. Dit heeft een directe relatie met de Wsf 2000, waarin in artikel 2.3 is bepaald dat studenten tot 30 jaar voor studiefinanciering in aanmerking komen. Bij de behandeling van de WGBL in de Tweede Kamer is namelijk gesteld dat de koppeling tussen de Wsf 2000 en de WHW legitiem is en gebaseerd is op de primaire verantwoordelijkheid van de overheid voor de toegankelijkheid van het voltijdse onderwijs, in die zin dat iedere jongere met toereikende capaciteiten dient te kunnen studeren, ongeacht de financiële middelen van de ouders (TK, vergaderjaar 2001/02, 28 170, nr. 5 pag. 29 en 30). Er is dus geen sprake van discriminatie op grond van leeftijd, maar van de bescherming van een bepaalde categorie studenten.

In aansluiting op dit beginsel heeft ons College besloten een hoger collegegeld te heffen voor studenten die ouder zijn dan 30 jaar op grond van de volgende overwegingen.

De overheid en dus ook de universiteit als publiekrechtelijk orgaan moet jonge mensen in staat stellen een opleiding te volgen die uit algemene middelen wordt betaald. De eigen verantwoordelijkheid voor de keuzen die men maakt neemt toe naarmate men ouder wordt.

Het uit maatschappelijk oogpunt beschikbaar moeten stellen van publieke middelen neemt af als iemand op oudere leeftijd wil gaan studeren. De leeftijdsgrens is getrokken bij 30 jaar, omdat dit ook de leeftijd is waarop het recht op studiefinanciering in principe eindigt.

Gezien het feit dat de wetgever zelf in de WHW en in de Wsf 2000 het onderscheid op grond van leeftijd legitimeert, betekent dat de toepassing van artikel 6 lid 2 van de Uitvoeringsregeling 2005-2006 rechtmatig is en niet in strijd is met vigerende wetgeving."

2.4. Het College heeft de door appellante aan de orde gestelde rechtsvragen eerder beantwoord in zijn uitspraak van 10 februari 2004, in zaak nr. CBHO 2003/032.

Het College verwijst daartoe in het bijzonder naar de daarin opgenomen rov. 2.7.

"Het College is van oordeel dat voor het gemaakte onderscheid in de door verweerder geschetste achtergrond een redelijke en objectieve rechtvaardiging kan worden gevonden. Dat na het bereiken van een bepaalde leeftijd, in casu 30 jaar, de grotere eigen verantwoordelijkheid van de student tot uitdrukking komt in de hoogte van het verschuldigde tarief en in een afname van de bijdrage aan de studiekosten uit de algemene middelen, is niet onbegrijpelijk of onredelijk. In dit verband heeft verweerder, ook voor wat betreft de keuze van de leeftijd van 30 jaar, aansluiting mogen zoeken bij de parlementaire behandeling van het wetsvoorstel, dat heeft geleid tot wijziging van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW. Daarbij heeft de regering te kennen gegeven dat studenten vanaf hun 30-ste jaar het

instellingscollegegeld voor een voltijdse opleiding dienen te voldoen. Te dezer zake is in de Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel (Tweede Kamer, vergaderjaar 1999-2000, 26 873, nr. 3, blz. 12) het volge opgenomen:

"Aan de keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar ligt dezelfde overweging ten grondslag als aan de overeenkomstige keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar bij de studiefinanciering. Die leeftijd markeert een grens. Redelijkerwijs is die grens voldoende om jonge mensen in staat te stellen een initiële opleiding te voltooien die grotendeels uit de algemene middelen wordt gefinancierd. Wil men van het bekostigde onderwijs ook voorbij die grens gebruikmaken, dan is het redelijk dat een door de instelling te bepalen tarief verschuldigd is."

2.5. Het door verweerder gemaakte onderscheid naar leeftijd is aan te merken als een gerechtvaardigd onderscheid als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onder c, van de WGBL. Het College overweegt hiertoe dat er geen aanleiding is te veronderstellen dat de hoogte van het instellingscollegegeld dat in casu in rekening is gebracht op zichzelf genomen de grenzen van een als redelijk aan te merken wederprestatie voor toegang tot het onderwijs te buiten gaat. Op grond van de WHW wordt voor studenten tot 30 jaar een lager tarief in rekening gebracht om redenen die door wetgever in de parlementaire geschiedenis tot uitdrukking zijn gebracht. Dat de wetgever door vanuit deze overwegingen een gegarandeerd tarief te bieden aan jonge studenten instellingen de mogelijkheid zou hebben ontnomen om een in beginsel normaal te achten tarief in rekening te brengen aan ouderen voor wie de wetgever een dergelijke garantie niet heeft willen bieden, is een gevolgtrekking waartoe de bepalingen van de WGBL en de Richtlijn ter uitvoering waarvan deze strekt, niet dwingen.

2.6. Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat het verweerder was toegestaan het collegegeld in rekening te brengen als is geschied. Al hetgeen door appellante hiertegen overigens nog is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden, zodat het beroep ongegrond zal worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/018
Rechter(s):	mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak:	14 juli 2006
Partijen:	X tegen Universiteit Utrecht
Trefwoorden:	Belang volksgezondheid, gesloten systeem inschrijving, inschrijvingssystematiek, motivering, uitoefening artsenpraktijk, wettelijke grondslag
Artikelen:	WHW Hoofdstuk 7 titel 2, 7.32 lid 1, 7.37 lid 5 en 6
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdooroverwegingen:	2.5. Verweerder heeft besloten appellant niet meer in te schrijven als student aangezien hij appellant op medische gronden ongeschikt acht voor het beroep van arts en hij de geneeskunde in de praktijk niet verantwoord zal kunnen uitoefenen. Naar verweerder stelt is zijn beslissing ingegeven door het belang van de volksgezondheid. Het College stelt vast dat er voor verweerders beslissing om appellant op deze grond verdere inschrijving te weigeren geen wettelijke grondslag bestaat. Desgevraagd heeft verweerder ook zulk een grondslag niet kunnen noemen. Verweerder was derhalve niet bevoegd om op de aangegeven grond verdere inschrijving van appellant voor de studie geneeskunde te weigeren. 2.6. Verweerder heeft zich ter ondersteuning van zijn standpunt nog beroepen op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 februari 2006, LJN AV1817. Naar het oordeel van het College kan in deze uitspraak geen steun gevonden worden voor verweerders besluit appellant niet langer in te schrijven, nu deze uitspraak niet ziet op inschrijving, maar op toelating van de betrokkene tot het artsexamen. Ook appellant zal aan alle gestelde en te stellen eisen moeten voldoen om tot het artsexamen te worden toegelaten.

Uitspraak in de zaak tussen:

de heer X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 31 augustus 2004 heeft verweerder appellant meegedeeld dat hij vanaf 1 september 2004 op grond van het resultaat van een ingesteld medisch onderzoek niet meer zal worden ingeschreven voor de opleiding Geneeskunde aan verweerders instelling.

1.2. Bij brief, gedateerd op 30 augustus 2004, ingekomen bij verweerder op 24 september 2004, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt. Op 6 januari 2005 is er een hoorzitting omtrent dit bezwaarschrift gehouden, waarna een nieuw medisch onderzoek heeft plaatsgevonden.

1.3. Bij besluit van 27 januari 2006, heeft verweerder het besluit van 31 augustus 2004 gehandhaafd.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 5 maart 2006, bij het College ingekomen op 9 maart 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brief van 22 mei 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juni 2006, waar appellant in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mevr. mr. M.H.J.G. Nijssen en prof. dr. J.G. van den Tweel, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Bij besluit van 31 augustus 2004, om u niet meer in te schrijven als student voor de opleiding Geneeskunde, is genomen op grond van een beoordeling van prof.dr. D.H. Linszen van de Adolescentenkliniek te Amsterdam in mei 2004. Tijdens de hoorzitting is geconstateerd dat prof.dr. Linszen zijn beoordeling mede heeft gegrond op documenten die zonder uw toestemming ter kennis zijn gesteld door prof.dr. Linszen.

Gelet op de procedurele fout in het onderzoek van professor Linszen bent u met de universiteit overeengekomen dat prof.dr. R.J. van den Bosch u als onafhankelijk deskundige opnieuw zal beoordelen ten aanzien van uw geschiktheid voor het beroep van arts en dat het oordeel van professor Van den Bosch bepalend zal zijn bij de besluitvorming over uw inschrijving als student bij de opleiding Geneeskunde."

2.2. In beroep heeft appellant - kort gezegd - aangevoerd wat er ook zij van de uitgebrachte adviezen over zijn psychische toestand, hij de beschreven symptomen niet onderkent.

2.3. Ingevolge artikel 7.32 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) dient een ieder die gebruik wenst te maken van onderwijsvoorzieningen ten behoeve van initieel onderwijs aan een instelling, zich door het instellingsbestuur als student te laten in schrijven. Indien de student niet voldoet aan de in Hoofdstuk 7, Titel 2 gestelde vooropleidings- en toelatingseisen als bedoeld in artikel 7.37, eerste lid, van die wet wordt niet tot inschrijving overgegaan. Voorts kan de instelling ingevolge artikel 7.37, vijfde en zesde lid van die wet, in de daar genoemde gevallen niet tot inschrijving overgaan.

2.4. Het College overweegt dat de onder 2.3 vermelde inschrijvingssystematiek als een gesloten systeem is aan te merken. Dit houdt in dat het instellingsbestuur verplicht is tot inschrijving over te gaan, indien aan de wettelijke voorwaarden is voldaan.

2.5. Verweerder heeft besloten appellant niet meer in te schrijven als student aangezien hij appellant op medische gronden ongeschikt acht voor het beroep van arts en hij de geneeskunde in de praktijk niet verantwoord zal kunnen uitoefenen. Naar verweerder stelt is zijn beslissing ingegeven door het belang van de volksgezondheid. Het College stelt vast dat er voor verweerders beslissing om appellant op deze grond verdere inschrijving te weigeren geen wettelijke grondslag bestaat. Desgevraagd heeft verweerder

ook zulk een grondslag niet kunnen noemen. Verweerder was derhalve niet bevoegd om op de aangegeven grond verdere inschrijving van appellant voor de studie geneeskunde te weigeren.

2.6. Verweerder heeft zich ter ondersteuning van zijn standpunt nog beroepen op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 februari 2006, LJN AV1817. Naar het oordeel van het College kan in deze uitspraak geen steun gevonden worden voor verweerders besluit appellant niet langer in te schrijven, nu deze uitspraak niet ziet op inschrijving, maar op toelating van de betrokkene tot het artsexamen. Ook appellant zal aan alle gestelde en te stellen eisen moeten voldoen om tot het artsexamen te worden toegelaten.

2.7. Op grond van het vorenstaande moet het beroep gegrond worden verklaard en dient het bestreden besluit te worden vernietigd wegens het ontbreken van een deugdelijke motivering. Verweerder zal zich met appellant moeten verstaan of hij nog prijs stelt op inschrijving.

2.8. Het College ziet aanleiding om de Universiteit Utrecht op grond van artikel 8:74, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen tot het vergoeden aan appellant van het door appellant betaalde griffierecht en verweerder op grond van artikel 8:75 van genoemde wet eveneens te veroordelen in de proceskosten, die voor appellant verbonden zijn aan deze procedure. Overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht bedragen deze € 16,80 voor reiskosten.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 27 januari 2006;
- III. gelast dat de Universiteit Utrecht aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 38,-- (zegge: achtendertig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 16,80 (zegge: zestien euro en tachtig cent), welk bedrag door de Universiteit Utrecht aan appellant dient te worden betaald.

□

Zaaknummer:	2006/020
Rechter(s):	mrs. Olivier, Lubberdink, Mollee
Datum uitspraak:	14 juli 2006
Partijen:	X tegen Universiteit van Utrecht
Trefwoorden:	Annulering inschrijving, bevoegdelijk gedane toezegging, tijdstip aanvraag
Artikelen:	WHW art. 7.42 lid 1, onderdelen c en e
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.5. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder door de annulering van de inschrijving te weigeren een onjuist besluit heeft genomen. In overeenstemming met de terzake geldende wettelijke voorschriften heeft verweerder de inschrijving beëindigd per 1 december 2005. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat het verzoek om annulering pas, nadat de inschrijving tot stand gekomen was verweerder heeft bereikt en verweerder verzoeken, ingediend na 15 september niet meer inwilligt. 2.6. Het betoog van appellant dat hij af had mogen gaan op de toezegging van een medewerkster van de centrale studenten administratie dat hij nog op tijd was voor annulering van zijn inschrijving voor het studiejaar 2005-2006, faalt. Het College overweegt daartoe dat zoals verweerder heeft gesteld deze medewerkster niet bevoegd is welke toezegging dan ook terzake inschrijvingen te doen en dat deze medewerkster in een overgelegde verklaring stelt ook geen toezegging te hebben gedaan. Gelet hierop is het College van oordeel dat niet gebleken is van een bevoegdelijk gedane toezegging, waaraan verweerder zou zijn gebonden.

Uitspraak in de zaak tussen:

de heer X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Utrecht, gevestigd te Utrecht, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 3 oktober 2005 heeft appellant verweerder verzocht tot annulering van zijn inschrijving voor het studiejaar 2005-2006 over te gaan.

1.2. Dat verzoek is bij besluit van 24 oktober 2005 namens verweerder afgewezen.

1.3. Bij brief van 8 november 2006, ingekomen bij verweerder op 10 november 2006, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 8 februari 2006 heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dat besluit heeft appellant bij brief, ingekomen bij het College op 22 maart 2006, beroep ingesteld.

1.6. Bij brief van 16 mei 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juni 2006, waar verweerder, vertegenwoordigd door mw. mr. S. Polak, werkzaam bij verweerder, is verschenen. Appellant is met voorbericht niet verschenen. In dat voorbericht heeft appellant nog een reactie op het verweerschrift gegeven.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het annuleren van de inschrijving per 1 september is wettelijk alleen mogelijk indien het verzoek daartoe vóór 1 september van het betreffende studiejaar wordt ingediend. Indien een annuleringsverzoek vóór 15 september wordt ingediend kan ook nog worden gezien of annulering van de inschrijving mogelijk is. Verzoeken die op een latere datum ontvangen worden, kunnen niet meer ingewilligd worden.

Uw verzoek om annulering is gedateerd op 3 oktober 2005.

Een annulering van de inschrijving behoorde daarom niet meer tot de mogelijkheden.

Uit navraag bij de medewerkster van de studentenservice m.b.t. het telefoongesprek met u van 3 oktober 2005 is ons gebleken dat er geen toezeggingen zijn gedaan m.b.t. annulering noch dat er onjuiste informatie is verstrekt en dat de beslissing om de colleges rechtsgeschiedenis niet meer te volgen voor uw eigen rekening en risico dient te komen. Ook het e-mail bericht dat de medewerkster van de Studentenservice op 3 oktober 2005 naar de Centrale Studentenadministratie heeft verzonden geeft geen blijk van onjuiste informatie of gewekte verwachtingen."

2.2. In beroep heeft appellant onder meer het volgende aangevoerd:

"Na mijn inschrijving voor de deeltijd bachelor rechtsgeschiedenis en het reeds volgen van colleges rechtsgeschiedenis, kreeg ik op mijn werk de mogelijkheid om mij te gaan specialiseren, als verbindingsofficier. Hierbij hoort een opleiding van 1 jaar, waarvan bijna 6 maanden in het Verenigd Koninkrijk.

Omdat de medewerkster van de Studentenservice zo expliciet zei dat ik nog net op tijd was om mijn inschrijving te annuleren, besloot ik te stoppen met de colleges rechtsgeschiedenis omdat ik er (nog) niet voor had betaald."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Wij delen de mening van appellant dat aan hem onjuiste informatie is verstrekt niet. Zoals blijkt uit de bijgevoegde verklaring van mevr. drs. A.E. Miedema, de betrokken medewerkster van de Studenten Service, is door haar geen toezegging gedaan en geen onjuiste informatie verstrekt. De heer X heeft zelf de beslissing genomen om de colleges rechtsgeschiedenis niet meer te volgen."

2.4. Artikel 7.42, eerste lid, onderdelen c en e, van de WHW luidt - voorzover hier van belang - als volgt:

"1. Op het verzoek van degene die is ingeschreven voor een opleiding aan een universiteit (...):

(...)

c. wordt de inschrijving tijdens het eerste jaar van inschrijving voor de propedeutische fase van een bacheloropleiding (...) beëindigd met ingang van de tweede hele maand volgend op de maand waarin dat bestuur het verzoek heeft ontvangen;

(...)."

2.5. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder door de annulering van de inschrijving te weigeren een onjuist besluit heeft genomen. In overeenstemming met de terzake geldende wettelijke voorschriften heeft verweerder de inschrijving beëindigd per 1 december 2005. Daarbij heeft het College in aanmerking genomen dat het verzoek om annulering pas, nadat de inschrijving tot stand gekomen was verweerder heeft bereikt en verweerder verzoeken, ingediend na 15 september niet meer inwilligt.

2.6. Het betoog van appellant dat hij af had mogen gaan op de toezegging van een medewerkster van de centrale studenten administratie dat hij nog op tijd was voor annulering van zijn inschrijving voor het studiejaar 2005-2006, faalt. Het College overweegt daartoe dat zoals verweerder heeft gesteld deze medewerkster niet bevoegd is welke toezegging dan ook terzake inschrijvingen te doen en dat deze medewerkster in een overgelegde verklaring stelt ook geen toezegging te hebben gedaan. Gelet hierop is het College van oordeel dat niet gebleken is van een bevoegdelijk gedane toezegging, waaraan verweerder zou zijn gebonden.

2.7. Gelet op het vorenstaande, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/031
Rechter(s):	mr. Nijenhof
Datum uitspraak:	9 juni 2006
Partijen:	X tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Decentrale selectie, uitzonderlijke prestaties
Artikelen:	WHW art. 7.57e; Handleiding inschrijfformulier 1 ^e fase decentrale selectie 2006 onderdeel F en G
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.10. Het College is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt kon stellen dat het verrichten van de werkzaamheden, die appellant ter adstructie van zijn aanmelding voor de decentrale selectie alsnog heeft aangevoerd, naast het op hoog niveau afronden van zijn eerste jaar medische biologie, op zich, zeker gelet op zijn leeftijd, geen geringe prestatie vormt. Het kan naar het oordeel van het College echter niet worden gezien als een uitzonderlijke prestatie, zoals bedoeld in de zin van de regeling. De bestuurlijke en organisatorische werkzaamheden voor de personeelsvereniging van het bedrijf van zijn werkgever zijn niet aan te merken als werkzaamheden voor een stichting of vereniging. Ze zijn verricht als onderdeel van zijn gewone administratieve werkzaamheden - gedurende plus minus 300 uur op jaarbasis - en binnen dat aantal wordt niet voldaan aan het criterium van tenminste 160 uur per jaar, dat aan die werkzaamheden besteed zou moeten zijn. 2.11. Het College is van oordeel dat verweerder daarmee de criteria niet op onjuiste wijze heeft toegepast nu deze ook zijn meegewogen bij de beoordeling van de overige antwoorden van het inschrijfformulier en dat als gevolg daarvan niet kan worden gezegd, dat het bestreden besluit op onjuiste gronden is genomen.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 5 april 2006 heeft verweerder appellant meegedeeld dat hij niet is toegelaten tot de tweede fase van de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2006-2007.

1.2. Bij brief van 21 april 2006 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 17 mei 2006, heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 24 mei 2006, bij het College ingekomen op 30 mei 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brief van 6 juni 2006 heeft verweerder een verweerschrift en nadere stukken ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 juni 2006, waar appellant in persoon, bijgestaan door zijn broer Z, en verweerder vertegenwoordigd door mevr. drs. A.M. van Donk, en drs. A.H. de Voogd, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 17 mei 2006 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Bestuurlijke taken leveren alleen punten op als er sprake is van een officiële bestuursfunctie (voorzitter, secretaris of penningmeester). Uw werkervaring bij de Zorggroep Apeldoorn is op zich relevant, maar dateert van te lang geleden (1999-2002). De werkervaring vond niet plaats tijdens de examenperiode van het vwo, zodat er geen sprake is van een excellente prestatie als bedoeld in het scoringsvoorschrift."

2.2. In beroep heeft appellant - zakelijk weergegeven - aangevoerd dat volgens het scoringsvoorschrift bestuurlijke taken alleen punten opleveren als er sprake is van een officiële bestuursfunctie (voorzitter, secretaris of penningmeester), aan welke eis hij meent te voldoen nu hij, ook al is dit na de eerste ronde van de selectieprocedure, aantoonde dat hij secretaris/penningmeester is van de personeelsvereniging van het bedrijf waarvoor hij werkt.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"5. Op geen enkele wijze, noch op het inschrijfformulier, noch tijdens de mondelinge behandeling van het bezwaarschrift, is duidelijk geworden wat de inhoud van de bestuurlijke functie van de heer X is geweest, afgezien van het feit dat de tijdsbelasting niet voldoet aan de eisen van het scoringsvoorschrift."

2.4. Artikel 7.57e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt voor zover hier van belang:

"1. Een instellingsbestuur kan een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties. (...)

2. Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,

b. eventuele nadere selectiecriteria,

(...) tijdig bekend.

3. Tot de bijzondere kwalificaties, bedoeld in het eerste en tweede lid, behoren niet de behaalde eindexamencijfers

(...)."

2.5. Verweerder heeft aan alle kandidaten een inschrijfformulier met handleiding 1ste fase decentrale selectie 2006 verstrekt. Aan de hand van het door appellant ingevulde inschrijfformulier decentrale selectie geneeskunde staat vast, dat appellant bij de onderdelen: E. Werkervaring in de gezondheidszorg, F. Bestuurlijke en/of organisatorische ervaring en G. Bijzonder prestaties, 'niet van toepassing' heeft ingevuld.

2.6. Verweerder voert voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde een procedure die – voor zover deze betrekking heeft op de eerste fase daarvan – erop is gericht op geobjectiveerde wijze de motivatie van de kandidaten voor de opleiding te meten. Aan de hand van een in te vullen formulier dienen de kandidaten aan te geven of en hoe lang ze actief zijn of zijn geweest op het gebied van gezondheidszorg, hulpverlening, sport, cultuur en dergelijke met een omschrijving van hun affiniteit met zorgverlening, hun bestuurlijke en organisatorische ervaring en de duur daarvan, de breedte van hun oriëntatie en bijzondere prestaties. Tevens wordt gevraagd naar de motivatie voor het studeren van geneeskunde voor zover dat al niet in de voorgaande vragen aan de orde is geweest en naar de persoonlijke situatie. Verweerder hanteert bij het onderdeel bestuurlijke ervaring en organisatie als criterium, dat een officiële bestuursfunctie wordt vervuld bij een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid, zoals een stichting of vereniging, en in die functie tenminste 160 uur per jaar werkzaam is.

Aan de hand van een scoreformulier decentrale selectie toelating 2006 1^e fase worden de inschrijvingsformulieren door twee personen beoordeeld en van punten voorzien.

2.7. Ter zitting heeft verweerder zijn overwegingen met betrekking tot de selectie nader toegelicht. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat bij de decentrale selectie beslissend is of de betrokken student aantoonbaar ambitie te hebben om langdurig op een bepaald niveau te excelleren. Het excelleren kan betrekking hebben op betrokkenheid bij hulpverlening, bestuurlijke en/of organisatorische ervaring, brede oriëntatie of bijzondere prestaties. Verweerder heeft er voorts op gewezen dat afwijzing in de decentrale selectie niet betekent dat de afgewezen student niet meer aan de centrale selectie kan deelnemen. Op grond van de toegepaste criteria is meer dan de helft van de deelnemers aan de selectie toegelaten tot de 2^e fase. Dat betrof iedereen die een score van 3 of meer punten had behaald.

2.8. Naar het oordeel van het College heeft de wetgever met betrekking tot de bijzondere kwalificaties en selectiecriteria in het kader van de decentrale selectie aan verweerder een zeer grote beoordelingsvrijheid toegekend. Niet kan worden volgehouden dat verweerder gegeven de hem toegekende beoordelingsvrijheid niet in redelijkheid tot gehanteerde methode heeft kunnen komen.

2.9. Appellant heeft betoogd te hebben voldaan aan het criterium bestuurlijke en organisatorische ervaring, door, na de bezwaarprocedure en voor het instellen van het beroep, alsnog een verklaring over te leggen van zijn werkgever. Dit betoog kan niet slagen.

2.10. Het College is van oordeel dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt kon stellen dat het verrichten van de werkzaamheden, die appellant ter adstructie van zijn aanmelding voor de decentrale selectie alsnog heeft aangevoerd, naast het op hoog niveau afronden van zijn eerste jaar medische biologie, op zich, zeker gelet op zijn leeftijd, geen geringe prestatie vormt. Het kan naar het oordeel van het College echter niet worden gezien als een uitzonderlijke prestatie, zoals bedoeld in de zin van de regeling. De bestuurlijke en organisatorische werkzaamheden voor de personeelsvereniging van het bedrijf van zijn werkgever zijn niet aan te merken als werkzaamheden voor een stichting of vereniging. Ze zijn verricht als onderdeel van zijn gewone administratieve werkzaamheden - gedurende plus minus 300 uur op jaarbasis - en binnen dat aantal wordt niet voldaan aan het criterium van tenminste 160 uur per jaar, dat aan die werkzaamheden besteed zou moeten zijn.

2.11. Het College is van oordeel dat verweerder daarmee de criteria niet op onjuiste wijze heeft toegepast nu deze ook zijn meegewogen bij de beoordeling van de overige antwoorden van het inschrijfformulier en dat als gevolg daarvan niet kan worden gezegd, dat het bestreden besluit op onjuiste gronden is genomen.

2.12. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.13. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/033
Rechter(s):	mr. Olivier
Datum uitspraak:	20 juni 2006
Partijen:	X tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden:	Beleidsvrijheid, bijzondere kwalificaties, decentrale selectie, motivering,
Artikelen:	WHW art. 7.57e lid 1; 'Beschrijving procedure decentrale toelating opleiding Tandheelkunde Radboud Universiteit (RU) Nijmegen
Uitspraak:	Gegrond
Hoofdoverwegingen:	2.10. Verweerder heeft met betrekking tot de vraag welke bijzondere kwalificaties het in aanmerking wil nemen een grote beleidsvrijheid. Die vrijheid neemt echter niet weg dat verweerder moet kunnen uiteenzetten, waarom, gelet op het beoogde doel, de gekozen kwalificaties het rechtvaardigen onderscheid te maken tussen potentiële gegadigden. Verweerder komt met betrekking tot de vraag of een gegadigde aan de in aanmerking nemende kwalificaties voldoet een grote beleidsvrijheid toe. Ook die beoordelingsvrijheid heeft niet tot gevolg dat verweerder daarbij criteria mag hanteren waardoor tussen gegadigden onderscheid wordt gemaakt die voor die vaststelling niet van belang zijn.

2.11. Het College is met appellante van oordeel dat verweerder niet heeft aangegeven waarom het al dan niet in het hebben van een VWO-diploma van betekenis is. Op zichzelf vermag het College niet in te zien waarom dat diploma een bijzondere kwalificatie is in de zin van artikel 7.57e, eerste lid van de WHW. Afspraken met andere instellingen en het niet vissen in elkaars vijver zijn daarvoor geen adequate motivering. Evenmin vermag het College in te zien waarom dat VWO-diploma voor de vraag of aan de bijzondere kwalificatie is voldaan van belang is. Verweerder had dan ook dat criterium wegens strijd met artikel 7.57e, eerste lid, van de WHW buiten toepassing moeten laten. Het bestreden besluit mist dan ook een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12, eerste lid van de Awb.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, gevestigd te Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 5 april 2006 heeft verweerder appellante meegedeeld dat zij niet is toegelaten tot de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2006-2007.

1.2. Bij brief van 19 april 2006 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 24 mei 2006, heeft verweerder het aldus gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellante bij brief, bij het College ingekomen op 9 juni 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brief van 15 juni 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 19 juni 2006, waar appellante in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mevr. mr. B. M. Tegzess, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het besluit van 24 mei 2006 is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Hoewel het college onder de indruk is van uw motivatie en doorzettingsvermogen en niet wil ontkennen dat dit een belangrijke factor kan zijn bij het succesvol doorlopen van een opleiding, moeten wij u toch teleurstellen. Anders dan in Amsterdam, richt de decentrale selectie in Nijmegen zich uitsluitend op VWO leerlingen. Er is bewust een 'taakverdeling' tussen ACTA (UvA en VU) en de tandheelkundeopleiding in Nijmegen afgesproken, om een zo groot mogelijke groep kandidaten de gelegenheid te geven mee te doen aan de decentrale selectie. De taakverdeling voorkomt tevens dat beide opleidingen 'in dezelfde vijver vissen'. Uw verzoek rekening te houden met uw allochtone afkomst kunnen we niet honoreren. Dit staat niet in de selectiecriteria, het zou ten opzichte van andere kandidaten oneerlijk zijn dit achteraf alsnog als criterium te hanteren."

2.2. Artikel 7.57e van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt - voor zover hier van belang - als volgt:

"1. Een instellingsbestuur kan een door hem te bepalen percentage van de opleidingsplaatsen van een opleiding toewijzen aan door hem zelf geselecteerde gegadigden die naar zijn oordeel beschikken over bijzondere kwalificaties. (...)

2. Indien het instellingsbestuur toepassing geeft aan het eerste lid, maakt het

a. de bijzondere kwalificaties die het in aanmerking wil nemen,

b. eventuele nadere selectiecriteria,

(...)

3. Tot de bijzondere kwalificaties, bedoeld in het eerste en tweede lid, behoren niet de behaalde eindexamencijfers (...)."

Ingevolge de 'Beschrijving procedure decentrale toelating opleiding Tandheelkunde Radboud Universiteit (RU) Nijmegen, komen - voor zover hier van belang - enkel gegadigden voor decentrale selectie in aanmerking indien zij voldoen aan de volgende vereisten (hierna: VWO leerling status):

- het betreft in alle gevallen gegadigden met een VWO-vooropleiding, (...)
- met VWO-diploma 'oude stijl' (...)
- met VWO-diploma 'nieuwe stijl' (...).

2.3. Verweerder heeft voor toelating tot de decentrale selectie voor de opleiding tandheelkunde besloten dat deze uitsluitend is opengesteld voor VWO leerlingen.

2.4. Ter zitting heeft verweerder zijn overwegingen met betrekking tot de toegang tot de selectie nader toegelicht. Daarbij heeft verweerder aangegeven dat op grond van een afspraak met ACTA - de tandheelkunde opleiding van de UvA en VU - uitsluitend VWO leerlingen worden toegelaten tot selectie opdat beide niet 'in dezelfde vijver vissen'.

2.5. Appellante betoogt dat de groep waartoe zij behoort, namelijk mondhygiënist, evengoed zou presteren als toe te laten VWO-leerlingen.

2.6. Het College zal dienen te bezien of het aan de decentrale selectie ten grondslag liggende Beschrijving procedure decentrale toelating opleiding tandheelkunde Radboud Universiteit (RU) Nijmegen (hierna: het Besluit) steun vindt in de wet.

2.7. Uitgangspunt van de WHW is dat in iedere student die aan de toelatingseisen voldoet tot de instelling van zijn keuze kan worden toegelaten.

2.8. Ingevolge artikel 7:57e, eerste en tweede lid van de WHW, zoals boven geciteerd, is verweerder bevoegd gegadigden te selecteren op grond van bijzondere kwalificaties om toegelaten te worden tot een opleiding waarvoor een numerus fixus is vastgesteld, zoals in casu geldt voor verweerders opleiding Tandheelkunde.

2.9. Ingevolge artikel 7:57e, eerste en tweede lid, van de WHW stelt het instellingsbestuur vast welke capaciteit van de opleiding wordt bestemd voor toe te wijzen opleidingsplaatsen en in samenhang met het tweede lid maakt het instellingsbestuur de bijzondere kwalificaties bekend die het in aanmerking wil nemen bij de selectie. Uitgangspunt daarbij is dat ieder zich kan aanmelden bij de instelling en door de instelling wordt getoetst op vorenbedoelde bijzondere kwalificaties, waarop de selectie is gebaseerd.

2.10. Verweerder heeft met betrekking tot de vraag welke bijzondere kwalificaties het in aanmerking wil nemen een grote beleidsvrijheid. Die vrijheid neemt echter niet weg dat verweerder moet kunnen uiteenzetten, waarom, gelet op het beoogde doel, de gekozen kwalificaties het rechtvaardigen onderscheid te maken tussen potentiële gegadigden. Verweerder komt met betrekking tot de vraag of een gegadigde aan de in aanmerking nemende kwalificaties voldoet een grote beleidsvrijheid toe. Ook die beoordelingsvrijheid heeft niet tot gevolg dat verweerder daarbij criteria mag hanteren waardoor tussen gegadigden onderscheid wordt gemaakt die voor die vaststelling niet van belang zijn.

2.11. Het College is met appellante van oordeel dat verweerder niet heeft aangegeven waarom het al dan niet in het hebben van een VWO-diploma van betekenis is. Op zichzelf vermag het College niet in te zien waarom dat diploma een bijzondere kwalificatie is in de zin van artikel 7.57e, eerste lid van de WHW. Afspraken met andere instellingen en het niet vissen in elkaars vijver zijn daarvoor geen adequate motivering. Evenmin vermag het College in te zien waarom dat VWO-diploma voor de vraag of aan de bijzondere kwalificatie is voldaan van belang is. Verweerder had dan ook dat criterium wegens strijd met artikel 7.57e, eerste lid, van de WHW buiten toepassing moeten laten. Het bestreden besluit mist dan ook een deugdelijke motivering als bedoeld in artikel 7:12, eerste lid van de Awb.

2.12. Nu het beroep gegrond zal worden verklaard, dient het door appellante betaalde griffierecht op de voet van artikel 7.66 van de WHW juncto 8:74 van de Awb te worden vergoed.

2.13. Verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 24 mei 2006;
- III. gelast dat verweerder aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 38,-- (zegge: achtendertig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep opgekomen reiskosten ten bedrage van € 31,90 (zegge: eenendertig euro en negentig cent); het dient door verweerder aan appellante te worden betaald.

□

Zaaknummer: 2006/034
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, De Rijke-Maas
Datum uitspraak: 18 oktober 2006
Partijen: X tegen Universiteit van Amsterdam
Trefwoorden: Datum poststempel, termijnoverschrijding, verschuiven van het tijdstip van brievenbuslichtingen door de carnavalsperiode
Artikelen: Awb art. 6:7 en 6:8
Uitspraak: Ongegrond
Hoofdoverwegingen: 2.4. Appellante betoogt, dat het bezwaarschrift tijdig, namelijk op de laatste dag van de bezwaartermijn, op 27 februari 2006, is gepost en niet zoals uit de datumstempel zou blijken op 1 maart 2006.
2.5. Het betoog faalt. Uitgangspunt bij het vaststellen van de datum van terpostbezorging is het door TPG Post aangebrachte datumstempel.
2.6. Hetgeen appellante heeft gesteld ter zake van het verschuiven van het tijdstip van brievenbuslichtingen door de carnavalsperiode en daarmee van het aanbrengen van een datumstempel op een later tijdstip, heeft appellante niet met gegevens van TPG Post aannemelijk gemaakt. Het niet tijdig ter post bezorgen van het bezwaarschrift, dient dan ook voor risico van appellante te blijven.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Universiteit van Amsterdam, gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op het verzoek van appellante, haar voor het gehele studiejaar 2005-2006 in te schrijven, is bij besluit van 16 januari 2006 namens verweerder beslist dat appellante met ingang van 1 november 2005 wordt ingeschreven.

1.2. Bij brief van 27 februari 2006 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 3 mei 2006, heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 11 juni 2006, bij het College ingekomen op 13 juni 2006, beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 9 juli 2006.

1.5. Bij brief van 4 augustus 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 september 2006, waar partijen met kennisgeving niet zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in de artikelen 6:7 en 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaar zes weken en begint deze termijn met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

2.2. Het besluit heeft als dagtekening 16 januari 2006. De termijn voor het maken van bezwaar loopt derhalve af op 27 februari 2006.

2.3. Ingevolge het bepaalde in artikel 6:9, tweede lid van de Awb is een bezwaarschrift bij verzending per post tijdig ingediend indien het voor het einde van de termijn ter post is bezorgd, mits het niet later dan een week na afloop van de termijn is ontvangen.

2.4. Appellante betoogt, dat het bezwaarschrift tijdig, namelijk op de laatste dag van de bezwaartermijn, op 27 februari 2006, is gepost en niet zoals uit de datumstempel zou blijken op 1 maart 2006.

2.5. Het betoog faalt. Uitgangspunt bij het vaststellen van de datum van terpostbezorging is het door TPG Post aangebrachte datumstempel.

2.6. Hetgeen appellante heeft gesteld ter zake van het verschuiven van het tijdstip van brievenbuslichtingen door de carnavalsperiode en daarmee van het aanbrengen van een datumstempel op een later tijdstip, heeft appellante niet met gegevens van TPG Post aannemelijk gemaakt. Het niet tijdig ter post bezorgen van het bezwaarschrift, dient dan ook voor risico van appellante te blijven.

2.7. Verweerder heeft het bezwaar terecht niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep daartegen dient ongegrond te worden verklaard.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/035
Rechter(s):	mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak:	6 juli 2006
Partijen:	X tegen Vrije Universiteit Amsterdam
Trefwoorden:	Correlatie selectie en loting, decentrale selectie, lotingsprocedure, procesbelang, wetsinterpretatie
Artikelen:	WHW art. 7.57e, 7.57f
Uitspraak:	Niet-ontvankelijk
Hoofdoverwegingen:	2.3. Verweerder voert voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde de procedure dat degenen die door overmacht niet hebben kunnen deelnemen aan de 2^e fase van de selectie, in het daaropvolgende studiejaar direct geplaatst worden in de 2^e fase van de selectie. Datzelfde beleid voert verweerder indien een beroep tegen een besluit met betrekking tot de 1^e fase gegrond wordt verklaard en de 2^e fase reeds is uitgevoerd. Niet gesteld kan worden dat deze procedure kennelijk onredelijk is. Niet gebleken is dat er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten brengen van deze werkwijze af te wijken. 2.4. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij voor het studiejaar 2006-2007 voor de derde maal deelneemt aan de lotingsprocedure. Ingevolge artikel 7.57f, tweede lid gelezen in samenhang met artikel 7.57e, vierde lid, van de WHW, is hij daarmee definitief uitgesloten van deelname aan loting en selectie in latere studiejaar.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Vrije Universiteit Amsterdam gevestigd te Amsterdam, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 5 april 2006 heeft verweerder appellant meegedeeld dat hij niet is toegelaten tot de tweede fase van de decentrale selectie geneeskunde voor het studiejaar 2006-2007.

1.2. Bij brief van 17 april 2006 heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij besluit van 17 mei 2006, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 15 juni 2006, bij het College ingekomen op 20 juni 2006, beroep ingesteld.

1.5. Bij brieven van 23 en 26 juni 2006 heeft verweerder nadere stukken en een verweerschrift ingediend.

1.6. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 29 juni 2006, waar appellant in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mevr. drs. A.M. van Donk, en drs. A.H. de Voogd, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Artikel 7.57e, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt als volgt:

"De gegadigde die in aanmerking wenst te komen voor de selectie, bedoeld in het eerste lid, wordt op zijn verzoek door de Informatie Beheer Groep aan het desbetreffende instellingsbestuur bekendgemaakt, mits hij aan de lotingsprocedure blijft deelnemen."

Artikel 7.57f, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) luidt als volgt:

"Degene die heeft deelgenomen aan de lotingsprocedure voor een bepaalde opleiding en geen bewijs van toelating heeft verkregen, kan nadien nog ten hoogste twee maal aan de lotingsprocedure voor die opleiding deelnemen."

2.2. De tweede fase van de selectie werd gehouden van 12 tot en met 15 juni 2006. Appellant was daarvan op de hoogte. Desalniettemin heeft hij pas op 15 juni 2006, bij het College ingekomen op 20 juni 2006, beroep ingesteld tegen het besluit van 17 mei 2006. Daarmee heeft appellant het zich zelf onmogelijk gemaakt om nog aan deze 2^e fase van de selectie deel te kunnen nemen.

2.3. Verweerder voert voor de decentrale selectie voor de opleiding geneeskunde de procedure dat degenen die door overmacht niet hebben kunnen deelnemen aan de 2^e fase van de selectie, in het daaropvolgende studiejaar direct geplaatst worden in de 2^e fase van de selectie. Datzelfde beleid voert verweerder indien een beroep tegen een besluit met betrekking tot de 1^e fase gegrond wordt verklaard en de 2^e fase reeds is uitgevoerd. Niet gesteld kan worden dat deze procedure kennelijk onredelijk is. Niet gebleken is dat er sprake is van zeer bijzondere omstandigheden die verweerder ertoe hadden moeten brengen van deze werkwijze af te wijken.

2.4. Ter zitting heeft appellant verklaard dat hij voor het studiejaar 2006-2007 voor de derde maal deelneemt aan de lotingsprocedure. Ingevolge artikel 7.57f, tweede lid gelezen in samenhang met artikel 7.57e, vierde lid, van de WHW, is hij daarmee definitief uitgesloten van deelname aan loting en selectie in latere studiejaren.

2.5. Het College stelt vast dat appellant gelet op het vorenoverwogene niet meer kan bereiken wat hij zich ten doel heeft gesteld. Het College stelt vast dat appellant aldus geen belang heeft bij zijn beroep.

2.6. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep niet-ontvankelijk worden verklaard.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

□

Zaaknummer: 2006/036 (vervolg op 2005/113)
Rechter(s): mrs. Nijenhof, Lubberdink, De Rijke-Maas
Datum uitspraak: 18 oktober 2006
Partijen: X tegen Hogeschool INHOLLAND
Trefwoorden: Diffamerende werking, heroverweging, procesbelang
Artikelen: WHW art. 7.32 en 7.34
Uitspraak: gegrond
Hoofdoverwegingen: 2.6. Het College volgt verweerder niet in diens betoog. Het College heeft bij uitspraak van 27 maart 2006 het besluit van 17 november 2005 wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met in achtneming van wat in die uitspraak is overwogen. Het primaire besluit van 30 juni 2005 is daarbij niet vernietigd. Het College is van oordeel dat appelland belang heeft bij heroverweging van de door verweerder getroffen ordemaatregel. Een dergelijke maatregel heeft immers een diffamerende werking. Al om deze reden zal vastgesteld moeten worden of de ordemaatregel in zijn aard en omvang terecht is getroffen. Daarnaast heeft appelland aangevoerd dat hij door de ordemaatregel materiële schade heeft geleden en wenst hij deze schade door verweerder vergoed te krijgen. Dat appelland geen gevolg heeft gegeven aan een uitnodiging van verweerder om te bespreken op welke wijze de ontstane studievertraging in het studiejaar 2005-2006 zou kunnen worden beperkt, leidt er naar het oordeel van het College niet toe dat hij geen belang meer heeft bij een heroverweging van de ordemaatregel.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appelland,

en

het college van bestuur van de Hogeschool INHOLLAND, gevestigd te Den Haag, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 30 juni 2005 is appelland met ingang van 30 juni 2005 tot aan aanvang van blok 2 van het studiejaar 2005/2006 de toegang tot de gebouwen en terreinen van Hogeschool INHOLLAND vestiging Rotterdam ontzegd. Het daartegen door appelland gemaakte bezwaar is bij besluit van 17 november 2005 ongegrond verklaard. Het hiertegen ingediende beroep is door dit College bij uitspraak van 27 maart 2006 vernietigd, waarbij verweerder is opgedragen een nieuw besluit op bezwaar te nemen.

1.2. Bij besluit van 16 mei 2006 heeft verweerder appelland niet-ontvankelijk verklaard in zijn bezwaar.

1.3. Tegen dat besluit heeft appelland bij brief van 22 juni 2006, bij het College ingekomen op 26 juni 2006, beroep ingesteld.

1.4. Bij brief van 3 augustus 2006, heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.5. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 september 2006, waar appelland in persoon, bijgestaan door mevr. mr. S.L. Mertens-Vrede, advocaat te Oosterhout, en verweerder, vertegenwoordigd door mevr. mr. M. van der Nat, werkzaam bij verweerders hogeschool te Rotterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Uit nader onderzoek is gebleken dat uw cliënt de heer X voor het studiejaar 2005-2006 niet staat ingeschreven bij Hogeschool INHOLLAND en derhalve gedurende dit studiejaar geen recht heeft op het deelnemen aan onderwijsactiviteiten c.q. niet gerechtigd is een beroep te doen op onderwijsvoorzieningen. Naar aanleiding hiervan zijn wij van mening dat uw cliënt thans geen belang

meer heeft bij een nieuw inhoudelijk besluit op bezwaar. Wij verklaren uw cliënt dientengevolge kennelijk niet-ontvankelijk in zijn bezwaar".

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd:

"Bij besluit d.d. 22/06/2006 heeft de Hogeschool INHOLLAND een nieuw besluit genomen en het bezwaar van bezwaarde niet-ontvankelijk verklaard. Zulks ten onrechte. Het ten gevolge van de opgelegde sanctie geleden nadeel betreft de periode van 30 juni 2005 tot de aanvang van blok 2 van het studiejaar 2005-2006. Het nadeel betreft het gemis van onderwijs en begeleiding als ook het afleggen van tentamens, waardoor schade is ontstaan, in dier voege dat bezwaarde een extra jaar collegegeld moet betalen.

In tegenstelling tot hetgeen de Hogeschool stelt is niet relevant dat bezwaarde niet staat ingeschreven bij de Hogeschool INHOLLAND voor het studiejaar 2005-2006 daar het nadeel (de ontstane achterstand in de studie waardoor een extra jaar collegegeld) hoe dan ook ten gevolge van de sanctie is geleden en onomkeerbaar is geworden. Bezwaarde heeft vanwege de starre houding van de Hogeschool INHOLLAND zich genoodzaakt gezien voor het studiejaar 2005/6 in te schrijven aan een andere Hogeschool en heeft daar zijn studie voortgezet. Vanwege de overstap en aanpassing van het studiepakket is de ontstane vertraging in de studie en daardoor het ontstane nadeel niet anders of zelfs geringer dan bij handhaving van de inschrijving bij de Hogeschool INHOLLAND. Gelieve bijgaand afschriften van het bewijs van inschrijving (collegekaart) en het toelatingsbewijs *inschrijving tentamenperiode B 2005/6 als hierbij ingelast te beschouwen (Prod. 3 + 4)*;

Gezien het vorenstaande heeft bezwaarde belang bij een nieuw besluit op bezwaar tegen het primaire besluit. Het genomen besluit is daardoor onzorgvuldig en tevens in strijd met de wettelijke motiveringsplicht. De onzorgvuldigheid valt af te leiden uit het niet dan wel onvoldoende afwegen van de belangen terwijl de motivering van de niet-ontvankelijkheid er ten onrechte op neerkomt dat cliënt niet ingeschreven zou staan bij de Hogeschool INHOLLAND en niet gerechtigd zou zijn een beroep te doen op onderwijsvoorzieningen. Benadrukt zij dat cliënt ten tijde van de opgelegde sanctie derdejaarsstudent was en de sanctie betrof de periode van 30 juni 2005 t/m de aanvang van blok 2 van het nieuwe studiejaar 2005-2006."

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder het volgende aangevoerd:

"Nadat uw College uitspraak had gedaan en het besluit op bezwaar van verweester heeft vernietigd is verweester met appellant mondeling in contact getreden teneinde te bespreken hoe de opgelopen achterstand door het vernietigde besluit zou kunnen worden opgelost. Verweester was bereid om appellant daarin door o.a. extra begeleiding etc. te ondersteunen. Appellant gaf mondeling te kennen geen prijs te stellen op een afspraak omdat hij al andere voorzieningen had getroffen. Nadien is verweester vervolgens gebleken dat appellant vanaf 1 september 2005 niet stond ingeschreven bij verweester voor het studiejaar 2005-2006, zie bijlage 3.

Op grond daarvan heeft verweester haar besluit d.d. 16 mei 2006 genomen. Volgens verweester heeft appellant geen belang bij een inhoudelijke beslissing daar appellant vanaf 1 september 2005 geen recht had op het volgen van onderwijs en afleggen van tentamens omdat hij niet stond ingeschreven. Het nadeel dat door de schorsing d.d. 30 juni 2005 is ontstaan is dan ook minimaal te noemen en betreft de periode van 30 juni 2005 tot en met 31 augustus 2005. Dit betreft de vakantieperiode waarin geen onderwijs wordt gegeven en geen tentamens worden afgenomen, zie het jaarrooster 2004-2005 bijlage 4. Appellant heeft door de schorsing gedurende deze periode dan ook geen nadeel ondervonden. Het nadeel voor appellant zou pas na aanvang van het studiejaar 2005-2006 ontstaan en wel vanaf 1 september 2006 tot en met 11 november 2006. Verweester stelt zich evenwel op het standpunt dat appellant door de schorsing geen nadeel heeft geleden nu hij zich niet heeft ingeschreven bij verweester en mitsdien geen recht had op de onderwijsvoorzieningen. Dat appellant derdejaars student zou zijn doet daar niet aan af omdat studenten zich nu eenmaal voor ieder studiejaar opnieuw dienen in te schrijven bij gebreken waarvan geen recht op onderwijs bestaat.

Op grond van artikel 7.32 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek hierna: WHW dient ieder die gebruik wenst te maken van de onderwijsvoorzieningen, examenvoorzieningen of voorzieningen van andere aard ten behoeve van het onderwijs aan een instelling zich door het instellingsbestuur als student te laten inschrijven. Lid 4 van voornoemd artikel bepaalt dat de inschrijving geschiedt voor het gehele studiejaar. Art. 7.34 WHW bepaalt dat de inschrijving als student recht geeft op deelname aan het onderwijs. Het afleggen van tentamens, toegang tot de bij de instelling behorende inrichtingen, gebruik maken van andere ten behoeve van de student getroffen voorzieningen en studiebegeleiding.

Door zich niet als student in te schrijven, heeft appellant van 1 september 2005 (aanvang studiejaar 2005-2006) geen recht op de voorzieningen zoals hiervoor omschreven. Het schorsingsbesluit d.d. 30 juni 2005 heeft mitsdien volgens verweester voor appellant geen nadeel opgeleverd.

Appellant heeft bovendien volgens verweester zelf de keuze gemaakt om voor een andere instelling te kiezen en heeft mitsdien volgens verweester thans geen belang meer bij een inhoudelijk besluit op bezwaar van verweester, noch heeft appellant volgens verweester belang bij een inhoudelijk besluit van uw College.

Verweester is dan ook van mening dat het appellant aan procesbelang ontbeert daar appellant geen belang heeft bij het voeren van een beroepsprocedure bij uw College. Volgens verweester gaat deze procedure louter om het verkrijgen van een principiële uitspraak inzake het besluit van verweester en heeft een dergelijke uitspraak geen enkel effect daar het door appellant gestelde nadeel dat door de schorsing zou zijn geleden immers niet werkelijk is geleden nu appellant zich niet heeft ingeschreven voor het studiejaar 2005-2006 en de maanden juli/augustus 2005 de onderwijsvrije vakantieperiode betrof van het studiejaar 2004-2005."

2.4. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat het volgende vast. Verweerder heeft naar aanleiding van de uitspraak van het College (CBHO 2005/113) van 27 maart 2006 bij besluit van 16 mei 2006 zijn besluit van 17 november 2005 heroverwogen. Appellant staat vanaf het studiejaar 2005-2006 niet meer als student ingeschreven aan verweesters instelling.

2.5. Verweerder betoogt dat appellant geen belang meer heeft bij een nieuw besluit nu appellant heeft aangegeven niet meer bij verweesters instelling onderwijs te willen volgen en appellant op het tijdstip van het vernietigde besluit niet meer als student ingeschreven stond aan verweesters instelling.

2.6. Het College volgt verweerder niet in diens betoog. Het College heeft bij uitspraak van 27 maart 2006 het besluit van 17 november 2005 wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12 van de Awb vernietigd en verweerder opgedragen een nieuw besluit te nemen met in achtneming van wat in die uitspraak is overwogen. Het primaire besluit van 30 juni 2005 is daarbij niet vernietigd. Het College is van oordeel dat appellant belang heeft bij heroverweging van de door verweerder getroffen ordemaatregel. Een dergelijke maatregel heeft immers een diffamerende werking. Al om deze reden zal vastgesteld moeten worden of de ordemaatregel in zijn aard en omvang terecht is getroffen. Daarnaast heeft appellant aangevoerd dat hij door de ordemaatregel materiële schade heeft geleden en wenst hij deze schade door verweerder vergoed te krijgen. Dat appellant geen gevolg heeft gegeven aan een uitnodiging van verweerder om te bespreken op welke wijze de ontstane studievertraging in het studiejaar 2005-2006 zou kunnen worden beperkt, leidt er naar het oordeel van het College niet toe dat hij geen belang meer heeft bij een heroverweging van de ordemaatregel.

2.7. Gelet op het vorenstaande had niet-ontvankelijkverklaring achterwege moeten blijven. Het bestreden besluit komt voor vernietiging in aanmerking. Het beroep moet gegrond verklaard worden en het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

2.8. Ingevolge het bepaalde bij artikel 7.66, tweede lid, van de WHW in verbinding met artikel 8:74, eerste lid, van de Awb dient verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht € 38,- te vergoeden.

2.9. verweerder dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

Het College:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 16 mei 2006; bepaalt dat verweerder binnen 6 weken na de datum van deze uitspraak opnieuw op het bezwaar beslist;
- III. gelast dat verweerder aan appellant het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 38,-- (zegge: achtendertig euro) vergoedt;
- IV. veroordeelt verweerder tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten groot € 684,- (zegge: zeshonderdvier en tachtig euro), voor door derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand en reiskosten;
- V. wijst de Hogeschool INHOLLAND aan als de rechtspersoon die deze kosten moet vergoeden.

□

Zaaknummer:	2006/041
Rechter(s):	mrs. Olivier, Borman, Mollee
Datum uitspraak:	9 november 2006
Partijen:	X tegen Universiteit Maastricht
Trefwoorden:	Bevoegdheid, dwingendrechtelijk voorgeschreven termijn(en) instellen rechtsmiddelen, instellingscollegegeld, leeftijdscriterium, nieuwe feiten en omstandigheden, nieuwe ontwikkelingen in rechtspraak, ongerechtvaardigde verrijking, onverschuldigde betaling, publiek recht, verzoek terug te komen op in rechte vaststaand besluit
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 1 en 2, 7.66 lid 1 onder b
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.4. Het College overweegt vooreerst dat het bevoegd is van het onderhavige geschil omtrent de terugvordering van collegegeld te beslissen. Appellant beroept zich in het onderhavige geval op onverschuldigde betaling aan een bestuursorgaan. Dat onverschuldigd betaalde bedragen moeten worden terugbetaald, berust op een algemeen rechtsbeginsel dat zich ook in het publiek recht doet gevoelen. Het onderhavige geschil is dan ook publiekrechtelijk van aard. Voorts betreft het een geschil omtrent de hoogte van het voor een inschrijving bij de instelling verschuldigde collegegeld, hetgeen een besluit betreft als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid onder b, van de WHW. 2.5. Appellant heeft gedurende de jaren dat hij ingeschreven heeft gestaan het instellingscollegegeld betaald. In de daaraan ten grondslag liggende besluiten tot heffing van dit collegegeld heeft appellant berust en deze zijn in rechte onaantastbaar geworden. Het verzoek van appellant om gedeeltelijke terugbetaling van het door hem jaarlijks betaalde collegegeld is derhalve aan te

merken als een verzoek om terug te komen van in rechte vaststaande besluiten. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder de verschuldigdheid van het collegegeld geheel opnieuw beoordeeld, hetgeen echter niet tot een andere uitkomst heeft geleid.

Een bestuursorgaan is in het algemeen bevoegd een verzoek van een belanghebbende om van een eerder genomen besluit terug te komen inhoudelijk te behandelen en daarbij de oorspronkelijke beslissing in volle omvang te heroverwegen. Indien het bestuursorgaan met gebruikmaking van deze bevoegdheid de eerdere beslissing handhaaft, kan een beroep ter zake echter niet de weg openen naar een toetsing als betrof het het oorspronkelijke besluit. Een dergelijke wijze van toetsen zou zich niet verdragen met de dwingendrechtelijk voorgeschreven termijn(en) voor het instellen van rechtsmiddelen in het bestuursrecht. Het College dient dan ook het oorspronkelijke besluit tot uitgangspunt te nemen en zich in beginsel te beperken tot de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden en, zo ja, of het bestuursorgaan daarin aanleiding had behoren te vinden om het oorspronkelijke besluit te herzien.

2.6. Appellant heeft als nieuw feit of veranderde omstandigheid aangevoerd dat de Regeling op grond waarvan hij op grond van zijn leeftijd (ouder dan dertig jaar) een hoger collegegeld verschuldigd was dan het wettelijke collegegeld blijkt uit een uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling (hierna: CGB) van 4 oktober 2005 discriminatoir en daardoor onrechtmatig was. Om die reden is er sprake geweest van onverschuldigde betaling van collegegeld.

2.7. Het College volgt appellant niet in zijn betoog. Het College ziet in de uitspraak van de CGB geen nieuw feit. Nog daargelaten dat de uitspraak van de CGB geen rechterlijke uitspraak is, wijst het College erop dat volgens vaste jurisprudentie nieuwe ontwikkelingen in de rechtspraak geen nieuw feit opleveren, dat aanleiding zou moeten geven om terug te komen van eerder genomen in rechte vaststaande besluiten.

2.8. Ten overvloede voegt het College hieraan toe dat het reeds meermalen, laatstelijk bij uitspraak van 20 juli 2006, CBHO 2006/17, heeft uitgesproken dat de Regeling op grond waarvan van appellant het hogere instellingscollegegeld is geheven niet discriminatoir is. Nu verweerder om die reden het collegegeld mocht heffen zoals hij dat heeft gedaan, is er ook geen sprake geweest van onverschuldigd betaald collegegeld. Verweerder heeft derhalve op goede gronden het verzoek van appellant tot terugbetaling van collegegeld geweigerd.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellant,

en

het college van bestuur van de Universiteit Maastricht, gevestigd te Maastricht, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij brief van 14 oktober 2005, heeft appellant verweerder verzocht om hem restitutie te verlenen van het door hem boven het wettelijk collegegeld meer betaalde bedrag over de studiejaren 2001-2002 tot en met 2004-2005.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 12 januari 2006 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 26 januari 2006, ingekomen op 13 februari 2006, heeft appellant daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 28 juni 2006 heeft verweerder het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dit besluit heeft appellant bij brief van 14 juli 2006, bij het College ingekomen op 17 juli 2006, beroep ingesteld.

1.6. Bij brief van 25 augustus 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 oktober 2006, waar appellant in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mevr. K. Makkinga, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

"Het College van Bestuur overweegt hierover als volgt.

Het oordeel waarop u zich beroept betreft een oordeel van de Commissie Gelijke Behandeling (CGB). Er is geen sprake van een rechterlijke uitspraak. Voor de uitspraak van de CGB is door het College van Beroep Hoger Onderwijs (CBHO) in vergelijkbare situaties uitgesproken dat bij het bepalen van instellingscollegegelden de instelling beleidsvrijheid heeft en dat de rechter zich hierin niet kan of hoeft te mengen. Voor de vaststelling van de (hogere) collegegelden voor 30 plussers bevat de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (WHW) in artikel 7.43 een wettelijke grondslag.

Aan de keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar ligt dezelfde overweging ten grondslag als aan de overeenkomstige keuze voor de leeftijdsgrens van 30 jaar bij de studiefinanciering".

2.2. In beroep heeft appellant, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat:

"De uitspraak nr. 2005-96 inzake dossier nr. 2004-0358 14 oktober 2005 van de CGB is geen gerechtelijke uitspraak, maar een duidelijke kwalificatie als zijnde discriminatoir, van de bestaande regeling van hoger collegegeld voor studenten ouder dan 30 jaar, wanneer voor het hogere bedrag geen contraprestatie wordt verricht. Ook aan een wettelijke bevoegdheid kan geen invulling gegeven worden door een regeling die door zijn discriminatoire aard onrechtmatig is. De UM is als overheidsorgaan gehouden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zoals vastgelegd in de Awb en kan geen illegitieme regels stellen.

Aangezien in ieder geval alle regelingen in de studie jaren 2001 tot 2005 ditzelfde karakter hadden en er in geen van die jaren ooit enige contraprestatie geleverd is, is de kwalificatie van toepassing op de gehele periode.

Er is dan aldus sprake van ongerechtvaardigde verrijking van de kant van de UM of onverschuldigde betaling mijnerzijds."

2.3. Artikel 7.43, WHW, zoals gewijzigd bij wet 29 juni 2000, Stb. 2000, 286, is blijkens artikel 14.2 van die wet in werking getreden met ingang van 1 september 2000. De wijziging van het eerste lid in samenhang met het tweede lid van dat artikel houdt onder andere in het invoeren van de leeftijdsgrens van 30 jaren waarboven het instellingsbestuur gerechtigd is een instellingscollegegeld van studenten van 30 jaar en ouder te heffen.

2.4. Het College overweegt vooreerst dat het bevoegd is van het onderhavige geschil omtrent de terugvordering van collegegeld te beslissen. Appellant beroept zich in het onderhavige geval op onverschuldigde betaling aan een bestuursorgaan. Dat onverschuldigd betaalde bedragen moeten worden terugbetaald, berust op een algemeen rechtsbeginsel dat zich ook in het publiek recht doet gevoelen. Het onderhavige geschil is dan ook publiekrechtelijk van aard. Voorts betreft het een geschil omtrent de hoogte van het voor een inschrijving bij de instelling verschuldigde collegegeld, hetgeen een besluit betreft als bedoeld in artikel 7.66, eerste lid onder b, van de WHW.

2.5. Appellant heeft gedurende de jaren dat hij ingeschreven heeft gestaan het instellingscollegegeld betaald. In de daaraan ten grondslag liggende besluiten tot heffing van dit collegegeld heeft appellant berust en deze zijn in rechte onaantastbaar geworden. Het verzoek van appellant om gedeeltelijke terugbetaling van het door hem jaarlijks betaalde collegegeld is derhalve aan te merken als een verzoek om terug te komen van in rechte vaststaande besluiten. Naar aanleiding hiervan heeft verweerder de verschuldigdheid van het collegegeld geheel opnieuw beoordeeld, hetgeen echter niet tot een andere uitkomst heeft geleid.

Een bestuursorgaan is in het algemeen bevoegd een verzoek van een belanghebbende om van een eerder genomen besluit terug te komen inhoudelijk te behandelen en daarbij de oorspronkelijke beslissing in volle omvang te heroverwegen. Indien het bestuursorgaan met gebruikmaking van deze bevoegdheid de eerdere beslissing handhaaft, kan een beroep ter zake echter niet de weg openen naar een toetsing als betrof het het oorspronkelijke besluit. Een dergelijke wijze van toetsen zou zich niet verdragen met de dwingendrechtelijk voorgeschreven termijn(en) voor het instellen van rechtsmiddelen in het bestuursrecht. Het College dient dan ook het oorspronkelijke besluit tot uitgangspunt te nemen en zich in beginsel te beperken tot de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden en, zo ja, of het bestuursorgaan daarin aanleiding had behoren te vinden om het oorspronkelijke besluit te herzien.

2.6. Appellant heeft als nieuw feit of veranderde omstandigheid aangevoerd dat de Regeling op grond waarvan hij op grond van zijn leeftijd (ouder dan dertig jaar) een hoger collegegeld verschuldigd was dan het wettelijke collegegeld blijkens een uitspraak van de Commissie Gelijke Behandeling (hierna: CGB) van 4 oktober 2005 discriminatoir en daardoor onrechtmatig was. Om die reden is er sprake geweest van onverschuldigde betaling van collegegeld.

2.7. Het College volgt appellant niet in zijn betoog. Het College ziet in de uitspraak van de CGB geen nieuw feit. Nog daargelaten dat de uitspraak van de CGB geen rechterlijke uitspraak is, wijst het College erop dat volgens vaste jurisprudentie nieuwe ontwikkelingen in de rechtspraak geen nieuw feit opleveren, dat aanleiding zou moeten geven om terug te komen van eerder genomen in rechte vaststaande besluiten.

2.8. Ten overvloede voegt het College hieraan toe dat het reeds meermalen, laatstelijk bij uitspraak van 20 juli 2006, CBHO 2006/17, heeft uitgesproken dat de Regeling op grond waarvan van appellant het hogere instellingscollegegeld is geheven niet discriminatoir is. Nu verweerder om die reden het collegegeld mocht heffen zoals hij dat heeft gedaan, is er ook geen sprake geweest van onverschuldigd betaald collegegeld. Verweerder heeft derhalve op goede gronden het verzoek van appellant tot terugbetaling van collegegeld geweigerd.

2.9. Gelet op het vorenstaande, moet het beroep ongegrond worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□

Zaaknummer:	2006/043.1
Rechter(s):	mr. De Rijke-Maas
Datum uitspraak:	17 augustus 2006
Partijen:	X tegen hogescholen Fontys
Trefwoorden:	Daadwerkelijk afstuderen, gereguleerde toegangsregeling, ontzegging toegang alle gebouwen en terreinen, spoedeisend belang, voorlopige voorziening
Artikelen:	WHW art. 7.57h, 7.66 lid 2; Awb art. 8:81
Uitspraak:	Afwijzing Voorlopig Voorziening
Hoofdoverwegingen:	2.7. De voorzitter stelt vast dat verzoeker gelet op het vorenoverwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu nog geen uitspraak is gedaan door het college van beroep voor de examens met betrekking tot de mogelijkheid van een stageplaats ten einde te kunnen afstuderen en verzoeker op gereguleerde wijze toegang tot verweerders gebouwen en terreinen wordt verleend om gehoord te kunnen worden door de bezwaarschriftencommissie respectievelijk het college van beroep voor de examens.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, verzoeker,

en

de raad van bestuur van Fontys hogescholen, gevestigd te Eindhoven, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 12 juli 2006 heeft verweerder verzoeker meegedeeld dat hem de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Fontys hogescholen voor de duur van één jaar is ontzegd.

1.2. Bij brief van 14 juli 2006 heeft verzoeker daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij brief van 19 juli 2006, bij het College ingekomen op 20 juli 2006, heeft verzoeker de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

1.4. Bij brief van 27 juli 2006 heeft verzoeker nog aanvullende gronden ingediend.

1.5. Bij brief van 28 juli 2006, bij het College ingekomen op 31 juli 2006, heeft verweerder nadere stukken en een verweerschrift ingediend.

1.6. Bij brief van 2 augustus 2006 heeft verzoeker een reactie op het verweer ingediend.

1.7. De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 10 augustus 2006, waar verzoeker in persoon, en verweerder vertegenwoordigd door mevr. mr. drs. M.E.C. Hesseling-Hertsenberg en mevr. mr. A.A.M.T. van Alphen, beiden werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit bezwaar bij verweerder is gemaakt, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. Ingevolge artikel 7.57h van de WHW kan het instellingsbestuur degene die de voorschriften en maatregelen met betrekking tot de goede gang van zaken in gebouwen en terreinen heeft overtreden, de toegang tot die gebouwen en terreinen geheel of gedeeltelijk ontzeggen tot ten hoogste één jaar.

2.3. Bij beslissing van 11 juli 2006 heeft de examencommissie lerarenopleiding Biologie van verweerders lerarenopleiding Tilburg ten aanzien van verzoeker besloten dat deze aantoonbaar een aantal competenties dient te hebben verbeterd alvorens voor verzoeker een stageplaats te zoeken om de module Vakdidactisch afstuderen te kunnen afronden. Tegen deze beslissing heeft verzoeker per e-mail van 12 juli 2006, bij het college van beroep voor de examens bezwaar gemaakt.

2.4. Ingevolge het besluit van 12 juli 2006 is verzoeker de toegang tot alle gebouwen en terreinen van de Fontys hogescholen voor de duur van één jaar ontzegd met uitzondering van bezoeken aan de studentenpsycholoog.

2.5. Verzoeker heeft - zakelijk weergegeven - aan het verzoek ten grondslag gelegd dat hij toegang wenst tot verweerders gebouwen en terreinen om zich te kunnen voorbereiden op het tentamen van de module Vakdidactisch afstuderen ter afsluiting van zijn opleiding voor 1 september 2006.

2.6. Gelet op de voorbereidingstijd en het tijdstip van behandeling en uitspraak op het bezwaar tegen de beslissing van 11 juli 2006 door het college van beroep voor de examens is een uitspraak eerst medio september 2006 te verwachten. Tot dat tijdstip kan de examencommissie, zoals zij heeft besloten, verzoeker geen goedgekeurde stageplaats aanbieden om zijn opleiding te kunnen afronden.

Voorts zal de bezwaarschriftencommissie in die zelfde periode het bezwaar tegen het besluit van 12 juli 2006 behandelen en omstreeks hetzelfde, voornoemde tijdstip aan verweerder advies uitbrengen.

Desgevraagd heeft verzoeker bevestigd dat hij voor dat tijdstip niet daadwerkelijk aan zijn afstudeeropdracht kan werken.

Verweerder zal, zoals dat ook reeds voor bezoeken aan de studentenpsycholoog gebeurt, in overleg met verzoeker en de beveiligingsdienst een toegangsregeling treffen om te kunnen verschijnen bij voornoemd college en commissie voor de behandeling van de bezwaren van verzoeker.

Met betrekking tot het gestelde belang dat verzoeker, om het onderwijs in het studiejaar 2006-2007 te kunnen vervolgen, per 1 september 2006 ingeschreven zou moeten staan, stelt verweerder dat nu verzoeker geen klassikaal onderwijs behoeft te volgen, hij gebruik zal maken van zijn bevoegdheid verzoeker op diens verzoek en in overeenstemming met einduitspraken in de aanhangige procedures, in de loop van het studiejaar 2006-2007 alsnog in te schrijven.

2.7. De voorzitter stelt vast dat verzoeker gelet op het vorenoverwogene thans geen spoedeisend belang heeft bij het treffen van een voorziening nu nog geen uitspraak is gedaan door het college van beroep voor de examens met betrekking tot de mogelijkheid van een stageplaats ten einde te kunnen afstuderen en verzoeker op gereguleerde wijze toegang tot verweerders gebouwen en terreinen wordt verleend om gehoord te kunnen worden door de bezwaarschriftencommissie respectievelijk het college van beroep voor de examens.

2.8. Gelet op het vorenstaande, moet het verzoek worden afgewezen.

2.9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzitter wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer: CBHO 2006/046, 046.1
Rechter(s): mr. Nijenhof
Datum uitspraak: 26 september 2006
Partijen: X tegen Radboud Universiteit Nijmegen
Trefwoorden: Bevoegdheid, huis- en orde maatregelen, inschrijving als student, privaatrechtelijk beheershandeling
Artikelen: WHW art. 7.66 lid 1 en 2, 9.2 en 9.51 lid 2; Awb art. 8:81 en 8:86 lid 1
Uitspraak: Onbevoegd
Hoofdoverwegingen: 2.3. Het beroep is gericht tegen verweerders brief aan appellante van 3 juli 2006 in samenhang met die van 16 mei 2006, waarin appellante met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van verweerders instelling voor onbepaalde tijd is ontzegd. Appellante staat vanaf het studiejaar 2001-2002 niet meer als student ingeschreven aan verweerders instelling.
2.4. Het bestreden besluit dient, nu appellante niet als student staat ingeschreven, te worden aangemerkt als een privaatrechtelijke beheershandeling in de zin van artikel 9.51, tweede lid, juncto artikel 9.2 van de WHW en betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW ten aanzien waarvan het College bij uitsluiting bevoegd is.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Radboud Universiteit Nijmegen, gevestigd te Nijmegen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij besluit van 16 mei 2006 heeft verweerder het besluit van 20 april 2006 bevestigd, dat appellante op dat tijdstip met onmiddellijke ingang voor onbepaalde tijd de toegang tot zijn gebouwen en terreinen is ontzegd.

1.2. Bij brief van 26 juni 2006 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.3. Bij brief van 3 juli 2006 [abusievelijk gedagtekend 3 juni 2006] heeft verweerder appellante meegedeeld het bezwaar tegen de mededeling van 16 mei 2006, niet als een bezwaar in de zin van de Algemeen wet bestuursrecht te behandelen daar appellante niet als student staat ingeschreven.

1.4. Tegen eerst vermeld besluit heeft appellante bij brief, gedagtekend 13 augustus 2006 en bij het College ingekomen op 15 augustus 2006, beroep ingesteld en gelijktijdig de Voorzitter van het College verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

1.5. Van verweerder zijn op 4 september 2006 nadere stukken en een verweerschrift ontvangen.

1.6. Van appellante zijn op 15 september nog nadere stukken ontvangen.

1.7. De voorzitter heeft de zaak ter zitting behandeld op 18 september 2006. Daar zijn appellante in persoon en verweerder, vertegenwoordigd door mevr. mr. B.M. Tegzess, werkzaam bij verweerder, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), gelezen in verbinding met artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan, indien tegen een besluit beroep bij het College is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening worden getroffen, indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Ingevolge artikel 7.66, tweede lid, van de WHW, gelezen in verbinding met artikel 8:86, eerste lid, van de Awb, kan de rechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak.

2.2. Ingevolge het bepaalde in artikel 7.66, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW), is het College bij uitsluiting bevoegd kennis te nemen van verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen indien beroep is ingesteld tegen beslissingen van het instellingsbestuur op grond van titel 2 met het oog op inschrijving en beslissingen van het instellingsbestuur op grond van het bepaalde bij of krachtens titel 3 van hoofdstuk 7 van de WHW in casu beslissingen inzake orde en huismaatregelen als bedoeld artikel 7.57h van de WHW.

2.3. Het beroep is gericht tegen verweerders brief aan appellante van 3 juli 2006 in samenhang met die van 16 mei 2006, waarin appellante met onmiddellijke ingang de toegang tot de gebouwen en terreinen van verweerders instelling voor onbepaalde tijd is onzegd. Appellante staat vanaf het studiejaar 2001-2002 niet meer als student ingeschreven aan verweerders instelling.

2.4. Het bestreden besluit dient, nu appellante niet als student staat ingeschreven, te worden aangemerkt als een privaatrechtelijke beheershandeling in de zin van artikel 9.51, tweede lid, juncto artikel 9.2 van de WHW en betreft derhalve geen aangelegenheid als bedoeld in artikel 7.66 van de WHW ten aanzien waarvan het College bij uitsluiting bevoegd is.

2.5. Gelet op het vorenoverwogene komt de voorzitter tot het oordeel dat het College niet bevoegd is kennis te nemen van het beroep en van het verzoek.

2.6. Van oordeel dat nader onderzoek niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, ziet de voorzitter aanleiding onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, omdat het College kennelijk onbevoegd is kennis te nemen van het beroep. Onder deze omstandigheden moet voorts het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

2.8. Beslist wordt als volgt.

3. Beslissing

De voorzitter:

I. verklaart zich niet bevoegd van het beroep kennis te nemen;

II. wijst de voorlopige voorziening af.

□

Zaaknummer:	2006/049
Rechter(s):	mrs. Olivier, Borman, Mollee
Datum uitspraak:	6 november 2006
Partijen:	X tegen Rijksuniversiteit Groningen
Trefwoorden:	Burgerlijke en verblijfsrechtelijke status, discriminatie, EU-regelgeving, gelijkheidsbeginsel, instellingscollegegeld, leeftijdscriterium
Artikelen:	WHW art. 7.43 lid 1 en 2; Richtlijnen 2003/109/EG en 2004/38/EG
Uitspraak:	Ongegrond
Hoofdoverwegingen:	2.6. Het College overweegt dat verweerder op juiste gronden heeft betoogd dat appellante zich ten onrechte beroept op de Richtlijnen 2003/109/EG en 2004/38/EG en om welke redenen deze niet op haar van toepassing zijn. Het

College verwijst naar hetgeen hiervoor onder punt 2.3. en overigens in het verweerschrift is opgenomen.

2.7. Het College overweegt tevens nog dat, nu appellante reeds voor aanvang van het studiejaar 2006-2007 de leeftijd van 30 jaar heeft bereikt, verweerder gehouden is haar, ingevolge artikel 7.43, tweede lid van de WHW in samenhang met het bepaalde in de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2006-2007, het instellingscollegegeld in rekening te brengen. Bedoelde Richtlijnen maken dat niet anders nu appellante niet voldoet aan het leeftijdscriterium van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW, en haar burgerlijke en verblijfsrechtelijke status daarin geen verandering kunnen brengen.

2.8. Voor zover appellante zich beroept op het gelijkheidsbeginsel omdat de Radboud Universiteit Nijmegen van haar een lager collegegeld zou heffen, overweegt het College dat, nog daargelaten dat appellante niet heeft aangetoond welk collegegeld bij inschrijving bij de Radboud Universiteit daadwerkelijk van haar zou worden geheven, het verweerder op grond van de bij de wet verleende beleidsvrijheid vrijstaat om de hoogte van het instellingscollegegeld te bepalen. Daarbij is verweerder niet gebonden aan hetgeen bij andere universiteiten omtrent de hoogte van het instellingscollegegeld wordt bepaald of in de praktijk wordt toegepast.

Uitspraak in de zaak tussen:

X, wonende te Y, appellante,

en

het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, gevestigd te Groningen, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Bij e-mailbericht van 5 april 2006 heeft appellante verweerder verzocht om haar bij inschrijving in aanmerking te brengen voor het wettelijk collegegeld voor het studiejaar 2006 –2007.

1.2. Op dat verzoek is bij besluit van 20 april 2006 namens verweerder afwijzend beslist.

1.3. Bij brief van 4 mei 2006 heeft appellante daartegen bezwaar gemaakt.

1.4. Bij besluit van 23 augustus 2006 heeft verweerder het daartegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

1.5. Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 1 september 2006, bij het College ingekomen op 4 september 2006, beroep ingesteld.

1.6. Bij brief van 29 september 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

1.7. Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 16 oktober 2006, waar appellante in persoon en verweerder vertegenwoordigd door mevrouw mr. E. van Schaik, werkzaam bij verweerder, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het bestreden besluit is onder meer gebaseerd op de volgende overwegingen:

"(...) heeft geconstateerd dat in artikel 7.43, lid 1, van de WHW is bepaald dat het wettelijk collegegeld dient te worden betaald indien men de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt en men óf de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER), óf een niet-EER onderdaan is die studiefinanciering geniet krachtens de Wsf 2000. U valt reeds niet onder het bepaalde in artikel 7.43, lid 1 valt omdat u de leeftijd van 30 jaren heeft bereikt voor aanvang van het studiejaar 2006-2007. In artikel 7.43, lid 2, van de WHW is bepaald dat degene die niet onder het bereik van het eerste lid valt, het instellingscollegegeld verschuldigd is en dat dit ten minste het bedrag van het wettelijk collegegeld bedraagt. Ons College is op grond van voornoemd artikel bevoegd een instellingscollegegeld vast te stellen dat hoger is dan het wettelijk collegegeld. In de Uitvoeringsregeling RUG 2005-2006 (waarin ook de tarieven voor het studiejaar 2006-2007 staan vermeld) is vastgelegd dat het instellingscollegegeld voor niet-EER onderdanen voor de Masteropleiding 'Human Behaviour in Social Contexts (research)' € 8.345,- bedraagt. U bezit niet de nationaliteit van een land dat behoort tot de EER, zodat u dit instellingscollegegeld verschuldigd bent."

2.2. In beroep heeft appellante, zakelijk weergegeven, aangevoerd dat zij op grond van Europese Richtlijnen 2003/109/EG en 2004/38/EG gelijkgesteld dient te worden met een student, als bedoeld in artikel 7.43, eerste lid, van de WHW en derhalve het wettelijk collegegeld verschuldigd is.

2.3. In het verweerschrift heeft verweerder nog het volgende aangevoerd:

"13. Voor zover appellante meent een beroep te kunnen doen op Richtlijn 2003/109/EG, dient opgemerkt te worden dat appellante sinds 04-04-2005 een verblijfsvergunning voor Nederland heeft voor bepaalde tijden dus niet voldoet aan de status van langdurig ingezetene zoals genoemd in artikel 4 van de Richtlijn.

14. (...) Hieruit volgt dat deze Richtlijn[2004/38/EG] uitsluitend van toepassing is ten aanzien van iedere burger van de Unie (lees: appellants partner) die zich begeeft naar - of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in art.2 lid 2, die hem begeleiden of zich bij hem voegen. Daarnaast voldoet appellante niet aan het begrip partner zoals gedefinieerd in artikel 2 lid 2 van deze Richtlijn. Derhalve voert appellante ten onrechte aan dat ons College op grond van de Europese Richtlijn 2004/38/EG het wettelijk collegegeld van € 1.519,-- dan wel het lagere instellingscollegegeld van € 1.997,-- voor appellante zou moeten hanteren.

(...)

16. Ten slotte stelt ons College zich op het standpunt dat, ook al zou appellante gelijkgesteld worden met een EER-onderdaan, zij vanwege het feit dat zij ouder is dan 30 jaar eveneens instellingscollegegeld verschuldigd zou zijn en niet het wettelijk collegegeld van € 1.519,--, zoals appellante in haar beroepschrift stelt."

2.4. Artikel 7.43 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek, luidt, voor zover hier van belang, als volgt:

"1. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een collegegeld verschuldigd van € 1538,- door degene die voor de aanvang van het studiejaar de leeftijd van 30 jaren nog niet heeft bereikt, en die

a. de nationaliteit bezit van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, of

b. een niet onder a bedoelde vreemdeling is die studiefinanciering geniet krachtens de Wet studiefinanciering 2000.

2. Bij de inschrijving als student voor een voltijdse opleiding aan een universiteit of hogeschool is een door het instellingsbestuur vast te stellen collegegeld verschuldigd door degene die niet onder het bereik valt van het eerste lid. Het collegegeld bedraagt ten minste € 1538,-.

3. Het instellingsbestuur draagt tijdig voor de aanvang van het studiejaar zorg voor openbaarmaking van de op grond van het tweede lid vastgestelde bedragen en stelt regels van procedurele aard vast met betrekking tot de toepassing van dat lid."

2.5. Op grond van de gedingstukken en het onderzoek ter zitting staat vast dat verweerder in de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2006-2007 onder meer het instellingscollegegeld heeft vastgesteld voor diegenen die niet vallen onder de criteria van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW en dat appellante op 8 maart 1976 is geboren en derhalve ten tijde van het bestreden besluit de leeftijd 30 jaren heeft bereikt.

2.6. Het College overweegt dat verweerder op juiste gronden heeft betoogd dat appellante zich ten onrechte beroept op de Richtlijnen 2003/109/EG en 2004/38/EG en om welke redenen deze niet op haar van toepassing zijn. Het College verwijst naar hetgeen hiervoor onder punt 2.3. en overigens in het verweerschrift is opgenomen.

2.7. Het College overweegt tevens nog dat, nu appellante reeds voor aanvang van het studiejaar 2006-2007 de leeftijd van 30 jaar heeft bereikt, verweerder gehouden is haar, ingevolge artikel 7.43, tweede lid van de WHW in samenhang met het bepaalde in de Uitvoeringsregeling Rijksuniversiteit Groningen 2006-2007, het instellingscollegegeld in rekening te brengen. Bedoelde Richtlijnen maken dat niet anders nu appellante niet voldoet aan het leeftijdscriterium van artikel 7.43, eerste lid, van de WHW, en haar burgerlijke en verblijfsrechtelijke status daarin geen verandering kunnen brengen.

2.8. Voor zover appellante zich beroept op het gelijkheidsbeginsel omdat de Radboud Universiteit Nijmegen van haar een lager collegegeld zou heffen, overweegt het College dat, nog daargelaten dat appellante niet heeft aangetoond welk collegegeld bij inschrijving bij de Radboud Universiteit daadwerkelijk van haar zou worden geheven, het verweerder op grond van de bij de wet verleende beleidsvrijheid vrijstaat om de hoogte van het instellingscollegegeld te bepalen. Daarbij is verweerder niet gebonden aan hetgeen bij andere universiteiten omtrent de hoogte van het instellingscollegegeld wordt bepaald of in de praktijk wordt toegepast.

2.9. Het beroep dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Het College verklaart het beroep ongegrond.

□